

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

1. ผศ. ขจรศรี ชาทิกานนท์

วุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต (กศม.) การมัธยมศึกษา การสอนภาษาไทย
 ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เลขที่ 174 ซอย
 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. ผศ. วารุณี เกิดแสง

สถานที่ทำงาน โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เลขที่ 7
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

3. ดร. ประพันธ์ ล้านาค

วุฒิ ปริญญาคุษฎีบัณฑิต การศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
 ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียน
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เลขที่ 7
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

4. อ. อนุรักษ์าน์ การุญ

วุฒิ การศึกษามหาบัณฑิต (กศม.) การมัธยมศึกษา การสอนภาษาไทย
 ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เลขที่ 7
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

5. อ. ยศชวิน กุลด้วง

วุฒิ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) การจัดการการเรียนรู้
 ตำแหน่ง หัวหน้างานปกครองและวินัย
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เลขที่ 7
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

6. อ. ชิดาพันธุ์ มุลผล

วุฒิ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) การจัดการการเรียนรู้
 ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มสาระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน , หัวหน้างานการเงิน
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เลขที่ 7
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

7. อ. คมเวช แดงประไพ

วุฒิ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 ตำแหน่ง อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานและเทคโนโลยี
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เลขที่ 7
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

8. อ. สุธีร์ คำแก้ว

วุฒิ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ศ.ม.) ภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อการสื่อสารนานาชาติ
 ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการ
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เลขที่ 7
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ 1 ตารางประเมินความเที่ยงตรงของแบบบันทึกการอ่านจับใจความ

สูตร ค่าความเที่ยงตรง IOC = $\frac{\sum R}{N}$ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551: 107)

ข้อที่	ข้อมูลที่สอดคล้อง	ผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
1	กระบวนการในการทำกิจกรรมมีความสมบูรณ์	1	1	1	3	1.00
2	สื่อการเรียนการสอนมีความสอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรม	1	1	1	3	1.00
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวชี้วัด	0	1	1	2	0.70
4	กิจกรรมเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
5	กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง	1	0	1	2	0.70
6	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	1	1	1	3	1.00
7	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
8	สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1	1	1	3	1.00
9	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับตัวชี้วัดและกิจกรรม	1	1	1	3	1.00
10	เกณฑ์การประเมินชัดเจนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ	0	1	1	2	0.70
ค่าความเที่ยงตรงโดยรวม						0.90

ตารางที่ 2 ตารางประเมินความเที่ยงตรงของแบบบันทึกสะท้อนการเรียนรู้

สูตร ค่าความเที่ยงตรง IOC = $\frac{\sum R}{N}$ (สมบัติ ทำยเรือคำ, 2551: 107)

ข้อที่	ข้อมูลที่สอดคล้อง	ผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
1	ความสอดคล้องเหมาะสมกับหลักสูตร	1	1	1	3	1.00
2	ความสอดคล้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
3	ความสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
4	ความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
5	เน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ แก้ปัญหา และสร้างความรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1.00
6	ผู้เรียนได้ประเมินตนเองตามสภาพจริงที่เกิดขึ้น	1	1	1	3	1.00
7	ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	1	1	1	3	1.00
8	ความเหมาะสมของการใช้ภาษา	1	1	1	3	1.00
9	ความเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
10	ความเหมาะสมของรูปแบบ	1	1	1	3	1.00
ค่าความเที่ยงตรงโดยรวม						1.00

ตารางที่ 3 ตารางประเมินความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง

สูตร ค่าความเที่ยงตรง $IOC = \frac{\sum R}{N}$ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551: 107)

ข้อที่	ข้อมูลที่สอดคล้อง	ผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
1	แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	1	1	1	3	1.00
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	1	0	1	2	0.70
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
4	กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถผู้เรียน	1	1	1	3	1.00
5	กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง	1	1	0	2	0.70
6	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	1	1	1	3	1.00
7	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและตัวชี้วัด	1	1	1	3	1.00
8	สื่อหลากหลายสอดคล้องกับตัวชี้วัด วย และความสามารถของผู้เรียน	1	1	0	2	0.70
9	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับตัวชี้วัดและกิจกรรม	1	1	1	3	1.00
10	เกณฑ์การประเมินชัดเจนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ	1	1	1	3	1.00
ค่าความเที่ยงตรงโดยรวม						0.90

ตารางที่ 4 ตารางประเมินความเที่ยงตรงของแบบสอบถามเจตคติ

$$\text{สูตร ค่าความเที่ยงตรง IOC} = \frac{\sum R}{N} \quad (\text{สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551: 107})$$

ส่วนที่ 1 : ความพร้อมในการเรียนแบบนำตนเอง

ข้อที่	ข้อมูลที่สอดคล้อง	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
	การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้					
1	นักเรียนชอบคิดถึงอนาคตที่ดีในวันข้างหน้า	0	1	1	2	0.70
2	นักเรียนสามารถบังคับตนเองให้กระทำในสิ่งที่คิดว่าควรจะทำ	1	1	1	3	1.00
3	นักเรียนเห็นว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก	1	1	1	3	1.00
4	นักเรียนไม่ชอบค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกชั้นเรียนถ้าครูไม่บอกให้ทำ	1	1	0	2	0.70
5	ในแต่ละปีนักเรียนเชื่อว่าตนเองจะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆด้วยตนเองหลายเรื่อง	1	1	1	3	1.00
6	นักเรียนยินดีที่ได้มีส่วนในการกำหนดเนื้อหาที่ต้องการเรียนนอกห้องเรียนเอง	0	1	1	3	1.00
	มโนคติของตนในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ					
7	นักเรียนสนุกในการค้นหาคำตอบของคำถามที่นักเรียนสนใจ	1	1	1	3	1.00
8	นักเรียนเชื่อมั่นว่าสามารถบริหารเวลาเรียนได้ดี	1	1	1	3	1.00
9	นักเรียนสามารถตัดสินใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆได้โดยไม่ลังเล	1	0	1	2	0.70
10	นักเรียนมั่นใจว่าตนเองเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในและนอกห้องเรียน	1	1	1	3	1.00
11	การทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่อ่าน ไม่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน	1	1	0	2	0.70
12	นักเรียนบอกตัวเองได้ว่าต้องการเรียนเรื่องอะไร	1	1	1	3	1.00

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อมูลที่สอดคล้อง	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
	ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง					
13	ไม่มีใครนอกจากตัวนักเรียนที่จะรับผิดชอบในสิ่งที่นักเรียนเลือกเรียน	1	1	1	3	1.00
14	นักเรียนรู้สึกไม่สนุกกับการเรียนรู้เลย	1	1	1	3	1.00
15	นักเรียนชอบที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าจะเรียนรู้อะไรและอย่างไร	1	1	1	3	1.00
16	นักเรียนสามารถระบุได้ว่านักเรียนเรียนสิ่งใดได้ดี	1	1	1	3	1.00
17	การเรียนรู้ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่ดีในชีวิตของนักเรียน	1	1	1	3	1.00
18	คะแนนสอบไม่ใช่เรื่องสำคัญ สิ่งสำคัญคือความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน	0	1	1	2	0.70
	ความสามารถใช้ทักษะการศึกษาหาความรู้และแก้ปัญหา					
19	นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่อยู่เสมอ	1	1	1	3	1.00
20	นักเรียนเชื่อว่าวิธีการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญต่อการศึกษา	0	1	1	2	1.00
21	นักเรียนไม่สามารถบอกได้ว่าเรียนรู้สิ่งใดไปแล้วบ้าง	1	1	1	3	1.00
22	นักเรียนเห็นว่าปัญหาเป็นเรื่องท้าทาย ไม่ใช่สัญญาณให้หยุดทำ	1	1	1	3	1.00
23	ถ้าต้องการทราบข้อมูลบางอย่าง นักเรียนทราบดีว่าจะไปหาได้จากแหล่งใด	0	1	1	2	0.70
24	นักเรียนทราบจุดอ่อนในการเรียนของตนเอง	1	1	1	3	1.00
25	นักเรียนสามารถแก้ไขจุดอ่อนในการเรียนของตนเองได้	0	1	1	2	0.70

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 : วิธีการเรียนรู้

ข้อที่	ข้อมูลที่สอดคล้อง	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
	วิธีการเรียนรู้ในการอ่านจับใจความ					
26	นักเรียนมักจะตั้งข้อสงสัยจากสิ่งที่อ่านอยู่เสมอ	1	1	0	2	0.70
27	นักเรียนอ่านเรื่องเพียงครั้งเดียวก็สามารถจับประเด็นสำคัญต่างๆได้	0	1	1	2	0.70
28	นักเรียนมักจะไม่มีเวลาคิดถึงนัยหรือความหมายแฝงที่ได้จากการอ่าน	1	1	1	3	1.00
29	นักเรียนมักจะขีดเส้นใต้ใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าขณะที่อ่านอยู่เสมอ	1	1	1	3	1.00
30	นักเรียนต้องอ่านเรื่องมากกว่า 3 ครั้ง จึงจะเข้าใจในเรื่องราวที่เกิดขึ้น	1	1	1	3	1.00
31	เวลาอ่านเรื่องนักเรียนมักจะตรวจสอบหลักฐานอย่างรอบคอบก่อนลงความเห็นว่าคุณสรุปเหล่านั้นสมเหตุสมผลหรือไม่	0	1	1	2	0.70
32	เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจบทุกครั้งนักเรียนจะตั้งคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และทำไม กับตนเองเสมอ	1	1	1	3	1.00
33	นักเรียนนำสิ่งที่อ่านได้จากเรื่องมาเรียบเรียงใจความสำคัญใหม่ด้วยสำนวนภาษาของตนเองเพื่อช่วยให้จำแม่นขึ้น	1	1	1	3	1.00
34	นักเรียนสามารถตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดของเรื่องออกได้	1	1	1	3	1.00
35	นักเรียนทราบว่าประโยคใจความสำคัญของเรื่องอยู่ในส่วนต้น ส่วนกลาง และส่วนท้ายของเรื่อง	1	1	1	3	1.00
ค่าความเที่ยงตรงโดยรวม						0.89

ตารางที่ 5 ตารางประเมินความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ

สูตร ค่าความเที่ยงตรง $IOC = \frac{\sum R}{N}$ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551: 107)

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
			1	2	3	
1. การอ่านจับใจความข่าว	นักเรียนสามารถจับใจความข่าวที่อ่านได้	1	1	1	1	1.00
		2	0	1	1	0.70
		3	1	1	1	1.00
		4	1	1	1	1.00
		5	1	1	0	0.70
		6	1	1	1	1.00
		7	0	1	1	0.70
		8	1	1	1	1.00
		9	1	1	1	1.00
		10	1	1	1	1.00
		11	1	1	1	1.00
		12	1	0	1	0.70
		13	1	1	1	1.00
		14	1	1	0	0.70
		15	1	1	1	1.00
2. การอ่านจับใจความเรื่องสั้น	นักเรียนสามารถจับใจความเรื่องสั้นที่อ่านได้	16	1	1	0	0.70
		17	1	1	1	1.00
		18	1	1	1	1.00
		19	1	1	1	1.00
		20	1	1	0	0.70
		21	1	1	1	1.00
		22	0	1	1	0.70
		23	1	1	1	1.00
		24	1	1	1	1.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)						
เนื้อหา	จุดประสงค์	ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
			1	2	3	
2. การอ่านจับใจความเรื่องสั้น	นักเรียนสามารถจับใจความเรื่องสั้นที่อ่านได้	25	0	1	1	0.70
		26	1	1	1	1.00
		27	1	1	1	1.00
		28	0	1	1	0.70
		29	1	1	1	1.00
		30	0	1	1	0.70
3. การอ่านจับใจความบทความ	นักเรียนสามารถจับใจความบทความที่อ่านได้	31	1	1	1	1.00
		32	1	1	0	0.70
		33	0	1	1	0.70
		34	0	1	1	0.70
		35	1	1	1	1.00
		36	1	1	0	0.70
		37	0	1	1	0.70
		38	1	1	1	1.00
		39	1	1	1	1.00
		40	1	1	1	1.00
		41	1	1	1	1.00
		42	1	1	1	1.00
		43	1	1	0	0.70
		44	1	1	0	0.70
45	1	1	1	1.00		
ค่าความเที่ยงตรงโดยรวม						0.86

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
การอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

.....

คำอธิบาย

แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน สารการ
เรียนรู้ภาษาไทยเพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที คะแนน
เต็ม 30 คะแนน

คำถามแต่ละข้อจะมีเรื่องให้อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้ทำ
เครื่องหมาย X ทับข้อ ก ข ค หรือ ง ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อ
เดียว

เมื่อครูให้สัญญาณหมดเวลา ให้นักเรียนวางปากกาทันที

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 5

เมื่อเวลา 09.00 น. วันที่ 6 ต.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า จากกรณีเหตุการณ์ฝนตกหนักในพื้นที่ จ.ภูเก็ต ต่อเนื่องมาเป็นเวลา 2-3 วัน และมีประกาศจากศูนย์อุตุนิยมวิทยา ระบุว่ามรสุมตะวันตกเฉียงใต้กำลังพัดปกคลุมภาคใต้ฝั่งตะวันตกและทะเลอันดามัน ลักษณะเช่นนี้ทำให้บริเวณภาคใต้ฝั่งตะวันตกมีฝนตกเพิ่มขึ้น และมีฝนตกหนักในหลายพื้นที่ ขอให้ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงบริเวณ จ.ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และสตูลระมัดระวังอันตรายเกี่ยวกับสภาวะฝนตกหนัก ส่วนคลื่นลมในทะเลอันดามันมีกำลังปานกลาง โดยมีคลื่นสูงประมาณ 2-3 เมตร และบริเวณฝนฟ้าคะนองและใกล้เคียงจะมีคลื่นสูงมากกว่า 3 เมตร ขอให้ชาวเรือเดินเรือด้วยความระมัดระวังในระยะนี้ต่อเนื่องจนถึงวันที่ 8 ต.ค. นายนิสิต จันทร์สมวงศ์ ผวจ.ภูเก็ต กล่าวว่า หลังได้รับทราบประกาศเตือนภัยดังกล่าว ได้สั่งการไปยังศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 18 ภูเก็ต และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จ.ภูเก็ตหรือ ปภ. ให้เฝ้าระวังติดตามสถานการณ์ และได้แจ้งไปยังอำเภอทั้ง 3 อำเภอ คือ อ.เมืองภูเก็ต อ.กะทู้ และ อ.ถลาง รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง เข้าไปดูแลตรวจสอบ และเฝ้าระวัง กรณีมีน้ำป่าไหลหลากในพื้นที่ เพื่อจะได้เข้าไปช่วยเหลือประชาชนได้อย่างทันทั่วทั้งที่ นอกจากนี้ยังมีการแจ้งเตือนไปยังประชาชนที่อยู่บริเวณเชิงเขา ให้เฝ้าระวังดินสไลด์และก้อนหินที่อาจจะกลิ้งตกลงมาด้วย พร้อมสั่งกำชับไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากเกิดเหตุในพื้นที่ใด ขอให้มีการรายงานเข้ามาทันที เพื่อจะได้ลงไปตรวจสอบและให้การช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 3 ต.ค. 57)

1. สารสำคัญของข่าวนี้อธิบายข้อใด

- ก. แจ้งให้ประชาชนทราบเหตุการณ์โดยทั่วกัน
- ข. เตือนภัยประชาชนให้เร่งออกจากพื้นที่เสี่ยงภัยโดยเร็ว
- ค. แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าไปดูแลในพื้นที่เสี่ยงภัยให้ได้รับความปลอดภัย
- ง. เตือนภัยประชาชนในพื้นที่เสี่ยงให้ระมัดระวังสภาวะฝนตกหนัก คลื่นลมแรง

2. จังหวัดใดไม่ได้อยู่ในเขตพื้นที่เสี่ยงในสภาวะฝนตกหนัก

- ก. พังงา
- ข. สงขลา
- ค. กระบี่
- ง. สตูล

3. จากข่าวนี ผู้ประกอบอาชีพใดควรระมัดระวังเป็นพิเศษ

- ก. นักบิน
- ข. ชาวประมง
- ค. ชาวบ้านทั่วไป
- ง. พ่อค้าแม่ค้าริมชายฝั่ง

4. ข้อใดคือผลกระทบที่เกิดจากฝนตกหนักติดต่อกันเป็นเวลานาน

- ก. บ้านเรือนได้รับความเสียหาย
- ข. น้ำป่าไหลหลากดินโคลนถล่ม
- ค. ชาวประมงไม่สามารถออกไปหาปลาได้
- ง. เกิดอุบัติเหตุ รถยนต์สัญจรไม่สามารถสัญจรได้

5. มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมภาคใต้ฝั่งตะวันตกและทะเลอันดามัน ลักษณะเช่นนี้ทำให้สภาพอากาศบริเวณนั้นเป็นอย่างไร

- ก. มีฝนตกหนัก
- ข. มีลมพายุกรรโชกแรง
- ค. มีลูกเห็บตกจำนวนมาก
- ง. มีอากาศหนาวเย็นปกคลุมทั่วพื้นที่

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6 - 10

ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล เตรียมแถลงข่าวความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่ สามารถวิจัยและผลิตแอนติบอดีที่จะนำไปต่อยอดเป็นวัคซีนรักษาไข้เลือดออกอีโบล่าได้เป็นผลสำเร็จครั้งแรกของไทย

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ส่งเอกสารเชิญทำข่าวระบุว่า คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล มีพันธกิจหลักในด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อการรักษาโรคมะเร็งอย่างต่อเนื่อง หนึ่งในผลงานล่าสุดส่งผลให้สามารถวินิจฉัยและรักษาชนิดครบวงจร คือการผลิตแอนติบอดีรักษาโรคไข้เลือดออกอีโบล่าสำเร็จ โดยที่สถานการณ์การระบาดของโรคในปัจจุบันมีความรุนแรงและมีแนวโน้มที่สูงขึ้น อีกทั้งยังไม่มีวัคซีนป้องกัน และยาเฉพาะในการรักษา ทั้งนี้กำหนดให้มีการแถลงข่าว "ครั้งแรกของไทย ศิริราชผลิตแอนติบอดีรักษาโรคไข้เลือดออกอีโบล่าสำเร็จ" ในวันพฤหัสบดีที่ 2 ตุลาคม 2557 เวลา 10.00 น. ณ ห้อง A201 อาคารศรีสวรินทิรา ชั้น 2 รพ.ศิริราช โดยมี ศ.คลินิก นพ.อุดม คชินทร คณบดีคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล เป็นประธานการแถลงข่าวร่วมกับ รศ.ดร.นพ.ภัทรชัย กิรติสิน หัวหน้าภาควิชาจุลชีววิทยา ศ.เกียรติคุณ ดร.วันเพ็ญชัยคำภา ภาควิชาปรสิตวิทยา และ ศ.ดร.พญ.รวงผึ้ง สุทเธนทร์ รองคณบดีฝ่ายวิจัยพร้อมทีมแพทย์และผู้เกี่ยวข้องร่วมในการแถลงข่าว

สำหรับสถานการณ์การระบาดของโรคอีโบล่า องค์การอนามัยโลก (อู) เปิดเผยข้อมูลสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัส 'อีโบล่า' ในแอฟริกาตะวันตก เมื่อวันศุกร์ (26 ก.ย.) ปรากฏว่า จำนวนผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นเป็น 6,574 ราย และในจำนวนนี้เสียชีวิตไปแล้วอย่างน้อย 3,091 คน โดยไลบีเรียเป็นประเทศที่มีผู้เสียชีวิตมากที่สุด มีจำนวนมากถึง 1,830 คน

ในรายงานล่าสุด ชูระบุว่า พบผู้ติดเชื้อรายใหม่ 6 ราย และผู้เสียชีวิตอีก 4 คน ในเขตแกรนด์ ครู ในไลบีเรียติดกับชายแดนประเทศโกตดิวัวร์ ทั้งนี้ไม่เคยมีประวัติพบผู้ป่วยอีโบล่าในพื้นที่นี้มาก่อน ขณะเดียวกันที่

เขตคินเดียในประเทศกินี มีการพบผู้ติดเชื้อเป็นรายแรก เพียงวันเดียวหลังจากฮูระบูว่า การระบาดของอีโบล่าในกินี ทรงตัวแล้ว

นอกจากนี้ กินีกำลังประสบปัญหาผู้ป่วยอีโบล่าในกรุงโกนากรี ไม่ยอมไปพบแพทย์แต่อยู่กับบ้านและเยียวยาอาการป่วยของตัวเอง ด้วยยาที่ซื้อจากร้านขายยา เนื่องจากเกิดข่าวลือว่า แพทย์ในโรงพยาบาลจะฉีดยาพิษร้ายแรงแก่คนไข้

ส่วนที่ประเทศเซียร์ราลีโอน เมื่อสุดสัปดาห์ก่อน รัฐบาลได้ประกาศเคอร์ฟิว ห้ามประชาชนออกจากเคหสถานเป็นเวลา 3 วัน เพื่อตรวจหาผู้ติดเชื้ออีโบล่า ต่อมาเมื่อวันพุธ เซียร์ราลีโอนขยายเขตกักกันผู้ป่วยอีโบล่าเพิ่มอีก 3 เขต ทำให้ขณะนี้กว่า 1 ใน 3 ส่วนของประชากร 6 ล้านคน ของเซียร์ราลีโอน ไม่อาจเดินทางโดยอิสระแล้ว

ขณะที่ประเทศไนจีเรียและเซเนกัล ซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของอีโบล่าครั้งนี้เช่นกัน เกือบจะสามารถควบคุมการระบาดได้โดยสมบูรณ์แล้ว หลังจากไม่มีรายงานผู้ป่วยหรือผู้เสียชีวิตรายใหม่เลยในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา

(ที่มา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 3 ต.ค. 57)

6.สาระสำคัญของข่าวนี้คือข้อใด

- ก. รายงานสถานการณ์ล่าสุดของโรคอีโบล่าให้ทราบ
- ข. ประเทศเซียร์ราลีโอนรัฐบาลได้ประกาศเคอร์ฟิวห้ามประชาชนออกจากเคหสถานเป็นเวลา 3 วัน เพื่อตรวจหาผู้ติดเชื้ออีโบล่า
- ค. แจ้งให้ทราบว่าศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดลสามารถผลิตแอนติบอดีที่จะนำไปเป็นวัคซีนรักษาไข้เลือดออกอีโบล่าได้เป็นผลสำเร็จ
- ง. เตือนภัยผู้ที่ต้องเดินทางไปในแถบแอฟริกาตะวันตกให้ระมัดระวังเชื้ออีโบล่า เพราะโรคมีความรุนแรงและมีแนวโน้มที่สูงขึ้น อีกทั้งยังไม่มีวัคซีนป้องกัน และยาเฉพาะในการรักษา

7.ใครเป็นผู้ผลิตแอนติบอดีรักษาโรคไข้เลือดออกอีโบล่าได้สำเร็จ

- ก. ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
- ข. ศิริราชพยาบาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ค. ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ง. ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

8.เชื้ออีโบล่า เริ่มต้นแพร่ระบาดที่ใด

- ก. แอฟริกาใต้
- ข. แอฟริกาเหนือ
- ค. แอฟริกาตะวันตก
- ง. แอฟริกาตะวันออก

9.เหตุใดผู้ป่วยอีโบล่าในกรุงโกนากรีจึงไม่ยอมไปพบแพทย์แต่อยู่กับบ้านและเยียวยาอาการป่วยด้วยตัวเอง

- ก. เพราะโรงพยาบาลไม่สามารถรองรับผู้ป่วยที่มีจำนวนมากได้
- ข. เกิดข่าวลือว่าแพทย์ในโรงพยาบาลจะฉีดยาพิษร้ายแรงแก่คนไข้
- ค. เพราะผู้ติดเชื้อทราบดีว่าเป็นโรคติดต่อร้ายแรงไม่มีทางรักษาได้
- ง. ค่ายาในการรักษาสูงมาก อีกทั้งผู้ติดเชื้อส่วนใหญ่มีฐานะยากจน

10.ประเทศใดในแอฟริกาตะวันตกที่มีผู้เสียชีวิตจากโรคอีโบล่ามากที่สุด

- ก. กินี
- ข. ไลบีเรีย
- ค. โกตดิวัวร์
- ง. เซียร์ราลีโอน

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11 – 18

เสียงไม้เรียวกระทบกันดัง ชวบ ชวบ นักเรียนที่เข้าแถวหน้าเสาธงเจียบกริบ พวกตัวเล็กๆที่เคยคุยกัน
จ๊อกแจ๊กเวลาร้องเพลงชาติ ยืนตัวแข็งเป็นตุ๊กตา

“คนอื่นอย่าเอาเสียงอย่าง ถ้าชินประพุดิจจะถูกทำโทษแบบนี้ สำหรับนายก้อน เคยห้ามเคยสอน นับครั้ง
ไม่ถ้วน ยังไม่จำ ถ้าทำอีกต้องเอา 2 คุณ 2 คุณ 3 เท่าไรก้อน” ครูใหญ่ตาลูกกวาวจ้องที่ก้อน

“9 ครับ”

“เออดี สูตรคุณประเทศไหนกันพ่อคุณ ป.3 แล้ว นีละมัวแต่เข้าโรงเรียน ตอบใหม่”

“6 ครับ”

“ใช่ ต่อไปหกที่จำไว้ไปได้”

ก้อนคำนับ เดินก้มหน้ากลับไป เสียงนักเรียนพึมพำ ตัวเปียกๆเริ่มแห้งกันอีก

ใครๆพากันลงความเห็นว่ ก้อนเป็นเด็กเกเรเหลือขอ ขาดโรงเรียนบ่อย รังแกคนอื่น ต่ำครูผู้หญิง ลักเบ็ด
ไถ่ตามหมู่บ้าน ลักสมุดดินสอเพื่อน ออกจากบ้านมาโรงเรียนเอาหนังสือซ่อน แวะเล่นเสียดกลางทาง บางวันกลับ
จากโรงเรียนไม่ถึงบ้าน นอนเสียดกับเพื่อน บางทีก๊นนอนตามกองฟาง ทำเอาครูปวดหัวไปตามๆกัน เฝิ่นตีเท่าไรๆ
ไม่มีผล พวกผู้ใหญ่ที่รู้จักต่างพยากรณ์ชะตาของก้อนไว้ว่าโตขึ้นถ้าไม่ตายโหง ก็ติดคุก

ก้อนอายุ 11 ขวบ กำลังเรียนชั้นประถม 3 ผอมสูง ผิวดำ ที่มุมปากมีรอยแตกขาวเป็นยวง
โรคขาดอาหาร ประวัติที่ครูเกรียง ครูประจำชั้นบันทึกไว้ ก้อนกำพ้าพ่อตั้งแต่มังจำความไม่ได้ แม่มมีผิวใหม่ ทิ้ง
ให้ก้อนอยู่กับยาย ก้อนขาดความอบอุ่นจากแม่ มีแต่ยายที่เอาแต่ดูดำ ตามแบบของคนแก่ที่จะให้เด็กทำ

อะไรให้ได้ตั้งใจ ยิ่งฐานะยากจนหาเช้ากินค่ำ จึงไม่มีเวลาเอาใจใส่กับหลาน เพียงมีข้าวรอกหม้อไปวันหนึ่งก็พอใจแล้ว

สิ้นเสียงสัญญาณระฆังหยุดพักกลางวัน เด็กๆกรูออกมาจากโรงเรียน หิวปิ่นโต หม้อข้าว เตรียมรับประทานอาหารกลางวัน บางคนตรงเข้าหาแม่ค้า คนขายหวานเย็นเขย่ากระดิ่งรัวลั่นเด็กๆวิ่งเข้าไปล้อม

ก่อนออกไปยืนดูอยู่ห่างๆจากกลุ่มเด็กเหล่านั้น ตาจับอยู่ที่วัตถุสีเขียวสีแดงที่เด็กๆกำลังกินกันอย่างลิ้มด้วยความหิวมันเตือนน้ำย่อย น้ำย่อยเตือนให้น้ำลายไหล เตรียมออกมาเพื่อคลุกเคล้าอาหาร นานๆเขาจะยกมือขึ้นเช็ดปาก กลืนน้ำลาย ก้อนยื่นเหมือนถูกสะกด ปล่อยความคิดฟุ้งซ่านออกไป

...เด็กพวกนั้นใส่เสื้อผ้าเนื้อดี สะอาด เพราะมีพ่อแม่ซักให้ สวมถุงเท้า รองเท้า มีหมวกกันแดด มีกระเป๋าหนังสือสวยๆ มีสตางค์มาซื้อขนมกินทุกวัน บางคนยังได้ค่าจ้างมาโรงเรียน มีโอกาสร้องให้อ้อนแม่ เมื่ออยากได้ตุ๊กตาหรือรถไอลานสักคัน แม่คอยห่มผ้าให้ในยามดึก อากาศหนาว บางคนพ่อแม่เอารถมารับที่โรงเรียน ก้มดูตัวบ้าง เสื้อ กางเกง สีซีฟู่ กั้นขาด ปะ แล้วปะอีกจนหาเนื้อเดิมไม่พบ เวลาเดินลมเข้าหูๆ รองเท้าหมวกไม่ต้องพูดถึง มองไปทางโรงอาหาร พวกนั้นกำลังกินข้าวอย่างเอร็ดอร่อย พวกที่อิ่มแล้ววิ่งเล่นกันอย่างสนุกสนาน สายตาขุ่นมัวของก้อนหลบลงต่ำไม่อยากให้เห็นภาพนั้นอีกต่อไป เดินก้มหน้าออกไปทางหลังโรงเรียน

ตอนบ่ายครูเวรเรียกก่อนมาทำโทษอีก เพราะมีเด็กมาฟ้องว่าก่อนไปขโมยส้มในสวนหลังโรงเรียนกิน

“ตอนหยุดพัก เธอไปขโมยส้มเขาใช่ไหม” ครูเวรตั้งคำถาม

“ครับ”

“ก็ลูก”

“2 ครับ”

“ครูเคยบอกกี่ครั้งแล้ว ไม่ให้ขโมยของคนอื่น จำได้ไหม”

“จำได้ครับ”

“แล้วทำไมทำอีก”

เงียบ ก้อนไม่ตอบ ไม่มีคำแก้ตัว ก้มหน้านิ่ง ในที่สุดก็โดนไม้เรียวเพื่อไม่ให้คนอื่นเอาอย่าง

เช้าวันรุ่งขึ้น พ่อเด็กชายสมศักดิ์ นักเรียนชั้นเดียวกับก้อนมาหาครูใหญ่

“ครูช่วยจัดการให้ที ใ้ก้อนมันต่อยลูกผมเสียหน้าตาบวม ดูลึครับ” ผู้เป็นพ่อฟ้องครูใหญ่ชี้ให้ดูหน้าลูกมีรอยเขียวที่ขอบตา

“ครูต้องเขียนให้เช็ดเสียบ้าง”

“ครับ เตี่ยผมจัดการให้” ครูใหญ่รับปากพ่อของสมศักดิ์ด้วยความเกรงใจ เพราะเป็นพ่อค้าใหญ่ รวย ออกเงินสร้างโรงเรียนตั้งก่อนหลัง ข้ามีลูกชายคนเดียวประคบประหม่กันเป็นเทวดา ความรักทำให้เกิดความ ลำเอียง อำนาจเงินทำให้เกิดความเกรงใจ

ก่อนญาติ 6 ที เพราะต้องเอาสองคุณ

กลางวันวันนั้น หลังจากเด็กออกจากห้องไปหมดแล้ว ครูเกรียงเรียกก่อนเข้าพบ

“ทำไมไปต่อสมศักดิ์เขาละก่อน” เป็นน้ำเสียงที่แสดงความปรานี

“เขาว่าผมไอ้ขี้โมยครับ”

“เราต้องอดทนสิก่อน เกิดเป็นลูกผู้ชายต้องทนเพียงเขาว่ามันไม่เจ็บแสบอะไร เราทำร้ายเขามันผิดกฎของ โรงเรียน ครูเห็นใจเธอ รักเธอ อยากเห็นเธอเป็นคนดี มีเรื่องอะไรคับใจต้องเล่าให้ครูฟังบ้าง ครูเหมือนพี่หรือพ่อ ของเธอไม่ต้องกลัว มีอะไรบอกนะ”

ครูเกรียงยื่นมือไปลูบหัวก่อนเบาๆ ด้วยความรักที่มีต่อศิษย์ ซึ่งบางทีก็เหมือนลูก น้ำใสจากดวงตาอันชุ่ม มัวคุ่นนั้นเริ่มไหลออกมาอาบแก้ม เป็นครั้งแรกที่ครูเกรียงเห็นน้ำตาของก้อน มันเป็นน้ำตาแห่งความตื่นตันใจ ความ น้อยใจ ความดีใจ ระคนกัน อาจเป็นครั้งแรกที่เขาได้รับความอบอุ่นได้รับความเห็นใจ เคยแต่ถูกดูค่า ถูกตำหนิ คาดโทษไม่รีรอ ไม่มีใครเป็นมิตรกับเขาเลย

ก่อนมองตามครูเกรียงไปจนลับตา ความสุขที่เขาได้รับเพียงชั่วครู่ กำลังจะหมดไปพร้อมกับภาพของครูที่ลับ ไป ชะโงกดูที่หน้าต่างแต่ไม่เห็นครูเสียแล้ว

กลับมานั่งที่โต๊ะ หยิบหนังสือขึ้นมาเปิด ภาพที่ผุดขึ้นบนหนังสือ มันจะทยอยกันมาเป็นลำดับสีเขียวแดงของ หวานเย็น กล้วยบั้งร้อนๆ กว๋ยเตี่ยว ข้าวราดแกง ข้าวต้มมัด ส้มโอ ภาพสุดท้ายไม่เรียวกำลังลงหลังตัวเอง

ปิดหนังสือ เดินไปรินน้ำดื่ม 1 แก้วเต็มๆ กลับมาพบลงกับโต๊ะ ภาพยายหัวขาวโพลนถือไม้ไล่ตี ปากก็คำ อยู่ไม่ขาด ขึ้นบนกระท่อม เปิดหม้อข้าว ข้าวหมกหม้อ ปิบข้าวสารก็เกลี้ยง ล้วนแต่เป็นภาพของความผิดหวัง แล้วภาพที่ตนปรารถนาก็มาแทน ได้สวมเสื้อกางเกงชุดใหม่ กระเป๋าหนังสือใบงาม สมุดเนื้อดีมีรูปปกเป็นอัศวิน กำลังขี่ม้า ดินสอแห่งสวย กำลังอ่อยกับกว๋ยเตี่ยวขามใหญ่ ข้าหวานเย็นอีก 1 แห่ง เพื่อนๆพากันมาเล่นด้วย แม่กำลังโอบกอดลูบหัว

เสียงระฆังดังขึ้น ภาพจริงและภาพปลอมที่เกิดขึ้นบนจอแห่งจิตของก้อนล้มหายไป ลุกจากโต๊ะไปดื่ม น้ำเปล่าๆอีกสองแก้วเตรียมเข้าเรียน

ข่าวก่อนขาดโรงเรียน 3 วันเป็นเรื่องธรรมดา สำหรับครูในโรงเรียน แต่เรื่องเงินในกระเป๋าของครูสตรีหาย นี้สิเป็นเรื่องโจษจันกันในวงครู เกือบทุกคน ลงโทษก้อน ครูตีมกระเป๋าวัวบนโต๊ะพักเดียวเงินหายไป 50 บาท

พอดีรุ่งขึ้นก่อนขาดโรงเรียนเลยคิดกันว่าก่อนไม่กล้ามาเพราะกลัวถูกทำโทษ ด้วยเหตุนี้ครูเกรียงจึงตกลงใจไปบ้านก่อน

ครูเกรียงเป็นครูใหม่ เข้ามาสอนในโรงเรียนบ้านไร่ไม่ถึงปี และไม่ใช่คนบ้านนั้น จึงต้องถามชาวบ้านมาตลอดทางประมาณ 2 กิโลเมตรถึงบ้านก่อน ซึ่งควรจะเรียกกระท่อมมากกว่าบ้าน มุงหญ้าคา ฝาขัดแตะเสายไ้ไปด้านหนึ่ง ใช้ไม้ค้ำไว้กันล้ม หลังคามีรูโหว่เพราะหญ้าคาเก่าปลายหลุดไปต้องต้องเอาถุงพลาสติกแซมไว้กันฝนรั่วขนาดของกระท่อมนอนแทบไม่ได้ตลอดตัว ขณะที่ก้าวขึ้นไปมันไหวตัวยวบยาบน่ากลัวฟัง

บนเสื่อไม้เก่าๆมีร่างของหญิงชราอนอนอยู่ เห็นซี่โครงขึ้นเป็นซี่ๆ หนึ่งที่ย่อนยานกระเพื่อมขึ้นลงเวลาหายใจ ก่อนลุกขึ้นจากเตาหุงข้าวมุกกระท่อมยื่นแก๊งด้วยความแปลกใจ เลยทำอะไรไม่ถูก

“กำลังทำอะไรก่อน อ้อ หุงข้าวรี” ครูเกรียงหันไปทางหม้อข้าวที่กำลังเดือดมีไฟลุกท่วมหม้อ เพราะเป็นไฟฟืน

“ต้มข้าวต้มให้ยายครับ”

“ครูมาเยี่ยมเธอ นึกว่าป่วยเป็นอะไรไป”

“ใครมา หือ ก่อน ใครมา” เสียงแหบเครือของยาย

“ครูมา ยาย ครู”

“อ้อ ครู” แก่ทำท่าจะลุกขึ้นนั่ง แต่ครูเกรียงห้ามไว้

“ผมมาเยี่ยมครับป้า เห็นก่อนหายไปหลายวัน คิดว่าเจ็บป่วยเป็นอะไรไป”

“อ้อ ฉันทป่วยเสียหลายวัน ก่อนต้องขาดโรงเรียนแย่งจริงๆครู คนหาเข้ากินค้า มาเจ็บเสียก็ไม่มีอะไรจะกินได้ก่อนมันพอเก็บผักหาฟืนบ้าง รับจ้างเขาได้เงินมาซื้อข้าวสารหุง บางวันก็อ่อม บางวันก็ไม่อ่อม เฮ้อ” แก่หยุดหอบพอดีก่อนยกชามข้าวต้มมาให้ เป็นข้าวต้มเหลวๆมีน้ำมากกว่าเม็ด ก่อนพยุงยายให้ลุกขึ้นนั่งแล้วเริ่มกินข้าวต้ม

“กินข้าวเสียก่อน ก่อน”

ก่อนจัดการกับข้าวต้มที่เหลือกันหม้อ ข้าวต้มเปล่าใส่เกลือเค็มๆ รสหวานมันของข้าวใหม่ทำให้ข้าวต้มหม้อนั้นหมดโดยไม่รู้ตัว

“ป้ากินยาอะไรบ้างหรือเปล่า” ครูเกรียงหันไปทางยายของก่อนที่อ่อมแล้ว กำลังตีม้ น้ำจากกระป๋องนมเก่าๆ

“ก่อนมันซื้อมาให้ ไม่รู้ยาอะไร กินเข้าไปพอหายปวดหัว” แก่ชี้ไปทางขวดยา ครูเกรียงหยิบมาดูและต้องแปลกใจ เพราะตัวหนังสือที่ปิดทับไว้ข้างขวด บอกชื่อยา “แอสไพลิน” เป็นลายมือของเขาเอง

“ยาในห้อยพยาบาลโรงเรียน” ครูเกรียงคิด

เมื่อลงบันไดบ้านก่อนแล้วครูเกรียงรำพึงกับตัวเองว่า

“ก่อน เธอไม่ได้เลยไปหมดทุกอย่าง อย่างที่ใครๆพากันเข้าใจหรอก ครูไม่ตำหนิเธอเลยที่เธอขาดโรงเรียน 3 วัน ครูเสียอีกควรจะละอายเธอ พຽງนี้ครูจะลาโรงเรียน 5 วัน เพื่อกลับไปเยี่ยมแม่ซึ่งป่วยอยู่ที่บ้าน”

นิมิตร ภูมิถาวร

(ที่มา หนังสืออ่านนอกเวลา ปี 2512)

11. นักเรียนคิดว่าควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

- ก. ชะตาชีวิต
- ข. เด็กบ้านสวน
- ค. เด็กที่ครูไม่ต้องการ
- ง. โรงเรียนในชนบท

12. ก้อนร้องไห้ครั้งแรกเมื่อใด

- ก. เมื่อถูกครูใหญ่ตี
- ข. เมื่อยายป่วยหนัก
- ค. เมื่อถูกเพื่อนเยาะเย้ย
- ง. เมื่อครูเกรียงเอามือลูบหัว

13. ก้อนขาดโรงเรียน 3 วันเพื่อทำสิ่งใด

- ก. ขี้เกียจ
- ข. ไม่มีทางเกงนุ่ง
- ค. ทำงานเลี้ยงชีพ
- ง. พยาบาลยายที่ป่วย

14. เรื่องนี้ผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

- ก. เสียดสีคนรวย
- ข. สอนไม่ให้เป็นคนเกเร
- ค. สอนให้เลิกการเอาเปรียบ
- ง. สอนให้ผู้ใหญ่เข้าใจและเห็นใจเด็ก

15. บ้านของก้อนมีลักษณะอย่างไร

- ก. บ้านมุงสังกะสี
- ข. เป็นเรือนไม้ทรงไทยเล็ก
- ค. เป็นกระท่อมเล็กๆเกือบจะล้ม
- ง. เป็นกระท่อมเล็กมากหลังคามุงด้วยพลาสติก

16. ก้อนมีความต้องการสิ่งใดมากที่สุด

- ก. ขนม
- ข. เสื้อผ้า
- ค. เงินทอง
- ง. ความอบอุ่น

17. ปมของเรื่องนี้คือข้อใด

- ก. ความในใจของตัวละครเอกในเรื่อง
- ข. ความเจ็บป่วยของยายที่ไม่มีผู้ใดทราบ
- ค. ทำไมเด็กชายก้อนจึงเกรงและชอบขโมยของ
- ง. ครูในโรงเรียนไม่เข้าใจต้นเหตุของปัญหาที่แท้จริง

18. เรื่องนี้จบแบบใด

- ก. จบด้วยความสุข
- ข. จบแบบคลายปม
- ค. จบด้วยความเศร้า
- ง. จบแบบผูกปมให้คิด

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 19 - 21

ปัจจุบันกระแสการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ส่งผลกระทบต่อเด็กไทยอย่างมาก ด้วยภาพลักษณ์ที่น่าสนใจดูน่าสมัย ทำให้เด็กไทยเห็นว่าการเล่นเกมคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่โก้เก๋ จึงหมกมุ่นกับการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ทั้งวันทั้งคืน ทั้งที่ เกมคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันนี้มีราคาสูงมาก อีกทั้งยังมีหลากหลายรูปแบบทั้งเกมที่แฝงความก้าวร้าว รุนแรง หรือเกมที่ส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็มักจะทำซื้อมาให้ลูกหลานของตน เพื่อให้ลูกมีเพื่อนเหมือนเด็กคนอื่น จนมองข้ามผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวร้าวรุนแรงที่อาจสะสมอยู่ในจิตใจของเด็กโดยไม่รู้ตัว และอาจส่งผลให้เด็กกลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวไปในที่สุด ดังนั้น ถึงเวลาแล้วที่เราควรหันกลับมาดูแลเอาใจใส่ให้เด็กไทยเลือกทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตของตนเอง เพื่อเด็กไทยของเราจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต

(ที่มา หนังสือเสริมทักษะหลักภาษาไทย อ.ศุภวรรณ สัจจิตพิบูล : 2553)

19. นักเรียนคิดว่าควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

- ก. เกมยุคใหม่
- ข. ผลกระทบของเกมต่อเด็กไทย
- ค. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- ง. กระแสการเล่นเกมคอมพิวเตอร์กับเด็กไทย

20. จากเรื่องนี้ ข้อใดไม่ใช่โทษของการเล่นเกมคอมพิวเตอร์

- ก. เสียเงิน
- ข. เสียเพื่อน
- ค. เสียการเรียน
- ง. เด็กอาจมีพฤติกรรมก้าวร้าว

21. เหตุใดเด็กไทยจึงนิยมเล่นเกมคอมพิวเตอร์

- ก. เพราะตามเพื่อน
- ข. เพราะดูน่าสนใจ ทันสมัย
- ค. เพราะหาซื้อได้ง่ายราคาไม่แพง
- ง. เพราะสนุกกว่าการเล่นของไทย

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 22 - 25

การดำเนินชีวิตในปัจจุบันมีแต่ความวุ่นวายเนื่องจากวิถีชีวิตของคนในปัจจุบันมีแต่ความเร่งรีบ แข่งแย่งชิงดีชิงเด่น ทำให้คนเรามีความเครียด ดังนั้นเราจึงควรหาวิธีการในการผ่อนคลาย เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุข การนั่งสมาธิเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยทำให้จิตใจของเราสงบไม่วอกแวก เนื่องจากการฝึกจิตของเราให้สงบนิ่งไม่ฟุ้งซ่านไปกับเรื่องราววุ่นวายต่างๆที่ผ่านเข้ามาในจิตใจ ซึ่งจะช่วยให้เรามีสติ มีความรอบคอบในการดำเนินชีวิต และยังช่วยให้เราทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย นอกจากการนั่งสมาธิแล้วยังมีวิธีอื่นๆที่จะช่วยผ่อนคลายความเครียด เช่น การเล่นดนตรี การเล่นกีฬา การพักผ่อน หรือการพูดคุยกับผู้อื่น

(ที่มา หนังสือเสริมทักษะหลักภาษาไทย อ.ศุภวรรณ สัจจพิบูล : 2553)

22. นักเรียนคิดว่าควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

- ก. ผ่อนคลายสบายใจ
- ข. การพักผ่อนในวันหยุด
- ค. วิถีชีวิตของคนในปัจจุบัน
- ง. การทำงานให้มีประสิทธิภาพ

23. จากเรื่องนี้ เหตุใดคนในปัจจุบันจึงมีความเครียด

- ก. เพราะมีหนี้สิน
- ข. เพราะอยากร่ำรวย
- ค. เพราะมีฐานะยากจน
- ง. เพราะชีวิตมีแต่ความเร่งรีบ

24. ผู้เขียนเรื่องนี้มีจุดประสงค์อย่างไร

- ก. ตำหนิ
- ข. สั่งสอน
- ค. เสนอแนะ
- ง. ห้ามปราม

25. ถ้านักเรียนมีความเครียด ควรทำอย่างไร

- ก. ชื่อของ
- ข. กินขนม
- ค. เตะฟุตบอลกับเพื่อนๆ
- ง. เก็บตัว ใช้ความคิดเพียงลำพัง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 26 - 30

กระแสการความนิยมการบริโภคอาหารตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนไทยจนทำให้คนไทยหลายๆ คนลืมหากอาหารหลักของคนไทย ทั้งๆที่ข้าวเป็นอาหารที่มีคุณค่าอย่างมหาศาล อุดมไปด้วยสารอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายมนุษย์มากมาย คนส่วนใหญ่มักคิดว่าการกินข้าวจะทำให้เราได้รับสารอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรตเพียงอย่างเดียว แต่ในความเป็นจริงแล้วการบริโภคข้าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าวกล้อง หรือข้าวที่ไม่ได้ผ่านการขัดสีจะทำให้เราได้รับสารอาหารอื่นๆอีกมากมาย เช่น วิตามินอี วิตามินบี แคลเซียม ฟอสฟอรัส ธาตุเหล็ก และใยอาหาร ดังนั้น เราจึงควรชักชวนให้คนไทยหันกลับมาบริโภคข้าวเพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง อีกทั้งยังเป็นการช่วยสร้างรายได้ให้แก่ชาวนา กระตุกสันหลังของชาติไทยอีกด้วย

(ที่มา หนังสือเสริมทักษะหลักภาษาไทย อ.ศุภวรรณ สัจจพิบูล : 2553)

26. นักเรียนคิดว่าควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

- ก. อาหารเพื่อสุขภาพ
- ข. ข้าวไทย เพื่อคนไทย
- ค. การบริโภคอาหารยุคใหม่
- ง. อาหารหลักที่ถูกลืมคนไทยลืมหืม

27. เหตุใดในปัจจุบันคนไทยจึงไม่นิยมบริโภคข้าวเหมือนในอดีต

- ก. เพราะเห็นว่าการบริโภคข้าวดูล้ำสมัย
- ข. เพราะการบริโภคข้าวไม่สะดวกสบาย
- ค. เพราะหันไปนิยมบริโภคอาหารตะวันตก
- ง. เพราะอาหารตะวันตกมีคุณค่ามากกว่าข้าว

28. อาหารหลักของคนไทยคืออะไร

- ก. ข้าว
- ข. ขนมปัง
- ค. ก๋วยเตี๋ยว
- ง. สปาเกตตี้

29. ข้อใดไม่ใช่สารอาหารที่ได้จากการบริโภคข้าว

- ก. วิตามินดี
- ข. แคลเซียม
- ค. โยอาหาร
- ง. คาร์โบไฮเดรต

30. นักเรียนควรเลือกบริโภคอาหารชนิดใดเป็นอาหารเช้า

- ก. เค้กผลไม้
- ข. ข้าวต้มปลา
- ค. ขนมปังกับแฮม
- ง. ไข่กรอก ไข่ดาว

.....

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
การอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

.....

1. ง	2. ข	3. ข	4. ข	5. ก
6. ก	7. ก	8. ค	9. ข	10. ข
11. ค	12. ง	13. ง	14. ง	15. ค
16. ง	17. ง	18. ง	19. ง	20. ข
21. ข	22. ก	23. ง	24. ค	25. ค
26. ข	27. ค	28. ก	29. ก	30. ข

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นรายข้อ

ข้อที่	ค่าความยาก(P)	ค่าอำนาจจำแนก(R)	ข้อที่	ค่าความยาก(P)	ค่าอำนาจจำแนก(R)
1	0.70	0.47	16	0.63	0.33
2	0.60	0.40	17	0.60	0.67
3	0.67	0.53	18	0.70	0.47
4	0.57	0.20	19	0.60	0.40
5	0.63	0.20	20	0.67	0.53
6	0.73	0.40	21	0.57	0.20
7	0.77	0.33	22	0.63	0.20
8	0.80	0.27	23	0.77	0.20
9	0.77	0.20	24	0.77	0.20
10	0.73	0.27	25	0.67	0.53
11	0.77	0.33	26	0.73	0.40
12	0.67	0.27	27	0.73	0.40
13	0.73	0.40	28	0.70	0.33
14	0.70	0.33	29	0.77	0.33
15	0.77	0.33	30	0.63	0.33

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ KR 20 = 0.87

ตารางที่ 2 ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

ที่	Pretest	Posttest	D	ที่	Pretest	Posttest	D
1	23	28	5	21	20	28	8
2	21	25	4	22	22	25	3
3	22	28	6	23	21	29	8
4	17	26	9	24	23	29	6
5	19	28	9	25	21	25	4
6	20	28	8	26	23	26	3
7	21	24	3	27	21	28	7
8	20	23	3	28	23	27	4
9	23	28	5	29	20	26	6
10	22	27	5	30	23	27	4
11	21	25	4	31	21	27	6
12	21	27	6	32	23	28	5
13	18	26	8	33	21	25	4
14	22	27	5	34	22	25	3
15	20	25	5	35	17	26	9
16	21	28	7	36	19	24	5
17	20	24	4	37	22	28	6
18	21	26	5	38	21	25	4
19	23	27	4	39	22	27	5
20	22	26	4	40	21	26	5

ตารางที่ 3 ตารางแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม

ที่	Pretest	Posttest	D	ที่	Pretest	Posttest	D
1	20	25	5	21	21	25	4
2	23	26	3	22	23	25	4
3	21	24	3	23	24	27	3
4	24	27	3	24	19	24	5
5	21	26	5	25	22	26	5
6	22	25	3	26	21	24	3
7	18	24	6	27	23	26	3
8	19	25	6	28	21	25	4
9	20	25	5	29	23	24	1
10	21	24	3	30	23	27	4
11	20	26	6	31	22	24	2
12	23	26	3	32	21	25	4
13	21	23	2	33	23	26	3
14	21	24	3	34	23	26	3
15	21	23	2	35	21	27	6
16	18	24	6	36	23	26	3
17	22	27	5	37	21	25	4
18	20	25	5	38	23	27	4
19	21	24	3	39	24	26	2
20	20	26	6	40	20	25	5

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ (หลังเรียน) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

T – Test Independent

นักเรียน	N	Mean	Std. Deviation	t
กลุ่มทดลอง	40	26.43	1.500	4.024
กลุ่มควบคุม	40	25.23	1.143	

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามวัดเจตคติในการเรียนแบบนำตนเอง

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แบบสอบถามวัดเจตคติ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ ถามเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนแบบนำตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. การตอบแบบสอบถามนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด ผลการตอบแบบสอบถามของนักเรียนจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงความเป็นจริงมากที่สุด
3. วิธีตอบแบบสอบถามวัดเจตคติ แต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่องคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่นักเรียนเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
4. แบบสอบถามวัดเจตคติจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 วัดด้านความพร้อมในการเรียนแบบนำตนเอง และ ส่วนที่ 2 วัดวิธีการเรียนรู้

ส่วนที่ 1 : ความพร้อมในการเรียนแบบนำตนเอง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับเจตคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
การเปิดโอกาสต่อการเรียนรู้						
1	นักเรียนสามารถบังคับตนเองให้กระทำ ในสิ่งที่คิดว่าควรจะทำ					
2	นักเรียนเห็นว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก					
3	ในแต่ละปีนักเรียนเชื่อว่าตนเองจะ เรียนรู้สิ่งใหม่ๆด้วยตนเองหลายเรื่อง					
4	นักเรียนยินดีที่ได้มีส่วนในการกำหนด เนื้อหาที่ต้องการเรียนนอกห้องเรียนเอง					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับเจตคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
มโนคติของตนในด้านการเป็นผู้เรียนที่มี ประสิทธิภาพ						
1	นักเรียนสนุกในการค้นหาคำตอบของ คำถามที่นักเรียนสนใจ					
2	นักเรียนเชื่อมั่นว่าสามารถบริหารเวลา เรียนได้ดี					
3	นักเรียนสามารถตัดสินใจเรียนรู้สิ่ง ใหม่ๆ ได้โดยไม่ลังเล					
4	นักเรียนมั่นใจว่าตนเองเป็นผู้เรียนรู้ด้วย ตนเองอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในและ นอกห้องเรียน					
ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง						
1	ไม่มีใครนอกจากตัวนักเรียน ที่จะ รับผิดชอบในสิ่งที่นักเรียนเลือกเรียน					
2	นักเรียนชอบที่จะมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจว่าจะเรียนรู้อะไรและอย่างไร					
3	นักเรียนสามารถระบุได้ว่านักเรียนเรียน สิ่งใดได้ดี					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับเจตคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
4	การเรียนรู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดี ขึ้นในชีวิตของนักเรียน					
ความสามารถใช้ทักษะการศึกษาหาความรู้และ แก้ปัญหา						
1	นักเรียนเชื่อว่าวิธีการเรียนรู้เป็นสิ่ง สำคัญต่อการศึกษา					
2	นักเรียนเห็นว่าปัญหาเป็นเรื่องท้าทาย ไม่ใช่สัญญาณให้หยุดทำ					
3	ถ้าต้องการทราบข้อมูลบางอย่าง นักเรียนทราบดีว่าจะไปหาได้จากแหล่ง ใด					
4	นักเรียนทราบจุดอ่อนในการเรียนของ ตนเอง					

ส่วนที่ 2 : วิธีการเรียนรู้

ข้อที่	ข้อความ	ระดับเจตคติ				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
วิธีการเรียนรู้ในการอ่านจับใจความ						
1	เวลาอ่านเรื่อง นักเรียนมักจะตรวจสอบ หลักฐานอย่างรอบคอบก่อนลง ความเห็น ว่า ข้อสรุปเหล่านั้น สมเหตุสมผลหรือไม่					
2	นักเรียนทราบว่าประโยคใจความสำคัญ ของเรื่องอยู่ในส่วนต้น ส่วนกลาง และ ส่วนท้ายของเรื่อง					
3	เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจบทุกครั้งนักเรียน จะตั้งคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และทำไม กับตนเอง เสมอ					
4	นักเรียนนำสิ่งที่อ่านได้จากเรื่องมาเรียบ เรียงใจความสำคัญใหม่ด้วยสำนวน ภาษาของตนเองเพื่อช่วยให้จำแม่นขึ้น					

RELIABILITY

```

/VARIABLES=VAR00001 VAR00002 VAR00003 VAR00004 VAR00005 VAR00006 VAR0000
7 VAR00008 VAR00009 VAR00010 VAR00011 VAR00012 VAR00013 VA
R00014 VAR00015 VAR00016 VAR00017 VAR00018 VAR00019
VAR00020
/SCALE(' ALL VARIABLES ' )ALL
/MODEL=ALPHA

```

Reliability

[DataSet0]

Scale: ALL VARIABLES**Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	42.3
	Excluded ^a	41	57.7
	Total	71	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.94	20

ภาคผนวก จ
แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชา ท 22201 วิชาภาษาไทยเพิ่มเติม

หน่วยการเรียนรู้ การอ่านจับใจความ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้สอน อ.พิมพ์พิศา เต่าร้าง

เวลา 2 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านเพื่อพิจารณาสารประเภทข่าว เรื่องสั้น และบทความ

โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา

สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์เป็นการอ่านที่ต้องใช้ทักษะหลายด้าน เพื่อวิเคราะห์วิจารณ์และประเมินค่าเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้ควรมีการพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างละเอียด มีเหตุผลในการประเมิน และนำความรู้ ความคิดไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถวิเคราะห์ จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำแนกสารที่อ่านตามหลักของงานเขียนแต่ละประเภทได้
2. วิเคราะห์และอธิบายเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของเรื่องสั้น ข่าว และบทความ
2. องค์ประกอบของสารที่อ่านแต่ละประเภท
3. หลักการพิจารณาเรื่องที่อ่าน
4. การหาประโยชน์ใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสารแต่ละประเภท ได้แก่ ข้าว เรื่องสั้น และบทความ ในด้านของความหมาย ลักษณะเฉพาะของสารแต่ละประเภท ความเหมือนและความแตกต่างของสาร วิธีการวิเคราะห์สารว่าสารใดเป็นข้าว เรื่องสั้น หรือบทความ 2. ขั้นกิจกรรมการสอน 2.1 นักเรียนเข้ากลุ่มกลุ่มละ 5-6 คน 2.2 ครูแจกใบความรู้เรื่องข้าว เรื่องสั้น และบทความให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษา 2.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านเนื้อหาที่ได้รับ โดยเวียนกันอ่านออกเสียงให้เพื่อนในกลุ่มฟังจนครบ สมาชิกในกลุ่มทุกคนโดยไม่ต้องกลัวว่าเสียงจะรบกวนกัน เพราะต่างกลุ่มต่างสมาชิกอยู่ที่กลุ่มของตน 2.4 สมาชิกในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดสรุปเรื่อง ที่อ่านและเขียนลงในกระดาษปรีฟด้วยปากกา 2.5 นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอเนื้อหาที่ ครูแจกหน้าชั้นเรียน เวียนกันจนครบทุกกลุ่ม 2.6 ครูแจกใบงานเรื่องข้าว เรื่องสั้น และบทความ ให้นักเรียนทำลงในสมุด 2.7 นักเรียนทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายภายในเวลาที่กำหนด	1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสารแต่ละประเภท ได้แก่ ข้าว เรื่องสั้น และบทความ ในด้านของความหมาย ลักษณะเฉพาะของสารแต่ละประเภท ความเหมือนและความแตกต่างของสาร วิธีการวิเคราะห์สารว่าสารใดเป็นข้าว เรื่องสั้น หรือบทความ 2. ขั้นกิจกรรมการสอน 2.1 ครูแจกใบความรู้เรื่องข้าว เรื่องสั้น และบทความให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาประกอบการอธิบาย 2.2 ครูแจกใบงานเรื่องข้าว เรื่องสั้น และบทความให้นักเรียนทำลงในสมุด 2.3 นักเรียนทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายภายในเวลาที่กำหนด

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
3. ชั้นสรุป 3.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยใบงานเรื่องข่าวเรื่องสั้น และบทความ ครูอธิบายเพิ่มเติม 3.2 นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเนื้อหาเรื่องข่าวเรื่องสั้น และบทความ สรุปและบันทึกลงในสมุดเพื่อเน้นย้ำความเข้าใจของนักเรียน	3. ชั้นสรุป 3.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยใบงานเรื่องข่าวเรื่องสั้น และบทความ ครูอธิบายเพิ่มเติม 3.2 นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเนื้อหาเรื่องข่าวเรื่องสั้น และบทความ สรุปและบันทึกลงในสมุดเพื่อเน้นย้ำความเข้าใจของนักเรียน

การวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. ตรวจใบงาน

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. แบบประเมินการตรวจผลงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. การประเมินพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนรายบุคคล ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. การทำใบงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องข่าว เรื่องสั้น และบทความ
2. ใบงานเรื่องข่าว เรื่องสั้น และบทความ

บันทึกผลหลังสอน

1. ผลการสอน

.....
.....
.....

2. บรรยากาศการเรียนการสอน

.....
.....
.....

3. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....

4. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(.....)
ตำแหน่ง.....

ใบความรู้เรื่อง ข่าว

ความหมายของข่าว

ข่าว หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และมีผลกระทบต่อคนในสังคม โดยคนในสังคมส่วนมากให้ความสนใจ ถูกตีพิมพ์และเผยแพร่ทางหนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือสื่อต่างๆอย่างสด ใหม่ ทันเวลา

องค์ประกอบของข่าว

ข่าว มีองค์ประกอบด้วยกันทั้งหมด 4 ส่วน คือ

1. พาดหัวข่าว เป็นส่วนที่สร้างความสนใจ โดยใช้คำที่สะดุดตา และตัวอักษรที่มีขนาดใหญ่กว่าเนื้อข่าว โดยส่วนมากมักใช้ภาษาปากในการเขียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้อ่าน
2. ความนำ คือ เนื้อเรื่องย่อของข่าว เป็นการเขียนอธิบายให้ผู้อ่านทราบโดยสรุปว่า เหตุการณ์ที่นำมาเขียนข่าวนั้นมีเนื้อความอย่างไร ความนำที่ดีต้องชัดเจน และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องอ่านส่วนต่อไป
3. ส่วนเชื่อม คือ ส่วนที่อยู่ระหว่างความนำกับเนื้อเรื่อง ทำหน้าที่ขยายความหรือให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากความนำ องค์ประกอบส่วนนี้ไม่มีความจำเป็นมากนัก ซึ่งบางข่าวอาจมีหรือไม่มีส่วนนี้ก็ได้อ
4. เนื้อข่าว คือ รายละเอียดทั้งหมดของข่าว โดยส่วนใหญ่นิยมเขียนเป็นย่อหน้าสั้นๆ หากมีรายละเอียดมาก ก็จะเขียนแยกออกเป็นหลายย่อหน้า โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ซึ่งสังเกตได้จาก ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ทำไม และอย่างไร

หลักการอ่านและพิจารณาข่าว

พรทิพย์ ศิริสมบุญเวช และคณะ. (2548 : 62 - 65) กล่าวว่า ในการอ่านข่าวควรพิจารณาดังนี้

1. พิจารณาพาดหัวข่าว การพิจารณาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์เป็นการจัดลำดับความสำคัญของข่าว หากสังเกตการณ์พาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ จะพบว่า ส่วนสำคัญที่สุดของข่าวจะพาดหัวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ ส่วนที่สำคัญรองลงมาจะใช้ตัวอักษรขนาดเล็กลงมาตามลำดับ ดังนั้น ในการอ่านและพิจารณาข่าวควรอ่านพาดหัวข่าวใหญ่ก่อน แล้วจึงอ่านพาดหัวข่าวย่อย

2. พิจารณาความนำ เมื่ออ่านและพิจารณาพาดหัวข่าวและทราบเรื่องราวสั้นของข่าวนั้นแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการอ่านและพิจารณาความนำ ซึ่งจะสรุปเรื่องราวของข่าวโดยจะขยายความเพิ่มเติมรายละเอียดของพาดหัวข่าว หากผู้เขียนข่าวสามารถเขียนความนำได้ชัดเจน และผู้อ่านมีเวลาในการอ่านน้อย ก็อาจไม่จำเป็นต้องอ่านส่วนเนื้อข่าวต่อไป

3. พิจารณาเนื้อข่าว เนื้อข่าวเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะอ่านหรือไม่อ่านก็ได้หากทราบเรื่องย่อของข่าวจากความนำแล้ว เนื้อข่าวเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นข่าว ซึ่งอาจพบว่าหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับให้ข้อมูลของข่าวแตกต่างกัน เพราะผู้เขียนข่าวจะต้องเสนอข่าวให้ทันเวลา หากเราสนใจข่าวใดเป็นพิเศษก็ควรติดตามอ่านเนื้อข่าวจากหนังสือพิมพ์หลายฉบับเพื่อเปรียบเทียบความถูกต้องของข่าว และคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ

4. พิจารณาการใช้สำนวนภาษา เมื่อพิจารณาการใช้สำนวนภาษาในการเขียนข่าว จะพบว่ามีข้อบกพร่องหลายประการ ทั้งในการเขียนสะกดคำ การใช้คำย่อ การใช้คำผิดระดับ การใช้คำสแลง การวางส่วนขยายไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะการจัดทำหนังสือพิมพ์เป็นกระบวนการเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ทันเวลาขาย เพราะหนังสือพิมพ์จะมีค่าเฉพาะวันนี้เท่านั้น พอวันรุ่งขึ้นก็ไม่มีใครสนใจอ่านข่าว จึงเป็นวรรณกรรมรีบเร่ง เพราะฉะนั้นในการอ่านข่าวจึงต้องพิจารณาการใช้ภาษาตามลักษณะของภาษาข่าว ที่ไม่ถูกต้องของหลักการใช้ภาษา

ประเภทของข่าว

ในปัจจุบันเรามีข่าวสารหลากหลายประเภทมากมาย ตามแต่ผู้อ่านจะต้องการทราบ ได้แก่

1. ข่าวการเมือง เป็นความเคลื่อนไหวของพรรคการเมือง นักการเมือง และกระบวนการต่างๆทางการเมือง การปกครอง
2. ข่าวสังคม เป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เป็นที่จับตามองของสังคม เช่น กลุ่มไฮโซ นักธุรกิจ
3. ข่าวเศรษฐกิจ เป็นข่าวความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ การเงิน ราคาสินค้า ตลาดหุ้นต่างๆ
4. ข่าวอาชญากรรม เป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดต่างๆ
5. ข่าวบันเทิง เป็นเรื่องราวของนักแสดง นักร้อง ศิลปินในวงการบันเทิง
6. ข่าวกีฬา เป็นรายงานที่เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ
7. ข่าวเทคโนโลยี ไอที เป็นข่าวที่รวบรวมรูปแบบของเทคโนโลยี ความก้าวหน้า วิทยาการต่างๆ
8. ข่าวทั่วไป เป็นข่าวที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปกับบุคคล เช่น อุบัติเหตุ การทะเลาะวิวาทต่างๆ

ตัวอย่าง ชาว

ยึดไม้พะยูน

อุบลฯ/ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า หน่วยเรือรักษาความสงบเรียบร้อยตามลำแม่น้ำโขงเขตอุบลราชธานี นำโดย น.อ.ธวัชชัย สอนสี ผบ.นรช.เขต อบ. น.ท.อมรศักดิ์ ชนะศึก หน.ฝ่ายยุทธการและการข่าวฯ นำกำลังทั้งในและนอกเครื่องแบบเข้า ตรวจยึดไม้พะยูนกลางสระน้ำทางทิศเหนือ บ้านโสกกระแต ต.โคกก่ง อ.ขามเฒ่า โดยเจ้าหน้าที่ต้องระดมกำลังกันลงดำน้ำเอาไม้พะยูนขึ้นมาได้จำนวน 373 ท่อน มูลค่าประมาณ 1 ล้านบาท ซึ่งไม้พะยูนจำนวนนี้หลังเจ้าหน้าที่คุมเข้มและปราบปรามอย่างหนัก กลุ่มพ่อค้าจึงนำมาจมน้ำไว้เพื่อตบตาเจ้าหน้าที่ รอจังหวะและโอกาสเจ้าหน้าที่เผลอ ก็จะลักลอบส่งข้ามไปขายยังประเทศเพื่อนบ้านทันที แต่ก็ไม่รอดสายตาเจ้าหน้าที่ไปได้นาวาโทอมรศักดิ์ หัวหน้าฝ่ายยุทธการและการข่าว เผยว่า ปัจจุบันกลุ่มพ่อค้าจะซุกซ่อนไม้พะยูนไว้ในหลายรูปแบบ ทั้งจมน้ำและฝังดิน เป็นการยากที่จะตรวจยึดหรือจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้ หากการข่าวไม่ดีพอ

ที่มา : ชาวทั่วไป หนังสือพิมพ์บ้านเมือง -- พุธที่ 11 มิถุนายน 2558

ตัวอย่าง ชาว

วรงค์ห่วงทำข้าวถูกขายเสี่ยงทุจริต

ทำเนียบฯ * พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) แถลงภายหลังการประชุมร่วมคณะรัฐมนตรี (ครม.) และ คสช.ว่าสิ่งแรกที่ต้องทำคือ ทำอย่างไรจะให้มีรายได้น้อยได้กินข้าวราคาถูกลงบ้าง ขาวนาบ่นว่าขายข้าวได้ถูก แต่ต้องซื้อข้าวแพงมากกิน จึงรับไปจัดการ แต่ไม่ได้สั่งให้องค์การคลังสินค้า (อคส.) ไปทำอย่างเดียว เดียวหาว่าทุจริตอีก แต่คิดว่าจะทำอย่างไร ซึ่งต้องใช้ข้าวที่คุณภาพเริ่มเสื่อมหรือเกรด บีมาขายคนจนได้หรือไม่ โดยผ่านตลาดชุมชนที่มีสหกรณ์เป็นผู้ดำเนินการ และรัฐอำนวยความสะดวกให้กระทรวงมหาดไทยดูแล

ด้าน นพ.วรงค์ เดชกิจวิกรม อดีต ส.ส.พิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ โพสต์ผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวว่า อยากบอก รมว.พาณิชย์ว่าหลักการของการทำข้าวถูกราคาถูกขายประชาชนเป็นสิ่งที่ดี แต่ทราบหรือไม่ว่า กระบวนการทุจริตในการจัดทำข้าวถุงของรัฐบาลเป็นวิธีที่แยบยลและง่ายต่อการ ทุจริตมากที่สุด ในวงการค้าข้าวคุยกันว่า รัฐบาลทำข้าวถุงเมื่อไรได้ตั้งค้ทันที เนื่องจากข้าวถุงมีปริมาณมากและยากต่อการตรวจสอบ อาจเจอเจอเบิกข้าวคุณภาพดีแต่ตอนปรับปรุงนำข้าวคุณภาพต่ำมาปรับปรุง ที่สำคัญข้าวเมื่อส่งไปถึงร้านค้าจะไม่ขายราคาถูกจริง.

ที่มา : ชาวการเมือง หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ -- พุธที่ 10 มิถุนายน 2558

ตัวอย่าง ข่าว

เคราะห์ดี

สมุทรสาคร/ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยุนครสิงห์ได้รับแจ้งเหตุว่า มีรถตกคลองที่บริเวณ ถนนเอกชัย ฝั่งตรงข้ามทางเข้าคลองสี่วาพาสวัสดิ์ ต.คอกกระบือ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร จึงประสานเจ้าหน้าที่มูลนิธิการกุศลสมุทรสาครและรถยกไปตรวจสอบพบรถกระบะยี่ห้อมิตซูบิชิ รุ่นไทรทัน สีดำหมายเลขทะเบียน ถง 964 กรุงเทพมหานครหัวที่มกลงไปในคลองข้างทาง จากการสอบถามนางนันทมน หวังวิวัฒน์เจริญ อายุ 30 ปี บ้านอยู่ที่ ต.โคกขาม อ.เมือง จ.สมุทรสาคร คนขับรถกล่าวว่าตนเพิ่งกลับจากเรียนหนังสือ และกำลังขับรถมุ่งหน้ากลับบ้าน เมื่อมาถึงจุดเกิดเหตุได้มีรถจักรยานยนต์ปาดหน้ารถ ตนจึงตัดสินใจหักรถเลยเสียหลักตกลงไปในคลอง โชคดีที่ตนตั้งสติได้จึงรีบเปิด ประตูรถออกมาได้ หลังเกิดเหตุตนได้ให้รถยกนำรถไปไว้ที่อู่ซ่อมแล้ว นับว่าโชคดีที่ตนไม่ได้รับบาดเจ็บแต่อย่างใด

ที่มา : ข่าวทั่วไป หนังสือพิมพ์บ้านเมือง -- พุธที่ 11 มิถุนายน 2558

ตัวอย่าง ข่าว

จับหญิงลาว

อุบลฯ/ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เจ้าหน้าที่ชุดปราบปรามยาเสพติดกองร้อยตำรวจตระเวนชายที่ 227 อ.เขมราฐ จ.อุบลราชธานี นำโดย พ.ต.อ.สุนทร ประดิษฐ์แท้ ผกก.ตชด.22 ร.ต.อ.ธงชัย ภูวรรณ์ รอง ผบ.ร้อย ตชด.227 ร.ต.ท.ประภาส ลาสา หน.ชุด ปปส.ตชด.227 สนธิกำลังกับตำรวจ ทหารและฝ่ายปกครอง จับกุมตัว นางคุ้ม สีบุญเรือง อายุ 47 ปี ราษฎรลาวบ้านนาคู เมืองสองคอน แขวง สะหวันนะเขต สปป.ลาว พร้อมของกลางยาบ้า ที่ซุกซ่อนอยู่ในทวารหนัก 5 ก้อน จำนวน 945 เม็ดโดยจับกุมตัวได้ขณะนั่งอยู่บนรถบัสโดยสารประจำทางสายเขมราฐ-อุบลราชธานี บริเวณบ้านขุมคำ ต.แก่งเค็ง อ.กุดข้าวปุ้นขณะที่เจ้าหน้าที่ตั้งด่านตรวจสารภาพกำลังจะนำยาบ้าจำนวนดังกล่าวไปส่งให้กับเอเยนต์รายหนึ่งในตัวเมืองอุบลราชธานี โดยจะได้ค่าจ้าง 10,000 บาท เมื่อส่งถึงที่หมายแล้ว แต่มาถูกจับกุมตัวเสียก่อนซึ่งเอเยนต์ใหญ่รายนี้ หลบหนีไปก่อนเจ้าหน้าที่จะเข้าตรวจค้นที่บ้านพัก เจ้าหน้าที่ได้เร่งรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อขออนุมัติหมายจับกุมตัวมาดำเนิน คดีต่อไป

ที่มา : ข่าวอาชญากรรม หนังสือพิมพ์บ้านเมือง -- พุธที่ 11 มิถุนายน 2558

แบบฝึกหัด

เรื่อง ข่าว

ให้นักเรียนอ่านข่าวที่กำหนดให้และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ถูกต้องและสมบูรณ์

1. “ระทึก เสาไฟล้มทับรถ ทวีตดับ 2 ศพ”

เมื่อเวลา 16.20 น. วันที่ 13 ตุลาคม 2557 ร.ต.ท.พยุงค์ศักดิ์ จงดี พนักงานสอบสวนสภ.หัวหิน ได้รับแจ้งเหตุเสาไฟพาล้มทับรถยนต์มีคนติดอยู่ภายในรถ 2 คน บริเวณโค้งบังเบ็ด ชุมชนบ่อนไก่ อ.หัวหิน จ.ประจวบฯ แจ้งเจ้าหน้าที่กู้ภัยสว่างหัวหินธรรมสถานและเจ้าหน้าที่การไฟฟ้าตรวจสอบ

ที่เกิดเหตุเป็นทางโค้งมีประชาชนมุงดูเป็นจำนวนมาก พบรถเก๋ง มิตซูบิชิ แลนเซอร์ สีแดง ทะเบียน รฐต 983 กทม. ถูกเสาไฟล้มทับตัวรถอยู่ 1 ต้นมีสายไฟฟ้าห้อยลงมาเป็นจำนวนมากและยังมีกระแสไฟฟ้าอยู่ ตรวจสอบทราบว่าเป็นคนเจ็บได้มีพลเมืองดีช่วยกันจัดประตูรถออกมาได้ทั้ง 2 คน ทราบชื่อต่อมาชื่อ นางกัญญาภักดิ์ มธรราสัย อายุ 30 ปี และ นาง อัญชลี วงษ์ศิริ อายุ 30 ปี ห่างจากรถเก๋งออกไปประมาณ 20 เมตร พบรถบรรทุกซึ่งด้านหลังชนรถแบ็คโฮมาด้วย 1 คัน มีนาย ณรงค์ชัย ยินดี อายุ 44 ปี ยื่นรอให้การกับเจ้าหน้าที่ในที่เกิดเหตุ นางกัญญาภักดิ์ คนขับรถยนต์เล่าเหตุการณ์ระทึกขวัญให้ฟังว่า ตนและลูกน้องซึ่งทำงานเป็นแม่บ้านได้ขับรถเก๋งออกมาซื้ออาหารสุนัข และกำลังขับรถกลับบ้านพักตามปกติ ซึ่งตนได้ขับรถเก๋งตามรถบรรทุกคันดังกล่าวที่บรรทุกรถแบ็คโฮมาอย่างช้าๆ ไม่สามารถแซงได้ แต่พอถึงที่เกิดเหตุ ตนได้ยินเสียงหม้อแปลงไฟฟ้าระเบิด แล้วก็เห็นเสาไฟพาล้มลงมาที่รถ จึงพวาก็ลงมาตามสัญชาตญาณ เพราะเหตุการณ์มันเกิดขึ้นเร็วมากจนไม่สามารถจอดรถเพื่อเปิดประตูหลบหนีได้ทันเวลา ก่อนที่จะตั้งสติร้องขอความช่วยเหลือ กระทั่งพลเมืองดีและชาวบ้านที่เห็นเหตุการณ์จึงช่วยจัดรถออกมาได้โดยปลอดภัย ทั้ง 2 คน โดยไม่ได้รับบาดเจ็บใดๆ แคตกใจเท่านั้น ท่วมกลางความยินดีของชาวบ้านจำนวนมากที่ยืนมุงดูเหตุการณ์

ด้าน นายณรงค์ชัย คนขับรถบรรทุก กล่าวว่า ตนอยู่ระหว่างขับรถจะกลับที่พักรถ ในชุมชนบ่อนไก่ พอขับมาถึงที่เกิดเหตุตนได้ยินเสียงคนร้อง จึงได้หยุดรถที่เกิดเหตุ โดยที่ไม่ทราบว่าแขนของแบ็คโฮได้เกี่ยวกับสายไฟฟ้า ก่อนหน้านั้นตนก็ขับรถกลับที่พักรถในชุมชนบ่อนไก่เป็นเรื่องปกติ แต่วันนี้ไม่ทราบว่าทำไมแขนของแบ็คโฮเกี่ยวสายไฟฟ้าได้อย่างไร อย่างไรก็ตามทั้งนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจจะสอบสวนผู้เกี่ยวข้องอย่างละเอียดอีกครั้ง

ที่มา <http://www.thairath.co.th> วันที่ 14 ตุลาคม 2557

ประเภทของข่าว.....

พาดหัวข่าว.....

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในข่าว.....

.....

.....

.....

2. “ผวา พบรอยประหลาดคล้ายพญานาค เมืองธมมา”

เมื่อเวลา 22.30 น. วันที่ 13 ต.ค. ผู้สื่อข่าวรับแจ้งว่าที่ศูนย์วิทยุสมาคมกู้ภัยลำปาง เลขที่ 29 ถ.สิริวิสาละ ต.สวนดอก อ.เมือง จ.ลำปาง มีรอยประหลาดคล้ายพญานาคบริเวณ กระจกหน้ารถยนต์ จึงเดินทางไปตรวจสอบพบรถยนต์โตโยต้า สีขาว ทะเบียนนข-4136 ลำปาง ซึ่งเป็นรถพยาบาลของสมาคมกู้ภัยลำปางไว้คอยรับส่งผู้ป่วยและช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยเจ้าหน้าที่กู้ภัยมุ่งดูบริเวณด้านหน้ากระจกรถพยาบาลคันดังกล่าวพบมีรอยเลื้อยและรอย ขดของสัตว์เลื้อยคลายที่ขนาดยาวกว่า 1 เมตร ซึ่งได้มีการโพสต์รูปรอยประหลาดดังกล่าวลงในโซเชียลเน็ตเวิร์ค ต่างก็เชื่อว่าเป็นรอยพญานาคที่ออกมาแสดงอิทธิฤทธิ์ให้เห็นในช่วงวัน ออกพรรษาที่ผ่านมา โดยบางคนก็เชื่อว่าพญานาคมาให้โชคลาภ พร้อมกับตีเป็นเลขเด็ดกัน

จากการสอบถามนายสัญญา สำราญจิตต์ อายุ 25 ปี เจ้าหน้าที่ประจำรถพยาบาล คันดังกล่าวทราบว่า ช่วงเช้าวันนี้ (13ต.ค.) จนถึงบ่ายตนเองก็นำรถไปรับส่งผู้ป่วยตามปกติ ไม่ได้มีอะไรผิดปกติแต่เมื่อเสร็จภารกิจก็นำรถมาจอดไว้บริเวณหน้าศูนย์วิทยุตามปกติ แต่พอมาถึงช่วงเย็นซึ่งกำลังจะมาตรวจเช็คอุปกรณ์และทำความสะอาดก็ได้สังเกตเห็นคราบฝุ่นที่ หน้ากระจกฝั่งคนขับมีรอยคดเคี้ยวแปลกประหลาดอยู่บนกระจก ซึ่งมองเห็นได้อย่างชัดเจน จึงได้เรียกเพื่อนๆอาสาสมัครมาดูซึ่งก็เป็นที่น่าแปลกใจเป็นอย่างมากว่ารอยประหลาดคล้าย พญานาคเลื้อยเกิดขึ้นได้อย่างไร

ที่มา <http://www.thairath.co.th> วันที่ 14 ตุลาคม 2557

ประเภทของข่าว.....

พาดหัวข่าว.....

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในข่าว.....

.....

.....

.....

ใบความรู้เรื่อง บทความ

ความหมายของบทความ

บทความ หมายถึง งานเขียนที่เป็นเรื่องจริง เรื่องที่ให้สาระจากข้อเท็จจริง เสนอความคิดเห็น แตกต่างจากบันเทิงคดี บทความจะมีเนื้อหาไม่ยาวมากนัก ใช้อ่านหน้าสั้นๆ หรือนำเรื่องเล็กๆที่คนมองข้ามมา เติมสีสันให้น่าอ่าน

องค์ประกอบของบทความ

1. ชื่อเรื่อง ต้องสื่อความหมายอย่างชัดเจนว่าผู้เขียนต้องการนำเสนอเรื่องอะไร
2. ส่วนเกริ่นนำ หรือ คำนำ เป็นการนำผู้อ่านเข้าสู่เรื่อง
3. ส่วนเนื้อเรื่อง เป็นส่วนของการดำเนินเรื่องทั้งหมด ประกอบด้วย
 - ส่วนย่อยที่ 1 ปูพื้น (วิเคราะห์ วิพากษ์ แสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ)
 - ส่วนย่อยที่ 2 วิเคราะห์ (การโต้แย้งด้วยข้อเท็จจริงประกอบเหตุผล ใช้หลักฐาน)
 - ส่วนย่อยที่ 3 เสนอความคิดเห็น
4. ส่วนสรุป เป็นจุดยืนของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องในวัตถุประสงค์ในการเขียน

ลักษณะของบทความที่ดี

บทความที่ดีควรมีลักษณะ 4 ประการดังนี้

1. เอกภาพ กล่าวคือ เนื้อหาของบทความมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีทิศทางของเนื้อหาไปในทางเดียวกัน เพื่อมุ่งสู่ประเด็นหลักที่ต้องการนำเสนอ
2. สारัตถภาพ กล่าวคือ ผู้เขียนต้องเน้นย้ำประเด็นสำคัญให้ชัดเจนว่าต้องการนำเสนอแนวคิดสำคัญอะไร
3. สัมพันธภาพ กล่าวคือ มีความสัมพันธ์กันโดยตลอด ทั้งในด้านการเรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความ และการจัดลำดับเรื่องทุกประโยคในแต่ละย่อหน้าและย่อหน้าในแต่ละเรื่องต้องเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน ด้วยการใช้น้ำเชื่อมข้อความ
4. ความสมบูรณ์ กล่าวคือ มีความสมบูรณ์ในด้านเนื้อหา มีเนื้อหาชัดเจนกระชับ อธิบายได้ครอบคลุมความคิดหลักที่ต้องการเสนอ

ประเภทของบทความ

เมื่อแบ่งตามเนื้อหา บทความจะแบ่งได้ 11 ประเภท ได้แก่

1. บทบรรณาธิการ เป็นบทความแสดงความคิดเห็นลักษณะหนึ่งที่เขียนขึ้นเพื่อแสดงแนวคิดหลักของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. บทความสัมภาษณ์ เป็นบทความที่เขียนขึ้นจากการสัมภาษณ์บุคคลเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง หรือเกี่ยวกับชีวิตของบุคคลนั้นหรือจากการสัมภาษณ์บุคคลหลายคนในหัวข้อเดียวกัน

3. บทความแสดงความคิดเห็นทั่วไป มีเนื้อหาหลายลักษณะ เช่น หยิบยกปัญหา เหตุการณ์หรือเรื่องที่ประชาชนสนใจมาแสดงความคิดเห็น หรือผู้เขียนเสนอความคิดเห็นสนับสนุน หรือคัดค้าน หรือทั้งสนับสนุนและคัดค้านความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันของคนอื่นๆ เป็นต้น

4. บทความวิเคราะห์ เป็นบทความแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่งซึ่งผู้เขียนจะพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เผยแพร่มาแล้วอย่างละเอียด โดยแยกแยะให้เห็นส่วนต่างๆของเรื่องนั้น ผู้เขียนเสนอความคิดและวิเคราะห์เหตุการณ์เรื่องราวนั้นอย่างละเอียด แสดงข้อเท็จจริง เหตุผลให้ผู้อ่านได้ความรู้ ความคิดเห็นเพิ่มเติม เกิดความคิดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แบ่งเป็นบทความวิเคราะห์ข่าวและบทความวิเคราะห์ปัญหา

5. บทความวิจารณ์ เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นในเชิงวิจารณ์เรื่องราวที่ต้องการวิจารณ์ด้วยเหตุผลและหลักวิชาเป็นสำคัญ

6. บทความสารคดีท่องเที่ยว มีเนื้อหาแนวบรรยายเล่าเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆที่มีทัศนียภาพสวยงามหรือมีความสำคัญในด้านต่างๆเพื่อแนะนำให้ผู้อ่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ชักชวนให้สนใจไปพบเห็นสถานที่นั้นๆ

7. บทความกึ่งชีวประวัติ เป็นการเขียนบางส่วนของชีวิตบุคคลเพื่อให้ผู้อ่านทราบ โดยเฉพาะคุณสมบัติหรือผลงานเด่นที่ทำให้บุคคลนั้นมีชื่อเสียง ประสบความสำเร็จในชีวิต เพื่อชื่นชม ยกย่องเจ้าของประวัติและชี้ให้ผู้อ่านได้แง่คิดเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

8. บทความครบรอบปี มีเนื้อหาแนวบรรยาย เล่าเรื่องเกี่ยวกับเรื่องราว เหตุการณ์ พิธีการ ในเทศกาลหรือวันสำคัญ เช่น วันสำคัญทางศาสนา ทางประวัติศาสตร์ ทางวัฒนธรรม หรือเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ เป็นต้น

9. บทความให้ความรู้ทั่วไป ผู้เขียนจะอธิบายให้ความรู้ คำแนะนำในเรื่องทั่วไปที่ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น มารยาทการเข้าสังคม การแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคลิกภาพ เคล็ดลับการครองชีวิตคู่ เป็นต้น

10. บทความเชิงธรรมะ จะอธิบายข้อธรรมะให้ผู้อ่านทั่วไปเข้าใจได้ง่ายหรือให้คติในแนวทางการดำเนินชีวิตตามแนวทางพุทธศาสนา เสนอหาทางแก้ปัญหาตามแนวพุทธปรัชญา

11. บทความวิชาการ มีเนื้อหาแสดงข้อเท็จจริง ข้อความรู้ทางวิชาการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ

ตัวอย่าง บทความ

อยากยืดอายุตนเองให้ยาวออกไปอีก 2 ปี
ก็อย่าขึ้นนั่งดูทีวีให้นานเกินวันละ 3 ชั่วโมง

นักวิจัยทางการแพทย์สหรัฐฯ กล่าวแนะนำคนอเมริกันว่า ถ้าหากอยากยืดอายุตนเองให้ยาวออกไปอีก 2 ปี ก็อย่าขึ้นนั่งดูทีวีให้นานเกินวันละ 3 ชม. หรือต้องการ ให้อายุยืนแค่ 1 ปีกับอีก 4 เดือน ก็อย่านานเกินกว่าวันละ 2 ชม.

นักวิจัยของศูนย์ วิจัยชีวเวช เพนนิ่งตันได้พบในการศึกษา คนอเมริกันที่เป็นผู้ใหญ่ใช้เวลาแบบนั่งๆ นอนๆ มากถึงวันละประมาณ 7.7 ชม. เท่ากับใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับนั่งทำงานอยู่กับโต๊ะทั้งที่มีหลายวิธีที่จะลดการนั่งจ่อมอญให้น้อยลง อย่างเช่น ยืนทำงานให้มากขึ้น หรือใช้โต๊ะที่จะต้องยืนทำ ยืนประชุมกัน ลงบันไดไปหาคนข้างล่าง แทนการส่งข้อความ

นักวิจัยปีเตอร์ คัตซ์มาร์ซิก ยังได้เปิดเผยผลร้ายของการนั่งนานว่า เมื่อตอนเรานั่ง เราจะไม่ได้ใช้กล้ามเนื้อ ซึ่งเป็นกล้ามเนื้อขนาดใหญ่ที่สุดของร่างกายเลย ทำให้ไม่ได้ลดปริมาณน้ำตาลและไขมันลง ผลการศึกษาถือว่า การนั่งหรือดูทีวีนาน อาจจะทำให้อายุขัยของคนอเมริกันสั้นลงได้

ที่มา: ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

Thursday, 19 July 2012

ตัวอย่าง บทความ

วัยรุ่นกับความรุนแรง

นับจากต้นปีที่ผ่านมา จะมีข่าวที่วัยรุ่นก่อความรุนแรงมากมาย เช่น ข่าวที่วัยรุ่นใช้ปืนยิงเพื่อนนักเรียนเสียชีวิต ยกพวกตีกันระหว่างสถาบัน และล่าสุดคือเมื่องานคอนเสิร์ตทรย์สินทางปัญญา ได้มีวัยรุ่นประมาณ 1,000 คน ยกพวกตีกันจนทำให้มีผู้เสียชีวิต 2 ราย ปัญหาเหล่านี้ จัดว่าเป็นปัญหาทางสังคมที่นับวันได้มีแนวโน้มที่แสดงออกถึงการทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ

“วัยรุ่น” เป็นวัยที่ผู้คนมักเรียกกันว่า “วัยหัวเลี้ยวหัวต่อ” เพราะวัยนี้พยายามที่จะค้นหาความเข้าใจในตนเอง ยิ่งในโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารทำได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้โลกทัศน์ของวัยรุ่นกว้างขึ้น บางคนก็ค้นพบตนเองในทางที่ถูกต้อง แต่บางคนกลับหันเหไปทางที่ผิด ทำให้เป็นบ่อเกิดของปัญหาที่เราเห็นในปัจจุบัน

ถ้าจะวิเคราะห์ถึงปรากฏการณ์ของความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นในขณะนี้ คิดว่าคงจะมีสาเหตุมาจากหลายๆ ด้าน ทั้งการเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์ของวัยรุ่น สภาพครอบครัว สภาพสังคมต่างๆ ที่เป็นตัวหล่อหลอมพฤติกรรมของวัยรุ่นผ่านสื่อต่างๆ ทั้งภาพยนตร์ วีดีโอ เกม ที่ล้วนมีผลต่อความรุนแรง เข้าไปอยู่ในจิตใจได้สำนึก โดยที่เขาเองก็ไม่รู้ตัว สิ่งสำคัญที่สุดที่จะบ่งชี้ถึงพฤติกรรมของวัยรุ่น ก็คือครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลสำคัญที่สุดในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่น ครอบครัวจะเป็นหน่วยพื้นฐานที่คอยเสริมสร้างประสบการณ์ของเด็กเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวจะยุ่งยากสลับซับซ้อนมากขึ้น และมักเกิดปัญหาขัดแย้งกันเสมอๆ เราจะสังเกตได้ง่ายๆ ว่าวัยรุ่นเริ่มมีความรู้สึกอยากเป็นอิสระ ไม่อยากให้ใครมาบังคับ และต้องการเป็นตัวของตัวเอง ดังนั้นส่วนสำคัญที่สุด คือพ่อ แม่ ที่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้ลูก ควรให้คำปรึกษา เข้าใจในชีวิตของเด็กวัยนี้ ไม่ขัดขวาง ห้ามในสิ่งที่เขาต้องการค้นหา แต่ควรให้คำปรึกษาที่ดี เพราะเด็กวัยนี้ยังห้ามก็เหมือนยิ่งยู่

โดยทั่วไปแล้วเด็กวัยรุ่นมักเกิดความขัดแย้งกับพ่อแม่เสมอทำให้หันเหชีวิตไปหาเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มเพื่อนจึงเป็นสิ่งแวดล้อมที่วัยรุ่นให้ความสำคัญเหนืออื่นใดจึงเกิดการเกาะติดความเป็นพรรคเป็นพวกสืบเนื่องไปจนถึงความเป็นสถาบัน และยึดถือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่รุ่นพี่ในสถาบันตั้งขึ้น เราจึงเห็นกลุ่มวัยรุ่นต่างสถาบันยกพวกตีกันมาตั้งแต่สมัยรุ่นปู่ รุ่นพ่อ สืบมาจนถึงรุ่นปัจจุบัน

จากสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหา ทำให้เราเห็นว่าครอบครัวน่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่สุดในการปลูกฝังอบรมเด็กสร้างบุคลิกภาพที่ดีให้แก่เด็กเมื่อเขาโตขึ้นและอย่างเข้าสู่วัยรุ่น พ่อแม่ต้องเป็นส่วนสำคัญในการชี้แนะทางการดำเนินชีวิต การแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยวิธีที่ถูกต้อง และต้องเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของวัยรุ่น ไม่ดูดำ หรือปล่อยจนเกินไป เพราะสาเหตุเหล่านี้จะทำให้วัยรุ่นกลายเป็นคนที่ก้าวร้าว และตีตัวออกห่างจากครอบครัวไปมีวุ่นกับเพื่อนๆ และเลือกเดินในแนวทางที่ผิดจนกลายเป็นปัญหาของสังคมอย่างที่ปรากฏในปัจจุบัน

นิรนาม

ที่มา : กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

แบบฝึกหัด

เรื่อง บทความ

1. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เป็นลักษณะของบทความ และทำเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่ไม่เป็นลักษณะของบทความ

-1. การเปิดเรื่อง คือการบอกชื่อเรื่องของบทความให้ผู้อ่านสนใจ
-2. การปิดเรื่อง มักใช้การสรุปเรื่องเพื่อเน้นสาระสำคัญของเรื่อง
-3. เนื้อหาอาจมีการเสนอปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาที่สัมพันธ์กัน
-4. สารัตถภาพ คือความสัมพันธ์กัน ทั้งในด้านการเรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความ และการจัดลำดับเรื่อง
-5. เนื้อหาต้องมีหลักฐานอ้างอิง ไม่เลื่อนลอย
-6. การเขียนบทความมักเขียนให้วกวน ยกตัวอย่างต่างๆ แล้วจึงค่อยเข้าประเด็น
-7. เอกภาพ คือเนื้อหาของบทความมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
-8. บทความคืองานเขียนที่ให้เฉพาะสาระ ความรู้ และข้อเท็จจริงเท่านั้น
-9. ต้องมีจุดมุ่งหมายในการเขียน แต่ไม่จำเป็นต้องให้ผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายก็ได้
-10. เนื้อหาจะชี้ให้เห็นว่า ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น

2. นำอักษรหน้าข้อความทางขวามือมาใส่ในช่องว่างหน้าข้อความทางซ้ายมือให้สัมพันธ์กัน

1. รู้จักกับกวีซีไรต์ วาณิช จรุงกิจอนันต์	ก. บทความให้ความรู้ทั่วไป
2. คุยเฟื่องเรื่องหนึ่ง “พี่มาก พระโขนง”	ข. บทความวิเคราะห์
3. เตรียมพร้อมรับมือสึนามิ รู้ให้ไว	ค. บทความวิจารณ์
4. นนทบุรี เลื่องชื่อทุเรียนไทย	ง. บทความกึ่งชีวประวัติ
5. เคล็ดลับในการดูแลเส้นผม	จ. บทความสารคดีท่องเที่ยว

ใบความรู้เรื่อง

เรื่องสั้น

ความหมายของเรื่องสั้น

เรื่องสั้นมาจากคำภาษาอังกฤษว่า Short Story หมายถึง เรื่องราวที่ถูกแต่งขึ้นจากพื้นฐานความเป็นจริงเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ โดยสร้างจากโครงเรื่องง่ายๆ ไม่ซับซ้อน มุ่งเน้นที่เวลา สถานที่แห่งการกระทำของตัวละครเพียงไม่กี่ตัว และพยายามเสนอสิ่งเหล่านั้นออกมาอย่างรวดเร็วและตื่นเต้นตามลำดับ ซึ่งเรื่องสั้นส่วนมากจะมีจำนวนคำไม่เกิน 5,000 คำ สามารถอ่านได้รวดเดียวจบภายในเวลาอันสั้น

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

เรื่องสั้นแบ่งออกได้ 7 องค์ประกอบดังนี้

1. แก่นเรื่อง คือ แนวความคิดหรือจุดสำคัญของเรื่องที่ผู้แต่งมุ่ง หรือจะสื่อให้ผู้อ่านทราบ เรื่องสั้นที่ดีจะมีแนวคิดหรือแก่นของเรื่องเพียงแก่นเดียว เนื่องจากเรื่องราวในเรื่องสั้นมีขนาดจำกัด
2. โครงเรื่อง คือ ขอบข่ายหรือเรื่องราวของเรื่องอย่างกว้างๆ โดยเกริ่นนำให้ผู้อ่านพอทราบเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร มีการผูกปมปัญหาของเรื่อง เรื่องสั้นที่ดีควรมีโครงเรื่องง่ายๆ ไม่ซับซ้อนเพราะมีข้อจำกัดในเรื่องของความยาว
3. ตัวละคร คือ ผู้แสดงบทบาทสมมติตามที่ผู้แต่งกำหนด โดยทั่วไปผู้แต่งมักกำหนดให้ตัวละครในเรื่องสั้นหลักๆ มีเพียง 2-3 ตัวเท่านั้น
4. ฉาก คือ สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง ซึ่งหมายรวมถึงเวลาและสภาพที่แวดล้อมเหตุการณ์นั้นๆ ด้วย
5. บรรยากาศ คือ อารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ ของตัวละครในเรื่อง เช่น สีหน้า ท่าทางและบทสนทนาของตัวละคร
6. บทสนทนา คือ ถ้อยคำที่ตัวละครใช้พูดจาโต้ตอบกัน ช่วยสะท้อนบุคลิกลักษณะเฉพาะของตัวละคร
7. มีขนาดสั้นคือเขียนอย่างประหยัดถ้อยคำ

เรื่องสั้น

การเปิดเรื่อง เรื่องสั้นไม่ควรเปิดเรื่องให้อืดอาด ยืดยาว เช่น เปิดเรื่องด้วยการบรรยายฉาก บทสนทนา หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งของตัวละคร

การดำเนินเรื่อง ให้ดำเนินเรื่องตามโครงเรื่องที่วางไว้ เช่น

1. ดำเนินเรื่องตามเหตุการณ์ก่อนหลัง
2. ดำเนินเรื่องโดยเอาเหตุการณ์ตอนท้ายขึ้นก่อน
3. ดำเนินเรื่องโดยเล่าย้อนไปมา

ดำเนินเรื่องไปจนถึงจุดสุดยอดของเรื่อง (climax) เป็นจุดที่คลี่คลายปมปัญหา หรือจุดที่ตอบสนองข้อสงสัยของผู้อ่าน

วิธีการบรรยายในการดำเนินเรื่อง

1. ผู้แต่งเป็นผู้นำเรื่องมาเล่าต่อ
2. ผู้แต่งเล่าเรื่องโดยประสบการณ์เอง
3. ผู้แต่งเป็นผู้บรรยายเรื่องทั้งหมด

การปิดเรื่อง เป็นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะผู้อ่านต้องการทราบว่าเรื่องจะจบลงอย่างไร เช่น

1. จบแบบหักมุม แบบที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง
2. จบแบบโศกนาฏกรรม เช่น พระเอกตาย
3. จบแบบสุขนาฏกรรม คือ จบลงด้วยความสำเร็จ สมหวัง
4. จบแบบความเป็นจริงในชีวิต เช่น จบแบบฝากปัญหาให้ผู้อ่านไปขบคิด

การประเมินคุณค่าของเรื่องสั้น

1. ความสนุกสนาน
2. ความรู้ แนวคิด และแนวปฏิบัติตามธรรมชาติของชีวิตมนุษย์
3. การสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม พฤติกรรมของตัวละคร
4. การใช้ภาษาที่มีความสมจริงสอดคล้องกับเรื่อง รวมทั้งความถูกต้องเหมาะสม

ชนิดของเรื่องสั้น

1. ชนิดผูกเรื่อง (Plot Story) คือมีเค้าเรื่องสลับซับซ้อน ผู้อ่านคาดไม่ถึง แล้วจบลงโดยมีการสร้างปมไว้ต่อไป
2. ชนิดมุ่งแสดงลักษณะตัวละคร (Character Story) คือเรื่องที่ยึดลักษณะของตัวละครเป็นใหญ่ ว่า ดุร้าย อ่อนโยน สวย ฯลฯ
3. ชนิดถือฉากเป็นส่วนใหญ่ (Setting, Atmosphere Story) คือเขียนบรรยายสถานที่แห่งหนึ่ง ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกรื่นรมย์ต่าง ๆ ซึ่งมีตัวละครเกี่ยวพันอยู่กับฉาก
4. ชนิดที่แสดงแนวความคิดเห็น (Theme Story) คือเรื่องที่ต้องการแสดงอุดมคติ หรือชี้ให้เห็นความจริงของชีวิต ซึ่งวางไว้ให้ผู้อ่าน เกิดความคิดความรู้สึกได้เอง

ไม่ยากใช่ไหมจะ...เพื่อนๆ
อยากอ่านเรื่องสั้นเรื่องไหน
กันบ้างเอ่ย.....

แบบฝึกหัด

เรื่อง ลักษณะของเรื่องสั้น

1. ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับลักษณะของเรื่องสั้น

มีฉากหลายฉาก

มีตัวละคร
ประกอบ
1-3 ตัว

ตัวละครเอก
มีหลายตัว

แก่นของเรื่องมี
เพียงหนึ่งเดียว

มีบทสนทนา

ใช้เวลาในการดำเนิน
เรื่องน้อย

จำนวนคำ
20,000-30,000 คำ

ใช้เวลาอ่านไม่นาน

มีข้อคิด คติ คำสอน

2. ให้นักเรียนสรุปลักษณะของเรื่องสั้นจากข้อ 1 และนำมาเขียนอธิบายให้มีใจความครบถ้วน

ลักษณะของเรื่องสั้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชัดเจนดูกระจกจนเป็นที่พอใจ แล้วพาตัวเองไปทำงาน...

วันพุธสี่ขีวแสนสุข การทำงานแสนสุข เวลาก้าวผ่านไปอย่างรวดเร็ว ตะวันบ่ายคล้อยย้อยลับเหลี่ยมโลกคำมีดตื้น ดึก ผู้คนพากันหลับไหลแต่นายชัดเจนไม่ เขายังไม่หลับหากแต่นอนพลิกไปพลิกมาคุยโทรศัพท์มือถืออยู่กับหญิงคนรัก นานหลายชั่วโมงคนสองคนพร่ำพูดบอกรักแก่กันผ่านมือถือ

“แค่นี้ก่อนนะครับคนดี พี่ชอบนอนก่อน รักมากมายนมหาศาลนะครับ พี่นินนะ จู๊ๆ..”

มือถือถูกวางไว้ข้างหมอน แล้วคนก็หลับไปอย่างมีความสุข....

วันพฤหัสบดีสดใส แสงแดดแผดเผาเร้าร้อนในยามเที่ยง ชัดเจนนั่งหลับหลับหงกในที่ทำงาน พี่นินหวานถึงแฟนสาวคนรัก ดวงตาที่สดใสขุ่นปนลูกเร้าโลก ริมฝีปากน้อยๆที่แยมยิ้มอยู่เป็นนิจ แขนเล็กๆ มีน้อยๆ เรียวขาที่ตรงตามคูนั่น ล่องลอยอยู่ในความฝัน แต่ทุกคนต้องตื่น ถึงตื่นแล้วชัดเจนก็ยังฝัน ฝันถึงเธอ เธอผู้เป็นที่รักเขาบอกตัวเองว่าเขายินดีจะฝันถึงเธอทุกอย่างลมหายใจที่เขามี

วันพฤหัสบดีสดใส ค่อยพาแสงแดดแรงร้อนจากไป อาทิตย์ลับโลกเหลี่ยมโลกอีกครั้ง กิจกรรมในคำคืนของชัดเจนก็เหมือนกับทุกๆคืน นอนคุยมือถือพร่ำพูดบอกรักกับหญิงรักเหมือนที่ไม่อ้อมในความรัก และจบลงด้วยคำว่า

“รักมากมายนมหาศาลนะครับ” แล้วพาตัวเองสู่ฝันแสนหวาน

วันศุกร์สีฟ้า ฟ้าสว่างสดใสแล้วแต่ ชัดเจน ยังไม่ตื่น เขาป่วย เขาพยายามลุกขึ้นแต่ก็ต้องยอมรับความจริงว่าตัวเองป่วย เขาหยิบมือถือขึ้นมาโทรไปปลางานเสร็จแล้วพาตัวเองไปซัดโซเซไปหาญาติ แล้วกลับมากระแทกตัวลงนอนบนที่นอน หอบหายใจอย่างเหนื่อยอ่อน อีกครู่ใหญ่ยาเริ่มออกฤทธิ์ก็หลับไป

วันศุกร์สีฟ้า พาท้องฟ้าสีฟ้าหายลับไปแทนที่ด้วยท้องฟ้าสีดำของคำคืน คำคืนนำพา ชัดเจน ผ่านเวลาไปด้วยความทุกข์ทรมานจากพิษไข้

วันเสาร์สีม่วง สายลมเย็นเยะเยือกยามเช้าพัดเฉื่อยฉิว มวลหมู่ไปไม่ต้องสายลมสั้นระริก สั้นระริกเหมือน นายชัดเจน ที่นอนสั้นอยู่บนที่นอนเพราะพิษไข้ ไม่อาจช่วยเหลือตัวเอง

เหล่ามัจจุราชบรรเลงมโหรีแห่งความตาย ตอนรับวิญญาณที่ใกล้แตกดับ ร่างของ ชัดเจน สันสะท้อนแขนและขา กระตุก โลกในดวงตาหมุนคว้างสว่างจ้า ภาพที่เห็นเบี่ยงบิดเลือนลางและค่อยๆจางหายที่ละน้อย เหล่ามัจจุราชโห่ร้องแซ่ซ้องด้วยยินดี

“ไม่..ไม่! ยังไม่ใช่วันนี้ ไม่ใช่วันนี้” เสียงวิญญาณแกร่งกู่ก้องคารามจากภายใน

ชัดเจน กัดฟันลุกขึ้นและล้มลง แต่ใจที่ไม่ยอมพ่ายแพ้ตะกายตะเกียจลุกขึ้นอีกครั้ง พาตัวเองไปยังห้องน้ำ ถอดเสื้อออกจุ่มน้ำเอามาเช็ดตัว เพื่อลดความร้อนในร่างกายอันเกิดจากพิษไข้ กลับออกมาจากห้องน้ำคว่ำยาแก้ไข้ใส่ปาก เคี้ยวจนมันละเอียดยแล้วดื่มน้ำตาม ทอดกายลงกับพื้นสลบไสล หลายชั่วโมงผ่านไปไข้เริ่มสูงอีกครั้ง ชัดเจน ก็ทำเช่นเดิมอีก และอีกหลายๆครั้งเมื่อมีไข้ขึ้นสูงในวันเสาร์สีม่วง

วันอาทิตย์สีแดง พาความสว่างสดใสมาเยือนโลก ชัดเจน สร้างจากพิษไข้แล้ว แต่ยังเหนื่อยอ่อนและไม่แข็งแรง กัดฟันทำใจแข็งหาอาหารทานแล้วนอนพัก

วันอาทิตย์สีแดง แสงสงบไม่มีการต่อสู้และดิ้นรน ไม่มีการยื้อแย่งและแข่งขัน เพราะวันอาทิตย์เป็นวันหยุด....

ดวงตะวันสีเหลืองกลมโต โผล่ขึ้น ณ โค้งขอบฟ้า พาวันจันทร์สีเหลืองมาเยือนโลก ชายผู้มีชัยเหนือความตาย นาย
 ชัดเจน พาตัวเองที่สดใสไปทำงาน คนแสนเบิกบาน โลกแสนสวย วันจันทร์สีเหลืองที่แสนดี เต็มไปด้วยความหวัง หวังที่จะให้
 ถึงวันพรุ่งนี้ วันอังคาร วันอังคารสีชมพูที่เขาจดเจอกับแฟนสาว

วันจันทร์สีเหลืองอันแสนสุข ควบไปตั้งม้าหนุ่มโจนทะยานในทุ่งหญ้าที่กว้างใหญ่ไพศาล ปราดเปรี้ยวและว่องไว จากยาม
 เข้าเป็นยามสาย ลอยไปเป็นยามบ่าย และเดินทางสู่ค้ำคืน ค้ำคืนแห่งการยกล้อกับคนรักผ่านมือถือ

“ครับ..แล้วเจอกันพรุ่งนี้นะครับ รักมากมายมหาศาลนะครับ ราตรีสวัสดิ์ครับ” มือถือถูกวาง ตนกถูกความว่างพาสู่การนอน
 วันนี้วันอังคาร วันอังคารสีชมพู นายชัดเจนตื่นแต่เข้าไปทำงาน เวลาสิบคลานผ่านไปอย่างช้าๆ บนความปรารถนาจะให้มัน
 ผ่านไปเร็วๆ ของชัดเจน ในความรู้สึกของชัดเจนมันเหมือนกับว่า เวลาอุ้งงานเสียเหลือเกิน แต่แล้วยามเย็นก็มาเยือนดัง
 ปรารถนา ชัดเจนรีบหือตะปึงมอเตอร์ไซค์คันเก่ง ไปยังร้านค้าแฟชั่นเป็นที่นัดหมายของเขากับแฟนสาว และแล้วการรอคอยก็
 เริ่มขึ้น

หกโมงเย็นผ่านไป กาแฟถูกสั่งมาดื่มฆ่าเวลา

หนึ่งทุ่มผ่านไป หนังสือจากมุมหนังสือถูกรื้อมาอ่านฆ่าเวลา

สองทุ่มผ่านไป หนังสือจากหนึ่งเล่มกลายเป็นหลายเล่ม

สามทุ่มผ่านไป หนังสือกับนาฬิกาเป็นสิ่งที่ถูกอ่านและมองพอกัน

สามทุ่มยี่สิบ นางฟ้าของ นายชัดเจน ก็ปรากฏกาย ตา จมูก ปาก คาง อย่างละนิด คอระหงร่างเพรียวบาง ขาสองข้างสม
 สดสมส่วน สวยและน่ารักมองเท่าไรก็ไม่เบื่อ ชายผู้รอคอยยิ้มไม่ยอมหุบ เมื่อเห็นหญิงคนรัก

“พี่เจนนุ่มนานมัยยะคะ?” คนว่าน่ารักน้ำเสียงน่าหลงใหลยิ่งกว่า

“ไม่ครับ...ไม่นานครับ” นี่ไม่ใช่คำโกหกแต่ชัดเจนรู้สึกเช่นนั้นจริงๆ สาวจุ่มนั่งลงฝั่งตรงข้ามของชัดเจน เอากระเป๋าถือวาง
 ไว้กับเก้าอี้ตัว

“ทานอะไรมาแล้วยัง?” ชัดเจนเอ่ยถามด้วยน้ำเสียงอ่อนหวาน

“ยังคะ” คนถูกถามตอบ ชัดเจน หยิบเมนูอาหารส่งให้ สาวเจ้ายื่นมือมารับไว้

“พี่เจนนะ” น้ำเสียงจริงจัง

“ครับว่าไงครับ..?” ชัดเจนส่งสายตาทวน

“พี่เจนนะ...เอ่อ..คือว่า..เอ่อ..” น้ำเสียงของหญิงสาวสั้นเล็กน้อย

“มีอะไรก็พูดมาเถอะครับ ไม่ต้องเกรงใจ” ชัดเจนอมยิ้มทำตาโตสดใส สองมือกำเมนูอาหารค้างไว้

“พี่เจนนะจุ่ม อยากเลิกคบกับพี่เจนนะ” ทุกถ้อยคำถูกเน้นอย่างชัดถ้อยชัดคำ ชัดเจนตาโตตกใจ เมนูอาหารหลุดมือร่วงลง
 กระแทกพื้น บนใบหน้าไม่เหลือรอยยิ้ม

“อะไร?...อะไรนะครับ” เสียงของชัดเจนตะกุกตะกักสั้นเครือ หน้าซีดลงจนเห็นได้ชัด

“ก็อย่างที่บอกแหละ จุ่มอยากเลิกคบกับพี่เจนนะ จุ่มขอโทษ จุ่มมีคนอื่น ลาก่อนนะคะ” สั้นคำพูดคนก็ลุกขึ้นเดินออกจาก
 ร้านไปอย่างเร่งรีบ ชัดเจนนั่งตัวแข็งอยู่กับที่ โลกเหมือนหยุดหมุน หัวใจปวดแปลบ

ตัวอย่าง เรื่องสั้น

ชะลอม

ผู้เขียน : จักรเมธุน

(เรื่องสั้นเรื่องนี้... ขออุทิศแด่บรรพบุรุษผู้ล่วงลับไปแล้ว)

ผลงานส่งเข้าประกวดโครงการ Asian Young Writer Award 2014

เสียงไก่อ่านขันขานรับแสงแรกแห่งรุ่งอรุณ ดวงอาทิตย์ฉายฉายแสงโอบอุ้มรวงข้าวสีเหลืองทองซึ่งกำลังถูกระแสลมพัดโบกพลิ้วไหว ธรรมชาติแห่งท้องทุ่งให้กลิ่นความหอมรัญจวนใจ การย่างก้าวของทุกสรรพสิ่งเริ่มก่อเกิดไปตามวิถีแห่งชีวิตของชาวชนบท

คุณยายชาวมื้อสุภาพร่างกายแข็งแรง นิ่งเหม่อมองภาพสิ่งแวดล้อมโดยรอบ ด้วยความรู้สึกอันหลากหลาย ภายในปากกำลังเคี้ยวหมากด้วยความเพลิดเพลิน พลันใบหน้าของคุณยายได้ปรากฏรอยยิ้มบางๆ เมื่อได้ยินเสียงจากกลุ่มเด็กตัวป่วน ซึ่งตั้งเจ้อยั่วจ้วมาตามท้องถนนลูกรัง

เด็กหญิงร่างเล็กสภาพมอมแมมหนึ่งคน วิ่งด้วยสีหน้าเร่ร่อนมายังตำแหน่งที่คุณยายสุดที่รักนั่ง เมื่อถึงที่หมาย จึงค่อยๆ ปีนป่ายขึ้นไปบนแคร่ไม้ ซึ่งมีขนาดสูงขนานระดับอก

“คุณยายทานเลือดหระกคะ” เด็กน้อยเอ่ยถามอย่างไร้เดียงสา เมื่อเห็นคุณยายบ้วนน้ำหมากสีแดงลงยังกระถอนข้างกาย ได้ยินประโยคคำถามจากหลานตัวน้อยเช่นนั้น เสียงหัวเราะพลันก่อเกิดด้วยความขบขัน

“ไม่ใช่เลือดหระก สิ่งที่อยู่ในปากของยายมันคือหมาก” ผู้เป็นยายอธิบายให้เด็กน้อยได้เข้าใจ แต่สีหน้าของหลานตัวน้อยยังคงฉายแววความงงงง

“หนูลองทานได้ไหมคะ” เด็กหญิงเริ่มเกิดความสนใจ ต้องการลิ้มลองรสชาติจากการ ‘เคี้ยวหมาก’ พลังครุ่นคิดไปด้วยว่าอะไรบางอย่างซึ่งมีลักษณะสีขาว ที่คุณยายใช้ทาเล็บใบไม้สีเขียว คงจะมีรสความหวานแฉกเช่นขนมมอญไม่น้อย

“ทาน ไม่ได้หระก เฝ็ดเลยทีเดียวนะ ไม่เหมือนกับขนมหวานที่หลานเคยทานหระก” เคี้ยวหมากไป เอ่ยบอกสิ่งที่ถูกต้องแก่ผู้เป็นหลานไป คล้ายว่าเด็กตัวน้อยจะเลิกสนใจในสิ่งที่คุณยายกำลังเคี้ยวไปเสียแล้ว เมื่อได้ยินเสียงเชื้อเชิญจากกลุ่มเด็กเล็กกรุ่นราวคราวเดียวกัน

“มาเล่น กันเถอะ...” ได้ยินเช่นนั้นแล้ว เด็กหญิงตัวน้อยรีบปีนป่ายลงจากแคร่ไม้ด้วยความคล่องแคล่วว่องไว ปล่อยให้ยายชรามองตามการจากไปด้วยสายตาแห่งความเอ็นดู...

สถานที่อันไร้ซึ่งความเจริญ ปราศจากมลพิษจากสารเคมีที่มนุษย์สร้างขึ้น แม้ว่าจะมีความล่าช้า แต่การดำเนินชีวิตสุดแสนจะเรียบง่ายเช่นนี้ นำมาซึ่งความสุขที่ยั่งยืนแก่คนกลุ่มหนึ่งได้อย่างไม่มีวันรู้ลืม...

ครั้นกาลเวลาแปรเปลี่ยน ทุกสรรพสิ่งย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา...

หญิงสาวร่างสูงอรชรตลอดแว่นกันแดดสีดำ เมื่อก้าวเท้าออกมาจากรถยนต์ บ้านไม้ทรงโบราณตรงหน้า แม้จะมีสภาพเก่าทรุดโทรม แต่ยังคงกลิ่นอายความหลังหลงเหลือในทุกครั้งที่ได้กลับมาเยือน
ใบหน้าสวย แยมยิ้มอย่างมีความสุข เมื่อสายตาไปหยุดมองที่แคร่ไม้อันเก่าแก่ แม้จะมีการเคลื่อนย้ายตำแหน่งไปบ้างเล็กน้อย แต่แคร่ไม้ตัวนั้นยังคงรูปแบบความดั้งเดิมในสายตาของหล่อน

ถึงแม้ว่ากาล เวลาจะผ่านไปเนิ่นนานหลายปี เหตุการณ์ต่างๆ มากมายได้เกิดขึ้นที่แคร่ไม้ตัวนั้น มากเรื่องราว มากสถานการณ์ กระทั่งกาลเวลาได้ลบเลือนความทรงจำบางอย่างขาดหายไป

“ขึ้นบ้านกันเถอะลูก เดี่ยวเตรียมสำหรับไม้ทั้น” เสียงของมารดาเรียกสติให้หญิงสาวกลับมาอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง เนื่องจากวันนี้เป็นวันรวมญาติเฉกเช่นทุกเทศกาลสำคัญที่เคยผ่านมา เพื่อทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่เครือญาติผู้ได้วายชนไปแล้ว
ปลายเท้าของหญิงสาวเหยียบย่ำลงบนแผ่นไม้ชั้นบันได มืออันเรียวงามสัมผัสราวบันได สายตาเหม่อมองขึ้นไปยังชั้นสูงสุด พลันที่ประตูทางขึ้นบ้าน เกิดภาพความเคลื่อนไหวของหญิงชราผู้คุ้นเคย ดูคล้ายว่าเป็นภาพอีกหนึ่งมิติซึ่งกำลังซ้อนทับกับภาพของปัจจุบัน

ผิวหนึ่งแม้จะเหี่ยวลงไปตามช่วงวัย แต่รอยยิ้มซึ่งเต็มไปด้วยความอบอุ่นของหญิงชรา กลับทำให้มองข้ามอายุขัยไปเสียสนิท เป็นรอยยิ้มแห่งความนัยมากมาย สารพัดถ้อยความรู้สึกรู้สึกที่ซบผ่านจากสีหน้าของบรรพบุรุษผู้ควรเคารพนับถือ
ร่างของเด็กหญิงวัยเรียนชั้นประถมศึกษา มีชะลอมถือไว้ภายในมือ พร้อมก้าวเดินขึ้นบันไดบ้านด้วยสีหน้าแห่งความสุข ภายในชะลอมมีมะม่วงพันธุ์พื้นบ้าน สีเหลืองชวนรับประทาน มารดาบอกกับเด็กหญิงว่าคุณตาของคุณยายขึ้นขอบเข่งนั่ง หากมีข้าวเหนียวกวมนใส่กะทินับว่าช่างเป็นของที่คู่กัน

“คุณตา คุณยาย... สวัสดิ์ค่ะ” เด็กหญิงพนมสองมือขึ้นไว้ทักทายสองตายาย ด้วยความนอบน้อม

ภัตตาหาร เตรียมไว้พร้อมเสร็จสรรพ เหล่าเครือญาติต่างนั่งกันเรียงรายตั้งใจทำพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา ดังเช่นที่บรรพบุรุษได้สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นจวบจนถึงปัจจุบัน

ข้างผนังบ้านซึ่งสร้างจากไม้เนื้อดีแทบจะทุกส่วน มีชะลอมเก่าแก่ห้อยอยู่เรียงราย ขนาดแตกต่างกันตามการใช้งาน หญิงสาวไล่สายตาออกไปที่ชะลอม และไม่แน่ใจว่าชะลอมใบไหนกันที่หล่อนเคยมอบมันให้กับคุณตาคุณยายเมื่อครั้ง ในอดีต

‘ชะลอมแห่งนี้ใจ’ หญิงสาวเคยได้ยินประโยคนั้นจากปากของคุณตา เมื่อครั้งหนึ่งซึ่งหล่อนเคยเป็นเด็ก ได้นั่งมองคุณตาสานชะลอมด้วยความสนใจ

‘ชะลอม นี่... เป็นเหมือนภาชนะแห่งการส่งมอบความสุข หลานสังเกตไหม เวลาคนไปมาหาสู่กัน มักจะมีชะลอมติดไม้ติดมือไปด้วย ดาจึงขอตั้งชื่อให้ว่า... ชะลอมแห่งนี้ใจ’

เด็กหญิงพยักใบหน้าไปด้วยเป็นเชิงรับทราบ เมื่อคุณตาคำลึงเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับชะลอมให้ได้รับฟัง กระแสมเย็นพัดผ่านเข้ามาทางหน้าต่างไม้ ทุกชีวิตล้วนได้สัมผัสกับกลิ่นอายความเย็นที่ธรรมชาติมอบให้กันอย่างถ้วน หน้า เสร็จสิ้นจากการถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์ เครื่องยาติซึ่งไม่ได้เจอบริษัทยาต่างบ้านนานแรมปี ต่างรวมกลุ่มสนทนาตามประสาผู้มีเชื้อสายแห่งวงศ์ตระกูลเดียวกัน ร่างอรชร ของหญิงสาว ที่กายลงบนแคร่ไม้ เมื่อครั้งหนึ่ง... หล่อนต้องใช้ความพยายามอย่างมาก กว่าจะขึ้นมา นั่งบนนี้ได้ พลันรอยยิ้มบางๆ ได้ก่อเกิดที่มุมปากเล็กน้อย เมื่อมองเห็นกลุ่มเด็กเล็กกำลังวิ่งหยอกล้อกันด้วยความสนุกสนาน ไม่น่าเชื่อว่า... กาลเวลาจะหมุนเวียนแปรเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วถึงเพียงนี้

แต่ทุกคำบอกกล่าว เรื่องเล่าจากปากของบรรพบุรุษ ผู้ซึ่งเคยผ่านโลกมาก่อน ยังคงวนเวียนอยู่ในห้วงลึกแห่งจิตใจของหญิงสาวตลอดเวลา ครั้นนึกถึงภาพแห่งอดีตที่ รอยยิ้มแห่งความสุขพลันได้ก่อเกิดขึ้นมาทุกที

“คุณ น้า มาเล่นด้วยกันไหมคะ” เด็กหญิงตัวน้อยผู้มีสภาพอมแมม วิ่งเข้ามายังตำแหน่งที่หญิงสาวนั่งด้วยความซุกซน นัยน์ตาของเด็กน้อยฉายแววความบริสุทธิ์อย่างเด็กผู้ไร้เดียงสา บางสิ่งที่เด็กหญิงถือไว้ในมือ ดึงดูดความสนใจผู้เป็นน้าได้มากมายทีเดียว

“ผาน้าไว้ก่อนไหม วิ่งเล่นเดี่ยววิ่งเล่นไม่ได้ทานะ” หญิงสาวยื่นมือไปขอชะลอมเล็กๆ จากมือของหลานสาว คำตอบที่ได้รับคือการส่ายหน้าของเด็กหญิง มีหน้าซำยังซ่อนชะลอมไว้ที่ด้านหลัง เพราะเกรงว่าผู้เป็นน้าจะหลอกล่อเพื่อแย่งขนมหวานของหล่อนไปรับประทาน การกระทำของหลานสาว ทำให้ผู้เป็นน้าเผยรอยยิ้มแห่งความสุขออกมา

“เด็ก น้อย น้าแย่งขนมของหลานหรือ นีจะมาชวนน้าไปวิ่งเล่นด้วยไม่ใช่หรือ จะรอช้ำอยู่ทำไมล่ะ” หญิงสาวไม่เอ่ยเปล่า เคลื่อนตัวออกจากแคร่ไม้ แผงตัวเข้าไปร่วมวงเล่นกับเด็กน้อยรุ่นหลานด้วยความรู้สึกกลมกลืน

ทุก ภาพเหตุการณ์... ดูคล้ายว่ายังคงหมุนเวียนอยู่ในห้วงคำนึงตลอดเวลา ราวกับว่าภาพเหตุการณ์เมื่อในอดีต ภาพปัจจุบัน และภาพของอนาคตที่ยังมาไม่ถึง จะซ้อนทับกันเป็นภาพหนึ่งเดียว

ร่างกายแก่ชราไปตามกาลเวลา ครั้งหนึ่งเคยเป็นหนุ่มสาว แต่ไม่ช้านาน... สภาพร่างกายก็ต้องแปรเปลี่ยนไป ไม่มีใครผู้ใดต้องการ แต่หากถึงเวลานั้นกลับต้องยอมรับ

เรือนไม้ทรงโบราณ ผ่านการต่อเติมมารุ่นแล้วรุ่นเล่า แต่สภาพของมันในความรู้สึกยังคงเหมือนเดิม เป็นเรือนไม้... ที่มีคุณค่าแก่ความทรงจำ จากรุ่นบรรพบุรุษตกทอดสู่รุ่นของทายาทผู้สานต่อ ภาพทุกภาพ ต่างเดินควบคู่ไปพร้อมกับการเดินทางของเข็มนาฬิกา คอยสร้างภาพความทรงจำภาพใหม่มาแทนที่ หญิงชราทอดสายตามองชะลอมซึ่งตั้งวางอยู่ข้างกาย ผลไม้หลากหลายชนิดบรรจุไว้ในนั้นอย่างสวยงาม บุคคลมากมายตรงหน้า ต่างห้อมล้อมแคร่ไม้ยังตำแหน่งที่หญิงชรา นั่ง โดยเฉพาะแถวหน้ามีกลุ่มเด็กๆ ส่งสายตาระห้อยจ้องมองคุณยายอาวุโสด้วยความรู้สึกที่หลากหลาย

ลูกหลาน... มาอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตาเพื่อกราบไหว้ขอพร ก่อนจะกลับไปเผชิญกับโลกกว้างยังสถานที่ที่ทุกคนจากมาของฝากมากมายตั้งวางเรียงราย แต่มีสิ่งหนึ่งเมื่อได้มองอยู่นาน พลันเรียกน้ำตาแห่งความรู้สึกในห้วงลึกของหญิงชราได้เป็นอย่างมาก และสิ่งนั้นก็คือ... ชะลอม

.....จบ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	รายวิชา ท 22201 วิชาภาษาไทยเพิ่มเติม
หน่วยการเรียนรู้ การอ่านจับใจความ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้สอน อ.พิมพ์พิศา เต่าร้าง	เวลา 2 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องหลักและวิธีการอ่านจับใจความ	
โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดไปใช้ตัดสินใจ ใช้แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ผลการเรียนรู้

อ่านในใจ จับใจความของเรื่องที่อ่าน โดยหาคำสำคัญ หาหัวข้อเรื่อง หาประโยคใจความสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความเป็นการสร้างนิสัยรักการอ่าน ทำให้เกิดประสบการณ์และเป็นแนวทางสำหรับการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นประโยชน์สำหรับการจดจำ และทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่อง จึงควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของการอ่านจับใจความได้
2. บอกหลักและวิธีการอ่านจับใจความได้
3. บอกใจความสำคัญของข้อความที่อ่านได้
4. สรุปประเด็นสำคัญของข้อความที่อ่านได้
5. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายและหลักในการอ่านจับใจความ
2. การหาประโยคใจความสำคัญ

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนโดยแทรกคำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเรื่อง ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยกล่าวถึงทักษะการรับสารเรื่องการอ่านว่ามีความสำคัญและจำเป็นกับชีวิตประจำวันมากเพียงใด พร้อมทั้งคำถามให้นักเรียนคิดต่อว่าจะทำอย่างไรให้อ่านแล้วประสบผลสำเร็จ 2. ขั้นกิจกรรมการสอน ตอนที่ 1 (วิธีการอ่าน5W1H) 2.1 ครูแจกใบความรู้เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญประกอบการอธิบายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาในหัวข้อต่อไปนี้ 2.1.1 ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ 2.1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ 2.1.3 หลักและวิธีในการอ่านจับใจความสำคัญ (5W1H) 2.1.4 ประโยชน์ที่ได้จากการอ่านจับใจความสำคัญ	1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสนทนากับนักเรียนโดยแทรกคำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเรื่อง ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยกล่าวถึงทักษะการรับสารเรื่องการอ่านว่ามีความสำคัญและจำเป็นกับชีวิตประจำวันมากเพียงใด พร้อมทั้งคำถามให้นักเรียนคิดต่อว่าจะทำอย่างไรให้อ่านแล้วประสบผลสำเร็จ 2. ขั้นกิจกรรมการสอน (วิธีการอ่าน5W1H) ตอนที่ 1 (วิธีการอ่าน5W1H) 2.1 ครูแจกใบความรู้เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญประกอบการอธิบายให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาในหัวข้อต่อไปนี้ 2.1.1 ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ 2.1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ 2.1.3 หลักและวิธีในการอ่านจับใจความสำคัญ (5W1H) 2.1.4 ประโยชน์ที่ได้จากการอ่านจับใจความสำคัญ

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
2.2 ครูแจกใบงานเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญให้นักเรียนศึกษาจากใบความรู้และตอบคำถามลงในสมุด 2.3 ครูแจกใบกิจกรรมด้านวิธีการอ่านจับใจความให้นักเรียนทุกคนทำ คาบที่ 2 (ทฤษฎีการเรียนรู้แบบนำตนเอง,กิจกรรมเชิงจิตวิทยา) 2.4 ครูสนทนากับนักเรียน พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการเรียนแบบนำตนเอง อธิบายประกอบการตั้งคำถามเกี่ยวกับความหมายของการเรียนแบบนำตนเอง รูปแบบ ความสำคัญ ประโยชน์ บทบาทของครู ตลอดจนบทบาทของนักเรียนต่อการเรียนรู้แบบนำตนเอง 2.5 ครูแจกใบความรู้ประกอบการอธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยอธิบายถึงบทบาทของนักเรียนในการเรียนแบบนำตนเองว่ามีกระบวนการทั้งสิ้น 7 ขั้นตอนดังนี้ 2.5.1 ขั้นสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่พอใจ 2.5.2 ขั้นวินิจฉัยความต้องการ 2.5.3 ขั้นกำหนดเป้าหมายในการอ่าน 2.5.4 ขั้นวางแผนการอ่าน 2.5.5 ขั้นปฏิบัติตามแผน 2.5.6 ขั้นประเมินผลการปฏิบัติ 2.5.7 ขั้นรับรู้เสริมการอ่าน	2.2 ครูแจกใบงานเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญให้นักเรียนศึกษาจากใบความรู้และตอบคำถามลงในสมุด 2.3 นักเรียนทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายภายในเวลาที่กำหนด คาบที่ 2 (กิจกรรมด้านวิธีการอ่านจับใจความ) 2.4 นักเรียนเข้ากลุ่มกลุ่มละ 5-6 คน 2.5 นักเรียนทุกกลุ่มเลือกสมาชิกในกลุ่ม 1 คน ที่เข้าใจในเนื้อหามากที่สุดเป็นตัวแทนสลับไปอยู่กับกลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มเดิมของตัวเอง จากนั้นตัวแทนกลุ่มที่ถูกเลือกต้องอธิบายเนื้อหาที่ตนเองเข้าใจเพื่อนกลุ่มใหม่ฟัง ใช้เวลาอธิบายกลุ่มละไม่เกิน 3 นาที เวียนสลับกันจนครบทุกกลุ่ม สุดท้ายให้ส่งตัวแทนห้อง 1 คนออกมาสรุปให้ครูและเพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
2.6 ครูแจกใบกิจกรรมเชิงจิตวิทยาเรื่องการเรียนรู้แบบนำตนเองให้นักเรียนลองฝึกทำเพื่อปรับทัศนคติและเสริมสร้างความมั่นใจ แรงจูงใจให้กับนักเรียนว่านักเรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ 3. ขั้นสรุป 3.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยใบกิจกรรมเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ และใบกิจกรรมเชิงจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบนำตนเอง ครูอธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่เฉลย 3.2 นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเนื้อหาเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญและการเรียนรู้แบบนำตนเอง สรุปและบันทึกลงในสมุดเพื่อเน้นย้ำความเข้าใจของนักเรียน	3. ขั้นสรุป 3.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยใบงานเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ครูอธิบายเพิ่มเติมจากเนื้อหาที่เฉลย 3.2 นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเนื้อหาเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ สรุปและบันทึกลงในสมุดเพื่อเน้นย้ำความเข้าใจของนักเรียน

การวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. ตรวจใบงาน

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. แบบประเมินการตรวจผลงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. การประเมินพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนรายบุคคล ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. การทำใบงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องการอ่านจับใจความ
2. ใบความรู้เรื่องการเรียนรู้แบบนำตนเอง (กลุ่มทดลอง)
3. ใบงานเรื่องการอ่านจับใจความ
4. ใบกิจกรรมเชิงจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบนำตนเอง (กลุ่มทดลอง)

ใบความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

การจับใจความ

การจับใจความสำคัญ เป็นการอ่าน/ฟังเพื่อให้ทราบว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ และผลเป็นอย่างไร แล้วจดบันทึกใจความสำคัญนั้นไว้

หลักการจับใจความสำคัญ มีวิธีปฏิบัติดังนี้

1. ตั้งใจอ่าน/ฟังเรื่อง
2. คิดตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเรื่อง ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ผลเป็นอย่างไร และให้ข้อคิดอย่างไร แล้วเขียนเป็นแผนภาพโครงเรื่อง
3. เขียนเรียบเรียงสรุปใจความสำคัญของเรื่องด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
4. อ่านทบทวน เพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย และความถูกต้อง

การสรุปประเด็น

ประเด็นคือ สารสำคัญ ใจความสำคัญ แก่นของเรื่อง ดังนั้นเราจึงต้องฝึกทักษะในการจับประเด็นเพราะเราต้องสื่อสารและรับสารจากผู้อื่น

การจับประเด็นจะต้องปฏิบัติดังนี้

1. การหาสาระของเรื่อง
2. การจับใจความสำคัญของเรื่อง
3. การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง
4. การจับหลักคิด/แนวคิดของเรื่อง

จากนั้นหยิบเอาความคิดหลักหรือประเด็นสำคัญมากล่าว้าให้เด่นชัด โดยใช้ประโยคสั้นๆ เรียบเรียง

ให้เป็นระเบียบ

สิ่งที่เราได้จากการฝึกทักษะจับประเด็น คือ ทำให้เราได้ฝึกหัดตั้งคำถามตนเองทุกครั้งที่อ่านหนังสือหรือฟังเรื่องราวต่างๆ ว่า

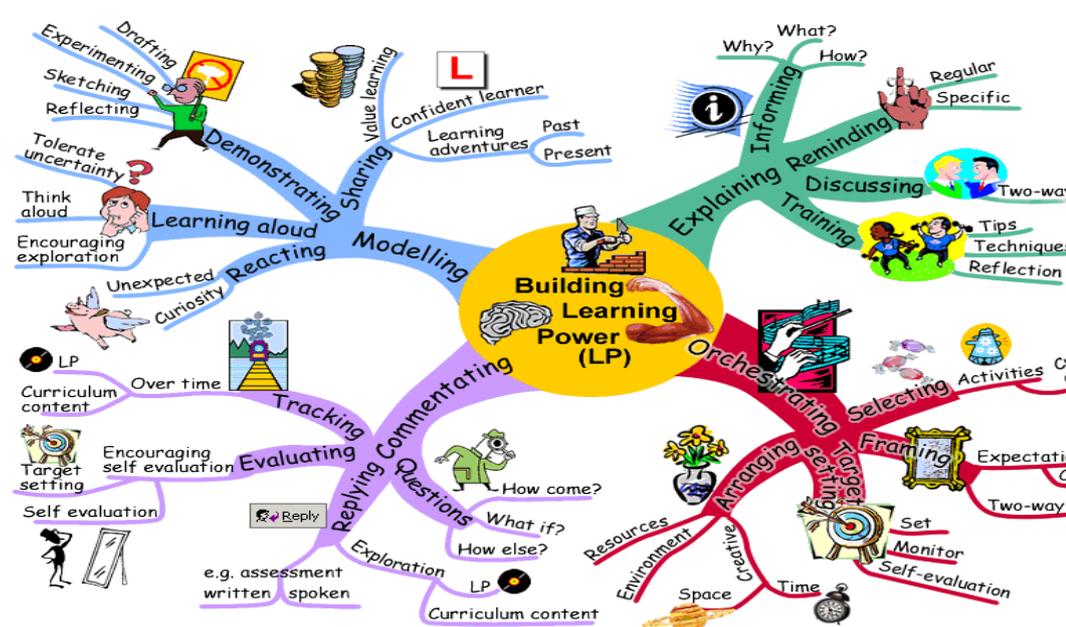
- * อะไร คือ ประเด็นสำคัญของเรื่องนี้
- * หัวใจของเรื่อง อยู่ที่ไหน
- * คนเขียน/คนพูดเรื่องนี้ ต้องการบอกอะไรกับเรา
- * สาระสำคัญของเรื่อง อยู่ที่ไหน

การใช้เทคนิค 5W1H ในการวิเคราะห์ปัญหา หรือจับใจความการสรุป

ประเด็น

การใช้เทคนิค 5W1H จะใช้ในขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมุติฐานมีรายละเอียดดังนี้
 ปัญหาคืออะไร หรือ อะไรคือปัญหา

Who	ใคร	(ในเรื่องนั้นมีใครบ้าง)
What	ทำอะไร	(แต่ละคนทำอะไรบ้าง)
Where	ที่ไหน	(เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นอยู่ที่ไหน)
When	เมื่อไหร่	(เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นทำเมื่อวัน เดือน ปี ไດ)
Why	ทำไม	(เหตุใดจึงได้ทำสิ่งนั้น หรือเกิดเหตุการณ์นั้นๆ)
How	อย่างไร	(เหตุการณ์หรือสิ่งที่ทำนั้นทำเป็นอย่างไรบ้าง)

ข้อมูลอ้างอิงจาก

http://www.truelookpanya.com/true/knowledge_detail.php?mul_content_id=1548

<http://guru.google.co.th/guru/thread?tid=67d076478fe973fd>

ใบกิจกรรม

เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม 4 รหัสวิชา ท 22201
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมสาธิตฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
 เรื่อง การอ่านจับใจความ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558
 ผู้สอน อาจารย์พิมพ์พิศา เต่าร้าง

ชื่อ ชั้น ม. 2/..... เลขที่

การอ่านจับใจความ ข่าว

ปุ๋ยักษ์

เมื่อเวลา 14.00 น. ชาวประมงหมู่บ้านป่าคลอก อ. ถลาง จ.ภูเก็ต จับปูทะเลยักษ์ น้ำหนัก 2.8 กิโลกรัม ความยาวของลำตัวและก้ามกว่า 2 ฟุต ไม่กล้ากิน วอนหน่วยงานเกี่ยวข้องมารับศึกษาและเลี้ยงดูด้วย จากการตรวจสอบเบื้องต้นพบว่า ชาวประมงจับปุ๋ยักษ์ตัวนี้ได้ที่คลองป่าคลอก ปูตัวดังกล่าวเป็นปูเพศผู้หนัก 2.8 กิโลกรัม วัดความยาวของลำตัวและก้ามได้ กว้างกว่า 2 ฟุต ชาวประมงที่พบ คาดว่าน่าจะเป็นปูทองเหลือง หรือ ปูเขียว ที่นานๆจะพบที่ และได้ขังไว้ในถังน้ำขนาดใหญ่เพื่อรอให้เจ้าหน้าที่ประมงมารับไปดูแลต่อ ตลอดทั้งวันมีชาวบ้านมาขอซื้อและแห่ชมดีเป็นหวยจำนวนมาก

ชาวบ้านบอกปูที่จับได้ตัวนี้ถือว่าใหญ่ที่สุดตั้งแต่ได้มีการจับปูมา โดยเมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมา ชาวประมงที่ จ. กระบี่ ก็จับปุ๋ยักษ์ชนิดนี้ได้จนเป็นข่าวโด่งดัง มีน้ำหนัก 2.3 กิโลกรัม แต่การพบครั้งนี้ที่ จ.ภูเก็ต ตัวใหญ่กว่า น้ำหนักถึง 2.8 กิโลกรัม ถือว่าใหญ่สุดเท่าที่เคยพบมา

อย่างไรก็ตาม ปูชนิดนี้ซึ่งเป็นปูที่ใกล้สูญพันธุ์ แต่ละปีพบน้อยมาก แสดงว่าป่าโกงกาง หรือป่าชายเลน แหล่งอาศัยของมันที่พบยังอุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้ชาวบ้านบอกว่าปูชนิดนี้เนื้อมีความอร่อย จึงอยากให้ทางส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เข้ามาตรวจสอบดูแล ศึกษาหาทางเพาะขยายพันธุ์ เพื่อเพิ่มจำนวนปูหรือส่งเสริมให้เลี้ยงเพื่อเป็นธุรกิจของชาวบ้านต่อไป

หนังสือพิมพ์ข่าวสดฉบับวันที่ 13 ต.ค. 2557

คำชี้แจง ให้นักเรียนลำดับเหตุการณ์จากข่าวโดยใส่หมายเลขลำดับเหตุการณ์ พร้อมทั้งวิเคราะห์
ใจความสำคัญของเรื่องตามหัวข้อ

- 1. ปุชนิดนี้ซึ่งเป็นปูที่ใกล้สูญพันธุ์ แต่ละปีพบน้อยมาก
- 2. ปุยักษ์มีน้ำหนัก 2.8 กิโลกรัม ความยาวของลำตัวและก้ามกว่า 2 ฟุต
- 3. ตลอดทั้งวันมีชาวบ้านมาขอซื้อและแห่ชมดีเป็นหวายจำนวนมาก
- 4. ปุชนิดนี้เนื้อมีความอร่อย ชาวบ้านอยากให้ส่วนราชการศึกษาหาทางเพาะขยายพันธุ์เพื่อเพิ่ม
จำนวนปูหรือส่งเสริมให้เลี้ยงเพื่อเป็นธุรกิจของชาวบ้านต่อไป
- 5. ชาวประมงจับปูทะเลยักษ์ตัวนี้ได้ที่คลองป่าคลอก อ. ถลาง จ.ภูเก็ต
- 6. ชาวบ้านบอกปุยักษ์ที่จับได้ที่ จ. ภูเก็ตตัวนี้ถือว่าใหญ่ที่สุดตั้งแต่ได้มีการจับปูมา
- 7. ได้ซังปุยักษ์ไว้ในถ้ำขนาดใหญ่เพื่อรอให้เจ้าหน้าที่ประมงมารับไปดูแลต่อ
- 8. เมื่อไม่กี่เดือนที่ จ.กระบี่ก็จับปุยักษ์ชนิดนี้ได้จนเป็นข่าวโด่งดัง มีน้ำหนัก 2.3 กิโลกรัม
- 9. ชาวประมงที่พบคาดว่าจะเป็นปูทองเหลืองหรือปูเขียวที่นานๆจะพบ
- 10. ป่าโกงกาง หรือป่าชายเลน แหล่งอาศัยของมันที่พบยังอุดมสมบูรณ์

ตาราง 5W1H วิเคราะห์ใจความสำคัญของข่าว

ชื่อ ชั้น ม. 2/..... เลขที่

WHO
(ใคร)

.....

WHAT
(ทำอะไร)

.....

WHERE
(ที่ไหน)

.....

WHEN
(เมื่อไหร่)

.....

WHY
(ทำไม)

.....

HOW
(อย่างไร)

.....

ใบกิจกรรม

เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม 4 รหัสวิชา ท 22201

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมสาธิตฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เรื่อง การอ่านจับใจความ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

ผู้สอน อาจารย์พิมพ์พิศา เต่าร้าง

ชื่อ ชั้น ม. 2/..... เลขที่

การอ่านจับใจความ เรื่องสั้น

สันเสียงสุดท้าย

ในเช้าแรกของการเปิดภาคเรียนแสงแดดเริ่มสาดส่องไปทั่วทุกพื้นหญ้าที่เขียวขจีและเหล่าหมู่มวลดอกไม้ที่กำลังเบ่งบานรอรับแสงแดดในยามเช้า

“ ตื่นๆ ตื่นมันสายแล้วนะ เดี่ยวก็ไปเรียนไม่ทันหรอก”

เสียงที่กำลังค่อยๆ แว่วดังเข้ามาในหูของต้น ไม่ใช่เสียงใครอื่นที่โหนแต่กลับเป็นเสียงแม่ของเขาที่กำลังรีบปลุกเขาให้ลุกขึ้นตื่นเพื่ออาบน้ำแต่งตัวไปเรียน ไม่ว่าจะภาคเรียนนี้หรือภาคเรียนที่เพิ่งผ่านมาก็ตามที่ ต้นก็ยังชอบตื่นสายๆ อยู่อย่างนี้เป็นประจำ โรงเรียนที่ต้นเรียนอยู่ไม่ไกลจากหมู่บ้านที่ต้นพักอาศัยเท่าไรหรอกแต่ที่บ้านของต้นอยู่เกือบนอกท้ายหมู่บ้านห่างออกไปแถวๆ ชายทุ่ง ต้นจึงชอบคิดง่ายๆ เสมอว่า ต้นสายๆ ก็ได้ไม่เห็นเป็นอะไรสักหน่อย บ้านกับโรงเรียนอยู่ห่างกันไม่กี่กิโลเมตรเอง เดี่ยวก็ค่อยตื่นก็ได้ และแล้วเขาก็ผลอหลับไปอีกจนแม่ได้เดินมาปลุกให้ตื่นขึ้นอีกรอบ เพื่อไปโรงเรียน

“ ตื่นๆ ตื่นไปเรียนได้แล้วมันสายแล้วนะจะต้องให้แม่ปลุกอีกสักกี่ครั้งถึงจะตื่น” ไม่ช้าต้นก็ลุกจากที่นอนเดินเพื่อไปอาบน้ำแต่งตัว และพร้อมๆ กับพูดว่า

“นี่แม่ตื่นโตะแล้วนะทำไมแม่ต้องทำเหมือนต้นเป็นเด็กอยู่เรื่อยเลย ทีหลังแม่ไม่ต้องมาขู่กับต้นอีกแล้วนะ ต้นโตะแล้ว” เสียงต้นบ่นพรึบๆ พราวๆ ไม่พอใจที่แม่ของเขาปลุกให้ตื่น แต่ต้นก็ต้องตื่นอยู่ดีเพราะเขานั้นต้องไปโรงเรียน ฝ่ายแม่ของเขาไม่รู้ว่าเขาจะพูดอะไรได้แต่ยืนมองอยู่ห่างๆ พร้อมกับส่ายหัว แล้วเดินหันหลังไปทำกับข้าวอยู่ในครัวและเตรียมกระเป๋าไว้รอให้ต้นนำมันไปโรงเรียนดังเช่นที่แม่ของเขาเคย

ทำให้ว้อเขา แต่ฉันไม่ค่อยสนใจกับสิ่งที่แม่ของเขาหยิบยื่นให้สักเท่าไรหรอกฉันชอบคิดว่าเขาโตเป็นวัยรุ่นแล้วไม่ชอบให้แม่มาจับฉันฉันจะให้เขาเท่าไร (แต่ไม่ว่าเขาจะทำอะไรก็ไม่เคยพ่น “แม่” เสียดๆ) ไม่นานนักเขาก็อาบน้ำ แต่งตัวเสร็จ เสียงฉันเรียกหาแม่เสียงดัง

“ แม่ๆ แม่อยู่ไหนตื่นแต่งตัวเสร็จแล้วนะ ”

เสียงแม่ตอบรับฉัน “ จ้าๆ แม่กำลังทำกับข้าวให้ฉันกินอยู่นี่ลูก ”

เมื่อฉันกินข้าวเสร็จก็ขอตั้งแม่ เพื่อเป็นค่าขนมที่โรงเรียน

“ แม่ขอตั้งขอตั้งก็ไปโรงเรียนหน่อยสิ จะไปโรงเรียนแล้ว ” ฉันยื่น อมยิ้มรอรับค่าขนมประจำวัน

“ เอานี่ค่าขนมวันนี้ อย่าทำหายเสียดๆ รื้อมัย แล้วลิ้มอะไรมัยล่ะลูกเอาโทรศัพท์ที่ยังละแล้วก็นำขึ้นมาเล่นจนครูดเหมือนเทอมที่แล้วนะ ” ฉันตอบรับคำแม่และเดินไปหน้าปากซอยเพื่อ รอรถประจำโรงเรียนมารับ ไม่นานนัก รถประจำโรงเรียนก็มารับเขาตามปกติ เมื่อถึงโรงเรียน ฉันก็นั่งเรียนกับเพื่อนๆ ในห้องตามปกติ จนจวนเกือบจะเที่ยงเสียงโทรศัพท์ของเขาก็ค่อยๆ ดังขึ้น

“ สะโหล แม่ว่าไง... มีอะไรหรือโทรมาหาฉัน ”

“ ไม่มีอะไรหรือลูกแม่แค่คิดถึงฉันนะ ไม่มีอะไรหรือแล้วฉันกินข้าวรึยังล่ะลูก ”

“ ยังเลยแม่เดี๋ยวครูก็ปล่อยไปกินข้าวพักเที่ยงแล้วแหละ แม่มีอะไรอีกมัยต้นกำลังเรียนอยู่นะเดี๋ยวครู ดูเอา ”

“ งั้นแค่นี้ล่ะลูกตั้งใจเรียนนะ เดี่ยวแม่โทรหาฉันใหม่นะลูก ”

“ ไม่ต้องก็ได้แม่ ต้นอายุเพื่อนๆ มัน ต้นโตแล้วนะ งั้นแค่นี้แหละ ”

เมื่อคุยโทรศัพท์เสร็จฉันก็นั่งเรียนต่อจนถึงพักเที่ยง ครูก็สั่งให้ไปพักเที่ยง(หมดคาบสอน)

ฉันก็เดินไปกินข้าวพร้อมกับเพื่อนๆ จนเสร็จและเดินขึ้นมาบนชั้นเรียนในห้องเพื่อเล่นโทรศัพท์ ตามประสาเด็กวัยรุ่น ไม่นานนัก โทรศัพท์ที่เขากำลังเล่นอยู่ก็มีคนโทรเข้าพร้อมกับค่อยๆ ดังขึ้นเรื่อยๆ (เบอร์ที่กำลังโทรเข้าพร้อมกับดังขึ้นเรื่อยๆ คือเบอร์แม่ของเขานั่นเอง) แต่ฉันไม่ยอมรับสายโทรศัพท์แม่ แลผมยังบ่นต่อไปอีกว่า

“ แม่เรานี้ก็แปลกคนซะไม่มีอะไรทำเน่ๆเลย ถึงได้โทรหาเรา แม่คงพูดเหมือนเดิมอีกเน่ๆเชียว ”

เมื่อเขาพูดจบก็ตัดสินใจที่จะไม่รับสายแม่ เพราะฉันคิดว่าหากเขารับสายไปแม่ก็คงพูดกับเขาเหมือนทุกๆ ครั้งที่เคยโทรมาหาเน่ๆ แต่แม่ของฉันก็ได้โทรเข้าหลายต่อหลายครั้งจนเสียงโทรศัพท์ของฉันเงียบไปในที่สุด เสียงฉันหัวเราะห่าๆ

“ในที่สุดแม่เราก็วางสายไป แต่แม่คงต้องโกรธเราแน่ๆที่ไม่ยอมรับสาย แต่คงไม่เป็นไรหรอกมั้งเดี๋ยวพอเลิกเรียนเราก็อยไปขอโทษแม่ก็ได้หรอกมั้ง เรื่องแค่นี้เอง”

เวลาล่วงเลยมาจนถึงเวลาเลิกเรียน เสียงโทรศัพท์ของต้นก็ค่อยๆดังขึ้นมาอีกครั้ง แต่เบอร์ที่พยายามโทรเข้ามานั้น เป็นของญาติต้น เขาจึงตัดสินใจที่จะรับสาย

“อะโหล่น้ำว่าไงมีอะไรหรือครับน้ำ ร้อยปีพันชาติไม่เห็นโทรเลย วันนี้ก็ยังไม่ถึงโทรหาผมล่ะครับ” เสียงน้ำของต้นพูดกับต้นพรางจะร้องไห้

“ต้นตั้งใจฟังน้ำให้ดีๆนะลูก คือว่าๆ.....เมื่อตอนที่ขงที่ผ่านโจรมันปล้นบ้านต้นและฆ่าแม่ต้นตายแล้วลูก” ก่อนหน้าที่แม่ของต้นจะถูกโจรแทงตาย ได้สุดส่าห้ต้นค้นคว้าหาโทรศัพท์เพื่อโทรหาลูกเป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่จะสิ้นไป แต่ก็ยังเป็นเพียงแค่การ สั่งลาครั้งสุดท้ายที่ไร้ค่า เมื่อต้นได้ยินเช่นนั้นก็ร้องไห้ฟูมฟายด้วยความเสียอกเสียใจ เป็นอย่างมากและได้แต่โทษตัวเองกับความผิดที่เขาก่อขึ้นมา

“ถ้าเรารับโทรศัพท์แม่ตั้งแต่ตอนแรกที่แม่โทรมา แม่ก็คงไม่ตายจากเราไป” เสียงลูกน้อยผู้โง่เขลาร่ำร้องไห้ เสรีาโศกด้วยความอาลัยต่อผู้เป็นแม่

พีพีรพัฒน์

ใบกิจกรรม

การอ่านจับใจความเรื่องสั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนลำดับเหตุการณ์จากเรื่องสั้น โดยใช้หมายเลขลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง พร้อมทั้งวิเคราะห์ใจความสำคัญของเรื่องตามหัวข้อ

- 1. เมื่อถึง โรงเรียน ดันก็นั่งเรียนกับเพื่อนๆในห้องตามปกติ
- 2. ดันไม่ค่อยสนใจกับสิ่งที่แม่ของเขาหยิบยื่นให้สักเท่าไรหัดันชอบคิดว่าเขาโตเป็นวัยรุ่นแล้วไม่ชอบให้แม่มาจับนั่นชนนี้ให้เขาเท่าไร
- 3. แม่ของดันก็ได้โทรเข้าหลายต่อหลายครั้งจนเสียงโทรศัพท์ของดันเงียบไปในที่สุด
- 4. ดันได้อินช่นนั้นก็ร้องไห้ฟูมฟายด้วยความเสียอกเสียใจเป็นอย่างมากและได้แต่โทษตัวเองกับความผิดที่เขาทำขึ้นมา
- 5. เสียงด้นบ่นพริบๆพราวๆไม่พอใจที่แม่ของเขาปลุกให้ตื่น แต่ดันก็ต้องตื่นอยู่ดีเพราะเขาต้องไปโรงเรียน
- 6. เมื่อคุยโทรศัพท์เสร็จดันก็นั่งเรียนต่อจนถึงพักเที่ยง
- 7. โทรศัพท์ที่ดันกำลังเล่นอยู่ มีเบอร์แม่ของเขาโทรเข้ามาแต่เขาไม่ยอมรับสายแม่
- 8. จวนเกือบจะเที่ยงเสียงโทรศัพท์ของเขาก็ค่อยๆดังขึ้น
- 9. แม่ได้เดินมาปลุกดันให้ตื่นเพื่อไปโรงเรียน “ ดันๆ ตื่นไปเรียนได้แล้วมันสายแล้วนะจะต้องให้แม่ปลุกอีกสักกี่ครั้งถึงจะตื่น”
- 10. ญาติของดันโทรมาบอกว่าบ้านถูกโจรปล้นแทบแม่เสียชีวิต ก่อนแม่ตายได้โทรหาดันหลายครั้งเพื่อสั่งลาแต่ดันไม่รับสาย

ตาราง 5W1H วิเคราะห์ใจความสำคัญของเรื่องสั้น

ชื่อ ชั้น ม. 2/..... เลขที่

.....

WHO (ใคร)	➔	
WHAT (ทำอะไร)	➔	
WHERE (ที่ไหน)	➔	
WHEN (เมื่อไหร่)	➔	
WHY (ทำไม)	➔	
HOW (อย่างไร)	➔	

ใบกิจกรรม

เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม 4 รหัสวิชา ท 22201

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมสาธิตฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เรื่อง การอ่านจับใจความ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

ผู้สอน อาจารย์พิมพ์พิศา เต่าร้าง

ชื่อ ชั้น ม. 2/..... เลขที่

การอ่านจับใจความ บทความ

ภัยเงียบที่เกิดจากการกินอาหารจากกล่องโฟม

ช่วงนี้อากาศร้อน ถ้าจะให้ซื้อข้าวรับประทานตามร้านริมทางท่ามกลางไอแดดเห็นที่จะนั่งเซ็ดเหงื่อกันไม่ไหวง่ายที่สุดคือ สั่งอาหารใส่กล่องโฟมเข้าไปรับประทานในที่ทำงานติดแอร์เย็นๆ หรือแม้กระทั่งหลังเลิกงานแล้วข้าวกล่องก็เป็นอาหารที่หาซื้อได้สะดวกที่สุด จะเลือกเมนูไหนก็ตักใส่กล่อง ราคาถูกลง ประหยัดเวลา ทำอาหารเอง รับประทานเสร็จก็ไม่ต้องล้าง ท่ามกลางความสะดวกสบาย กล่องโฟมก็แฝงไปด้วยภัยเงียบ

นพ.วิรัชกร กิตติรัตนไพบูลย์แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านบรรจุกณ์ท์ บริษัท บรรจุกณ์ท์เพื่อสิ่งแวดล้อมให้ความรู้ ว่ากล่องโฟมที่ใช้ตามท้องตลาดทั่วไป (Styrofoam) เป็นของเสียเหลือทิ้งสีดำๆ จากกระบวนการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม ประกอบด้วยสารสไตรีน (Styrene) มีโครงสร้างโมเลกุลคล้ายฮอร์โมนเอสโตรเจน (Estrogen) ในเพศหญิง

อาหารตามสั่งที่บรรจุกล่องโฟมจึงเป็นแหล่งสะสมสารสไตรีน ซึ่งเป็นสารที่ออกฤทธิ์ทำให้สมองมีนงง สมองเสื่อมง่ายหงุดหงิดง่าย มีผลทำให้ประจำเดือนมาไม่ปกติ และเป็นสารก่อมะเร็งอีก 3 ชนิด

ถ้า เป็นผู้ชายรับประทานเข้าไปมากๆ มีโอกาสเสี่ยงเป็นโรคมะเร็งต่อมลูกหมาก ผู้หญิงมีโอกาสมะเร็งเต้านม และทั้งสองเพศมีโอกาสสูงต่อการเป็นมะเร็งตับ แม้จะไม่ได้ดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำก็ตาม

สำหรับสไตรีนถือเป็น สารอันตรายที่สหรัฐเพิ่งประกาศขึ้นบัญชีสารก่อมะเร็ง หญิงมีครรภ์ที่รับประทานอาหารบรรจุในกล่องโฟม ลูกมีโอกาสสมองเสื่อมเป็นเอื้อ อวัยวะบางส่วนพิการ ส่วนคนทั่วไปถ้ารับประทานอาหารกล่องโฟมทุกวัน วันละอย่างน้อย 1 มื้อ ติดต่อกันเป็นเวลา 10 ปี จะมีโอกาสเสี่ยงเป็น

มะเร็งสูงกว่าคนปกติถึง 6 เท่า ทั้งนี้ ผู้บริโภคมีโอกาสได้รับสารสไตรีนในกล่องโฟมได้ง่ายถึง 5 ปัจจัย ได้แก่

1. อุณหภูมิที่ร้อนขึ้นหรือเย็นลง ทำให้สไตรีนซึมเข้าสู่อาหารได้สูง
2. ถ้าปรุงอาหารโดยใส่น้ำมัน น้ำส้มสายชูแอลกอฮอล์ จะดูดสารสไตรีนจากกล่องโฟมได้มากกว่าปกติ
3. ถ้าซื้ออาหารใส่กล่องทิ้งไว้นานๆ ไม่ได้รับประทาน อาหารจะดูดสารสไตรีนได้มาก
4. ถ้านำอาหารที่บรรจุโฟมเข้าไมโครเวฟ สไตรีนจะไหลออกมาในปริมาณมาก และ
5. ถ้าอาหารสัมผัสพื้นที่ผิวกล่องโฟมมากๆ รวมถึงร้านไหนตัดถุงพลาสติกใสรองอาหาร ขอบอกว่าได้รับสารก่อมะเร็ง 2 เค็ด ทั้งสไตรีนและไดออกซินจากถุงพลาสติกเลยทีเดียว

นพ.วีรฉัตร เตือนว่าอาหารตามสั่งหรือข้าวราดแกงที่มักมากู้กับไข่ดาว หรือไข่เจียวร้อนๆขอเตือนว่า ไข่ดังกล่าวจะไปละลายผนังกล่องโฟม เสมือนรับประทานอาหารคลุกสไตรีนไปด้วย ถึงกระนั้น ไข่ดิบที่วางขายในแผงไข่พลาสติก สารสไตรีนมีโอกาสวิ่งเข้าไปในเปลือกไข่ได้เช่นกัน ถ้าเลือกไข่ดิบควรเลือกซื้อจากแผงไข่กระดาษจะปลอดภัยที่สุด

มนุษย์ข้าวกล่องอย่ามัวซื้อความสะดวกสบายจนลืมใส่ใจสุขภาพของตัวเอง ถ้ายอมให้ร่างกายเริ่มสะสม สไตรีนตั้งแต่วันนี้รับรองวันหน้าหนีไม่พ้นมะเร็งตัวร้ายเป็นแน่

กล่องชานอ้อยปลอดภัย มีคำแนะนำจากคุณหมอให้ผู้บริโภคสร้างสุขนิสัยการบริโภคใหม่เลี่ยงซื้ออาหารจากกล่องโฟมเปลี่ยนไปใช้ภาชนะทำจากใบโอชานอ้อยแทนจะนำเข้าเตาไมโครเวฟก็ได้และทนต่ออาหารที่มีอุณหภูมิสูงๆ ได้ ที่สำคัญไร้สารก่อมะเร็งไม่มีผลต่อระบบฮอร์โมนและระบบประสาท กล่อง ใบโอชานอ้อยย่อยสลายตามธรรมชาติได้ในเวลา 45 วัน ต่างจากโฟมที่ใช้เวลาย่อยสลาย 1,000 ปี พลาสติกที่ใช้เวลา 450 ปี สำหรับคนที่รักสุขภาพเลือกรับประทานผักปลอดสารพิษ แต่ดื่กใส่กล่องโฟมคุณค่าอาหารก็ไม่มีเหลือเช่นกัน ดังนั้นเลี่ยงกล่องโฟมเป็นดีที่สุด

โพสต์ทูเดย์ ฉบับวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

ใบกิจกรรม

การอ่านจับใจความสำคัญจากบทความ

คำชี้แจง ให้นักเรียนลำดับเหตุการณ์จากบทความ โดยใส่หมายเลขลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง พร้อมทั้งวิเคราะห์ใจความสำคัญของเรื่องตามหัวข้อ

- 1. สไตร์นถือเป็นสารอันตรายที่สหรัฐเพิ่งประกาศขึ้นบัญชีสารก่อมะเร็ง
- 2. ไข่เจียวร้อนๆจะไปละลายผนังกล่องโฟม เสมือนรับประทานอาหารคลุกสไตร์นไปด้วย
- 3. การสั่งอาหารใส่กล่องโฟมเป็นอาหารที่ทำเชื้อได้ง่ายและสะดวกที่สุดทั้งมือเช้าและเย็น
- 4. แพทย์แนะนำให้ผู้บริโภคสร้างสุขนิสัยการบริโภคใหม่เลี่ยงซื้ออาหารจากกล่องโฟมเปลี่ยนไปใช้ภาชนะทำจากใบโอซานอ้อยแทน
- 5. ถ้ารับประทานอาหารกล่องโฟมทุกวันจะมีโอกาสเสี่ยงเป็นมะเร็งสูงกว่าคนปกติถึง 6 เท่า
- 6. จะเลือกเมนูไหนก็ตักใส่กล่อง ราคาที่ถูก ประหยัดเวลาทำอาหารเอง รับประทานเสร็จก็ไม่ต้องล้างท่ามกลางความสะอาดสบาย กล่องโฟมก็เผ่งไปด้วยภัยเงียบ
- 7. ผู้ชายรับประทานสไตร์นเข้าไปมากจะมีโอกาสเสี่ยงเป็นโรคมะเร็งต่อมลูกหมาก ผู้หญิงมีโอกาสเป็นมะเร็งเต้านม
- 8. อาหารตามสั่งที่บรรจุกล่องโฟมจึงเป็นแหล่งสะสมสารสไตร์น ซึ่งออกฤทธิ์ทำให้สมองมีนัง สมองเลื่อมและหงุดหงิดง่าย
- 9. การเลือกไข่ดิบควรเลือกซื้อจากแผงไข่กระดาษจะปลอดภัยที่สุด
- 10. แพทย์ระบุว่ากล่องโฟมที่ใช้ทั่วไป เป็นของเสียเหลือทิ้งสีดำจากกระบวนการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมประกอบด้วยสารสไตร์นมีโครงสร้างโมเลกุลคล้ายฮอร์โมนเอสโตรเจนในเพศหญิง

ตาราง 5W1H วิเคราะห์ใจความสำคัญของบทความ

ชื่อ ชั้น ม. 2/.....

WHO (ใคร)	

WHAT (ทำอะไร)	

WHERE (ที่ไหน)	

WHEN (เมื่อไหร่)	

WHY (ทำไม)	

HOW (อย่างไร)	

ใบความรู้เรื่อง การเรียนรู้แบบนำตนเอง

(Self-directed Learning)

การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบนำตนเอง (Self – Directed Learning)

ความหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบนำตนเอง

การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบนำตนเอง (Self – Directed Learning) หมายถึง การให้โอกาสนักเรียนวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งครอบคลุมการวินิจฉัยความต้องการในการเรียนรู้ของตน การตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ การเลือกวิธีเรียนรู้ การแสวงหาแหล่งความรู้ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งการประเมินตนเอง โดยครูอยู่ในฐานะกัลยาณมิตร ทำหน้าที่กระตุ้นและให้คำปรึกษานักเรียนในการวินิจฉัยความต้องการ กำหนดวัตถุประสงค์ ออกแบบแผนการเรียนรู้ และจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ แหล่งข้อมูล รวมทั้งร่วมเรียนรู้ไปกับนักเรียนและติดตามประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย

องค์ประกอบของการเรียนรู้โดยชี้นำตนเอง

1. ความรับผิดชอบในตัวบุคคล (personal responsibility) หมายถึง การกระตุ้นเพื่อให้เกิดความตระหนักในความจะเป็นที่จะต้องมีการเรียนรู้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในตนเอง ในการที่จะตัดสินใจเรียนรู้ การวางแผนการเรียนรู้ การดำเนินงาน และการประเมินตนเองในการเรียนรู้
2. ผู้เรียนที่มีลักษณะชี้นำตนเอง (learner self-direction) หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะตัว หรือ บุคลิกภาพของผู้เรียนที่เอื้อและสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะที่เกิดจากภายในตัวของผู้เรียนเอง

3. การเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง (self-directed learning) หมายถึง กิจกรรมที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง ซึ่งอาจเกิดจากการจัดการของผู้สอน หรือการวางแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง แต่ความสำคัญของผู้สอนนั้นจะเป็นเพียงผู้คอยช่วยเหลือ เสนอแนะ แนะนำ หรืออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เท่านั้น ส่วนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดนั้นจะเป็นการดำเนินการโดยผู้เรียนทั้งสิ้น

ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้แบบนำตนเอง

1. บุคคลที่เรียนรู้แบบนำตนเองจะเรียนได้มากกว่า ดีกว่า มีความตั้งใจและแรงจูงใจสูง สามารถนำผลการเรียนรู้ไปใช้ได้ดีกว่า ยาวนานกว่าผู้ที่เรียนโดยเป็นเพียงผู้รับการถ่ายทอดจากครู
2. การเรียนรู้แบบนำตนเองสอดคล้องกับพัฒนาการทางจิตวิทยา และกระบวนการทางธรรมชาติ ทำให้บุคคลมีแนวทางการบรรลุผลภาวะจากลักษณะหนึ่งไปสู่อีกลักษณะหนึ่งได้ เช่น

ความต้องการพึ่งพาผู้อื่น	สู่	ความเป็นตัวของตัวเอง
ความสามารถต่ำ	สู่	ความสามารถสูงขึ้น
ความรับผิดชอบต่ำ	สู่	ความรับผิดชอบสูงขึ้น
การไม่ยอมรับตนเอง	สู่	การยอมรับตนเอง
การเลียนแบบ	สู่	การคิดริเริ่ม

3. การเรียนรู้แบบนำตนเองทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบสูง ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการและนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบตนเอง เช่น ห้องเรียนแบบเปิด ศูนย์บริการวิชาการ ศูนย์การเรียนรู้ การศึกษาอย่างอิสระ มหาวิทยาลัยเปิด เป็นต้น

4. การเรียนรู้แบบนำตนเองทำให้มนุษย์อยู่รอด มนุษย์จึงจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้ความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น การเรียนรู้แบบนำตนเองจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต

แหล่งเรียนรู้

แหล่งเรียนรู้เป็นสถานที่แห่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ และประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง แหล่งเรียนรู้ที่สำคัญจำแนกได้ 5 ประการดังนี้

1. เป็นแหล่งการศึกษาตามอัธยาศัย
2. เป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. เป็นแหล่งปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน การศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
4. เป็นแหล่งสร้างเสริมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ
5. เป็นแหล่งสร้างเสริมความรู้ ความคิดวิทยาการและประสบการณ์

บทบาทของนักเรียนในการเรียนรู้แบบนำตนเอง

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเป็นคุณลักษณะที่นักเรียนทุกคนมีไม่เท่ากันในแต่ละสถานการณ์การเรียนรู้ แต่พัฒนาได้สูงสุดเมื่อมีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องส่งเสริมกัน การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเป็นลักษณะที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิธีการเรียนแบบนำตนเองนี้จึงมีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองด้วย

- ให้อิสระนักเรียนเลือกทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามความต้องการจำเป็นของตนเองภายในขอบเขตที่หลักสูตรกำหนด และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองตามสถานการณ์

- สนับสนุนให้ผู้เรียนวินิจฉัยตนเองก่อนการเรียนรู้เพื่อให้มีทิศทางในการตัดสินใจเลือกทำกิจกรรมปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จ และสามารถพัฒนาเป้าหมายทางการเรียนของตน เพื่อส่งผลให้ความสามารถในการเรียนสูงขึ้น

- ส่งเสริมให้นักเรียนรับผิดชอบ ควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองสู่เป้าหมาย ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

- เปลี่ยนบทบาทของครูจากผู้สอนและนำนักเรียนในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในด้านแหล่งความรู้ และให้คำแนะนำที่จะช่วยให้นักเรียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการวางโครงการเรียนรู้ของตนเอง

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่พอใจ

ขั้นที่ 2 ขั้นวินิจฉัยความต้องการ

ขั้นที่ 3 ขั้นกำหนดเป้าหมายในการอ่าน

ขั้นที่ 4 ขั้นวางแผนการอ่าน

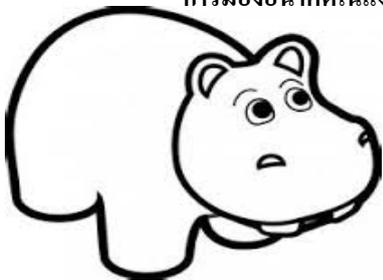
ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติตามแผน

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผลการปฏิบัติ

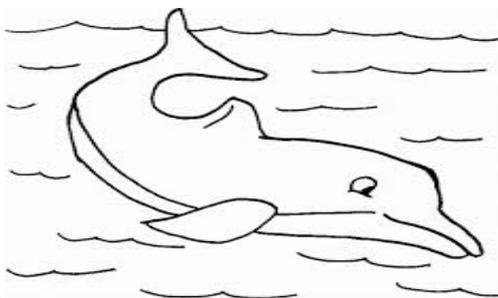
ขั้นที่ 7 ขั้นการรับรู้เสริมการอ่าน

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนระบายสีลงในภาพที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของนักเรียนในการเรียนรู้แบบนำตนเอง

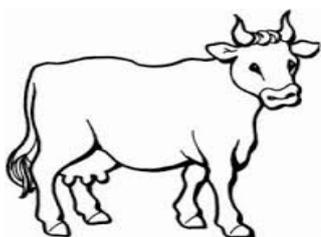
การมองอนาคตในแง่ดี

อดทน มีทักษะในการเข้าใจเรื่อง

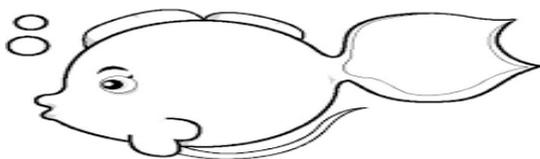

มีความรักในการเรียน

เป็นผู้นำ ไม่ฟังใคร

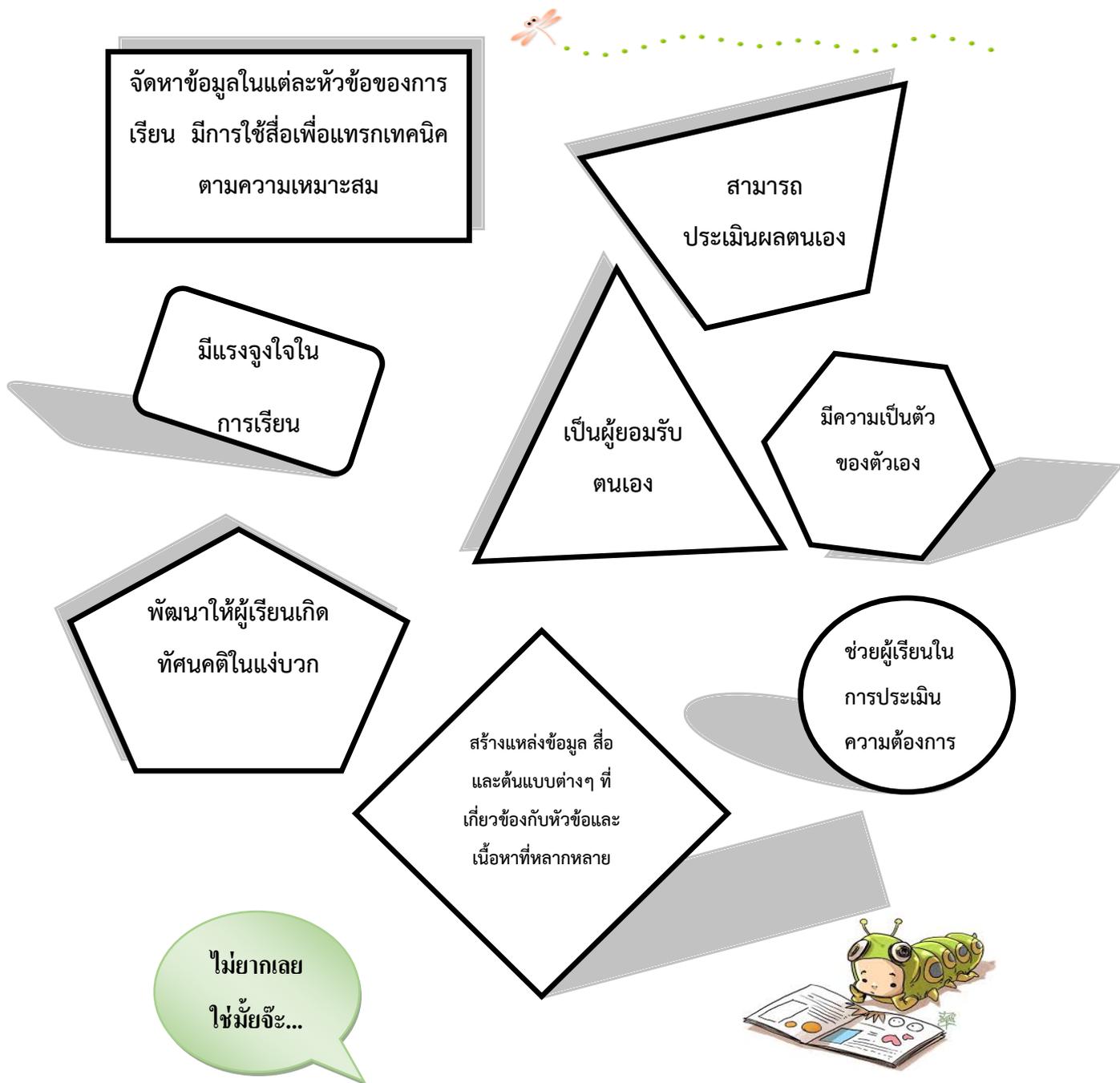
มีทัศนคติต่อการเรียนในแง่ลบ

รู้ว่าจะเรียนอะไร จากใคร และจากที่ไหน

กิจกรรมที่ 3 ให้นักเรียนระบายสีลงในภาพที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของครูในการเรียนรู้แบบนำตนเอง

กิจกรรมที่ 4 ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่หัวข้อและความหมายที่สัมพันธ์กันในเรื่องการเรียนรู้แบบนำตนเอง

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	รายวิชา ท 22201 วิชาภาษาไทยเพิ่มเติม
หน่วยการเรียนรู้ การอ่านจับใจความ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้สอน อ.พิมพ์พิศา เต่าร้าง	เวลา 2 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านจับใจความจากข่าว	
โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระสำคัญ

ข่าวเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริง อยู่ในความสนใจของคนส่วนมาก มีผลกระทบกระทบต่อคน
ในสังคมและได้รับการรายงานผ่านสื่อสาธารณะ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากข่าวได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จับใจความสำคัญจากข่าวที่อ่านได้
2. จัดลำดับเหตุการณ์ของข่าวได้
3. สรุปเนื้อเรื่องและตอบคำถามจากข่าวที่อ่านได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. การหาหัวข้อเรื่อง
2. การหาประโยคใจความสำคัญ

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
1. ขั้นสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่พอใจ ครูใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนนึกถึงข่าวที่นักเรียนสนใจและอยากอ่าน 2. ขั้นวินิจฉัยความต้องการ นักเรียนแต่ละคนทราบความต้องการในการอ่านข่าวของตนเองว่าจะเลือกอ่านข่าวประเภทใด โดยนักเรียนจะมีอิสระในการเลือกเนื้อเรื่องที่อ่านได้ตามความต้องการ เพียงแต่ต้องอยู่ในกรอบหัวข้อที่ครูได้สำรวจเสียงส่วนมาก 3. ขั้นกำหนดเป้าหมายในการอ่าน 3.1 นักเรียนแต่ละคนเลือกข่าวที่ตนเองสนใจอ่าน 3.2 ครูชี้แจงถึงแหล่งเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถไปแสวงหาความรู้อย่างอิสระ 3.3 ครูอธิบายวิธีการ ขั้นตอนในการอ่าน และระยะเวลาในการทำกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนเข้าใจตรงกัน 4. ขั้นวางแผนการอ่าน ครูแจกแบบบันทึกการอ่านจับใจความให้แก่ นักเรียนเพื่อนำไปบันทึกความเข้าใจของเนื้อเรื่องข่าวที่เลือกอ่าน โดยในแบบบันทึกการอ่านจับใจความจะเป็นหัวข้อให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่องตามหลัก 5W1H พร้อมเขียนเรียบเรียงเนื้อเรื่องโดยสรุปอีกครั้งตามรูปแบบใบงาน	1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อม ความสนใจในการเรียนการสอนด้วยการซักถาม ทบทวนเนื้อหาที่เรียนเรื่องข่าวจากคาบเรียนที่ผ่านมา 2. ขั้นกิจกรรมการสอน (ในห้องเรียน) 2.1 ครูแจกข่าวให้นักเรียนอ่านคนละ 1 ข่าว โดยเป็นข่าวที่ครูกำหนดให้อ่านเหมือนกันทั้งห้อง 2.2 ครูแจกแบบบันทึกการอ่านจับใจความ ให้นักเรียนคนละ 1 ชุด 2.3 ครูอธิบายวิธีการบันทึก 2.4 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมอ่านจับใจความตามเวลาที่ครูกำหนด 3. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนในห้องร่วมกันเฉลย ตรวจสอบแบบบันทึกการอ่านจับใจความจากข่าวที่ครูมอบหมายให้อ่าน สรุปเนื้อหาด้วยการซักถาม และตรวจเฉลยความถูกต้องว่าสอดคล้องกับหลัก 5W1H หรือไม่

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
5. ขั้นปฏิบัติตามแผน (นอกห้องเรียน) นักเรียนเลือกอ่านข่าวที่ตนเองสนใจโดยใช้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการอ่านจับใจความ จับประเด็นสำคัญของเรื่อง และบันทึกลงในแบบบันทึกการอ่านจับใจความที่ครูแจกให้บันทึกลงตามลำดับขั้นตอนของใบงาน โดยนักเรียนจะต้องถ่ายเอกสารสำเนาเนื้อเรื่องข่าวที่อ่านแนบมากับแบบบันทึกการอ่านจับใจความด้วย 6. ขั้นประเมินผลการปฏิบัติ ครูตรวจแบบบันทึกการอ่านจับใจความจากข่าวที่นักเรียนสรุปความเข้าใจว่ามีความตรงกับเนื้อเรื่องต้นฉบับที่แนบมาว่าสอดคล้องกับหลัก 5W1H หรือไม่ 7. ขั้นการรับรู้เสริมการอ่าน ครูแจกแบบบันทึกสะท้อนการเรียนรู้ให้นักเรียนบันทึกถึงปัญหาที่พบระหว่างการอ่านเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านในครั้งต่อไป	

การวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. ตรวจแบบบันทึกการอ่าน

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. แบบประเมินการตรวจผลงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. การประเมินพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนรายบุคคล ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. ทำแบบบันทึกการอ่านจับใจความเรื่องที่ 1 - 2 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ข่าวที่ครูกำหนดให้อ่านสำหรับวิธีการเรียนแบบปกติจำนวน 2 ข่าว
2. แบบบันทึกการอ่านจับใจความข่าว เรื่องที่ 1 – 2 สำหรับวิธีการเรียนแบบนำตนเอง
3. ห้องสมุดโรงเรียน / มหาวิทยาลัย

บันทึกผลหลังสอน

1. ผลการสอน

.....
.....
.....

2. บรรยายการสังเกตการเรียนการสอน

.....
.....
.....

3. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

4. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(.....)
ตำแหน่ง.....

แบบบันทึกการอ่านจับใจความ (ข่าว)

เรื่อง

ที่มา(ชื่อหนังสือ / ผู้แต่ง / หน้า).....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบบันทึกการอ่านจับใจความ (ข่าว)

เรื่อง.....

ที่มา (ชื่อหนังสือ / ผู้แต่ง / หน้า).....

.....

ใคร (WHO) :

ทำอะไร (WHAT) :

ที่ไหน (WHERE) :

เมื่อไหร่ (WHEN) :

ทำไม (WHY) :

อย่างไร (HOW) :

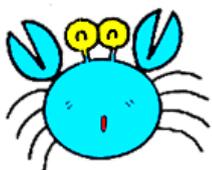
สรุปใจความจากเรื่องที่อ่าน :

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากข่าว

พบรอยประหลาดคล้ายพญานาค เชื่อปรากฏเพื่อให้โชค

เมื่อเวลา 22.30 น. วันที่ 13 ต.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่าที่ศูนย์วิทยุสมาคมกู้ภัยลำปางเลขที่ 29 ถ.สิริวิสาท ต.สวนดอก อ.เมือง จ.ลำปาง มีรอยประหลาดคล้ายพญานาคบริเวณกระจกหน้ารถยนต์จึงเดินทางไปตรวจสอบพบรถยนต์ตู้โต โยต้า สีขาว ทะเบียนนข-4136 ลำปาง ซึ่งเป็นรถพยาบาลของสมาคมกู้ภัยลำปางไว้คอยรับส่งผู้ป่วยและช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยเจ้าหน้าที่กู้ภัยมุ่งดูบริเวณด้านหน้ากระจกรถพยาบาลคันดังกล่าวพบมีรอยเลื้อยและรอยขีดของสัตว์เลื้อยคลานที่ขนาดยาวกว่า 1 เมตร ซึ่งได้มีการโพสต์รูปรอยประหลาดดังกล่าวลงในโซเชียลเน็ตเวิร์ค ต่างก็เชื่อว่าเป็นรอยพญานาคที่ออกมาแสดงอิทธิฤทธิ์ให้เห็นในช่วงวันออกพรรษาที่ผ่านมา โดยบางคนก็เชื่อว่าพญานาคมาให้โชคลาก พร้อมกับดีเป็นเลขดีดีกัน

จากการสอบถามนายสัตยุชย์ สำราญจิตต์ อายุ 25 ปี เจ้าหน้าที่ประจำรถพยาบาลคันดังกล่าวทราบว่าช่วงเช้าวันนี้ (13ต.ค.) จนถึงบ่ายตนเองก็ได้นำรถไปรับส่งผู้ป่วยตามปกติไม่ได้มีอะไรผิดปกติแต่เมื่อเสร็จภารกิจก็ได้นำรถมาจอดไว้บริเวณหน้าศูนย์วิทยุตามปกติ แต่พอมาถึงช่วงเย็นซึ่งกำลังจะมาตรวจเช็คอุปกรณ์และทำความสะอาดรถก็ได้สังเกตเห็นคราบฝุ่นที่หน้ากระจกรถฝั่งคนขับมีรอยขีดเคี้ยวแปลกประหลาดอยู่บนกระจก ซึ่งมองเห็นได้อย่างชัดเจน จึงได้เรียกเพื่อนๆอาสาสมัครมาดูซึ่งก็เป็นที่น่าแปลกใจเป็นอย่างมากว่ารอยประหลาดคล้ายพญานาคเลื้อยเกิดขึ้นได้อย่างไร

ไทยรัฐออนไลน์ วันที่ 13 ตุลาคม 255

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากข่าว

เรื่อง พบรอยประหลาดคล้ายพญานาค เชื่อปรากฏเพื่อให้โชค

ใคร (WHO) :

ทำอะไร (WHAT) :

ที่ไหน (WHERE) :

เมื่อไหร่ (WHEN) :

ทำไม (WHY) :

อย่างไร (HOW) :

สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน :

.....

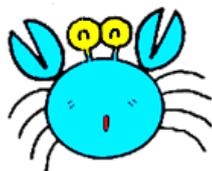
.....

.....

.....

.....

ชื่อ เลขที่ ชั้น

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากข่าว

กลุ่มต่างพันธุ์

วันที่ 13 ต.ค. ผู้สื่อข่าวได้รับแจ้งจากชาวบ้านทุ่งเกาะฉนวน หมู่ที่ 5 ตำบลหนองบ่อ อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง ว่า พบสุนัขพันธุ์ผสมอัลเซเชียน เดินจูงวัวชนไปออกกำลังกายบริเวณริมถนนบ้านเกาะฉนวน เป็นประจำทุกวัน จึงเดินทางไปตรวจสอบที่บ้านของ นายไข่ มากมูล อายุ 70 ปี เจ้าของบ้านเลขที่ 40 หมู่ที่ 5 บ้านทุ่งเกาะฉนวน ตำบลหนองบ่อ พบสุนัขเพศผู้ อายุประมาณ 3 ปี กำลังเดินจูงวัวชนพันธุ์พื้นเมือง เพื่อออกกำลังกาย เส้นทางระหว่างบ้านพักสู่เทศบาลตำบลย่านตาขาว

โดย นายไข่ ซึ่งเป็นเจ้าของวัวชนและสุนัข เล่าว่า ทั้งสุนัขและวัวชндังกล่าว ตนซื้อมาเลี้ยงไว้ตั้งแต่เด็กๆ ทั้งสองตัวจึงมีความสนิทรักใคร่ ไม่เคยไล่กัด หรือทำร้ายกันเลย ต่อมาได้ตั้งชื่อสุนัขว่า “เจ้าสิงห์” และตั้งชื่อวัวชนว่า “เจ้าแดงเจริญทอง” กระทั่งหลังจากวัวชนอายุได้ 4 ปี ซึ่งใกล้จะลงสังเวียนได้ ตนจึงนำวัวชนเดินออกกำลังกายในช่วงเช้าของทุกๆ วัน เพื่อเป็นการฝึกและเสริมความแข็งแรงให้กับร่างกาย

ทั้งนี้ ตนจะเป็นคนฝึกฝนให้ เจ้าสิงห์ สุนัขแสนรู้ เป็นผู้จูง เจ้าแดงเจริญทอง วัวชนคู่หู เนื่องจากเห็นว่าสุนัขมีกำลังแข็งแรง และน่าจะสามารถพาตัวไปออกกำลังกายได้ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 2 ปี ในที่สุด เจ้าสิงห์ ก็สามารถนำ เจ้าแดงเจริญทอง ออกเดินในช่วงเช้า เวลาประมาณ 04.00 น. ของทุกวัน โดยใช้ระยะเวลาเดินทางจากบ้านพักที่บ้านหนองยวน ไปยังตลาดสดเทศบาลตำบลย่านตาขาว เป็นระยะทาง 14 กม. หรือจะเดินทางกลับถึงบ้านพักในเวลาประมาณ 08.00 น. เป็นประจำทุกวัน

นายไข่ ระบุว่า สัตว์เลี้ยงทั้งสองตัว มีความสนิทเหมือนกับเพื่อน และไม่เคยทำร้ายกัน แต่ถ้าเป็นสุนัขตัวอื่นๆ เจ้าแดงเจริญทอง วัวชนคู่หู จะไม่ยอมให้เข้าใกล้ ยกเว้นเฉพาะ เจ้าสิงห์ สุนัขเพื่อนชกเท่านั้น ขณะเดียวกันเวลาเจ้าแดงเจริญทองอาบน้ำ จะขึ้นไปเล่นจิกกันทุกครั้ง ซึ่งก็เป็นภาพที่สร้างความประทับใจให้กับผู้ที่พบเห็นเป็นอย่างมาก

ไทยรัฐออนไลน์ วันที่ 13 ตุลาคม 2557

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากข่าว

เรื่อง คู่หูต่างพันธุ์

ใคร (WHO) :

ทำอะไร (WHAT) :

ที่ไหน (WHERE) :

เมื่อไหร่ (WHEN) :

ทำไม (WHY) :

อย่างไร (HOW) :

สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน :

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ เลขที่ ชั้น

แบบบันทึกสะท้อนการเรียนรู้จากการอ่านจับใจความ

ชื่อ.....ชั้น ม.2/.....เลขที่.....

วันที่รับเอกสาร ()

ตอนที่ 1: สำหรับนักเรียน

1. เรื่อง.....

หัวข้อ

ข่าว

เรื่องสั้น

บทความ

2. จุดมุ่งหมายในการอ่าน

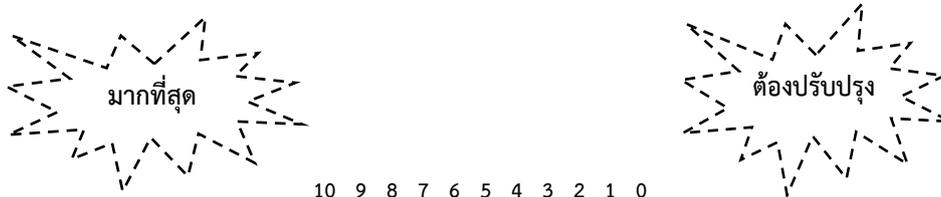
3. แหล่งเรียนรู้

4. ความรู้หรือข้อคิดที่ได้รับ

5. อุปสรรค / ปัญหาระหว่างทำกิจกรรม

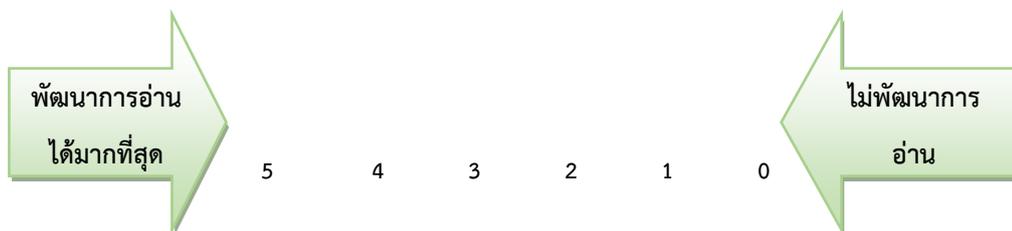
6. วิธีการแก้ไขปัญหา

7. ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนจากการอ่านจับใจความในครั้งนี้ *(วงกลมหมายเลข)*

เหตุผล

8. นักเรียนคิดว่าการเรียนโดยวิธีนี้ *(วงกลมหมายเลข)*

เหตุผล

9. สิ่งที่นักเรียนตั้งใจทำเป็นลำดับต่อไป

☐	ทำบันทึกสรุปย่อ	☐	เล่าต่อให้ผู้อื่นฟัง	☐	อ่านเพิ่มเติม
☐	สรุปเป็นผังความคิด	☐	อื่นๆ (โปรดระบุ).....		

เหตุผล

อ่านหนังสือวันละนิด พัฒนาความคิดและสติปัญญา

บันทึกจากใจผู้สอน (สำหรับครูผู้สอน)

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	รายวิชา ท 22201 วิชาภาษาไทยเพิ่มเติม
หน่วยการเรียนรู้ การอ่านจับใจความ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้สอน อ.พิมพ์พิศา เต่าร้าง	เวลา 2 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น	
โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา
สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระสำคัญ

เรื่องสั้น เป็นบทประพันธ์ชนิดหนึ่งมีลักษณะคล้ายนวนิยาย เป็นงานเขียนที่มีโครงเรื่องไม่ซับซ้อนมีตัวละครสำคัญประมาณ 4 - 5 ตัว ดำเนินเรื่องรวดเร็วและให้แง่คิดเพียงแง่คิดเดียว

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จับใจความสำคัญจากเรื่องสั้นที่อ่านได้
2. จัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องสั้นได้
3. สรุปเนื้อเรื่องและตอบคำถามจากเรื่องสั้นที่อ่านได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. การหาหัวข้อเรื่อง
2. การหาประโยคใจความสำคัญ

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
1.ขั้นสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่พอใจ ครูใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนนึกถึงเรื่องสั้นที่นักเรียนสนใจและอยากอ่าน 2. ขั้นวินิจฉัยความต้องการ นักเรียนแต่ละคนทราบความต้องการในการอ่านเรื่องสั้นของตนเองว่าจะเลือกอ่านเรื่องสั้นประเภทใด โดยนักเรียนจะมีอิสระในการเลือกเนื้อเรื่องที่จะอ่านได้ตามความต้องการ เพียงแต่ต้องอยู่ในกรอบหัวข้อที่ครูได้สำรวจเสียงส่วนมาก 3. ขั้นกำหนดเป้าหมายในการอ่าน 3.1 นักเรียนแต่ละคนเลือกเรื่องสั้นที่ตนเองสนใจอ่าน 3.2 ครูชี้แจงถึงแหล่งเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถไปแสวงหาความรู้อย่างอิสระ 3.3 ครูอธิบายวิธีการ ขั้นตอนในการอ่าน และระยะเวลาในการทำกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนเข้าใจตรงกัน	1.ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อม ความสนใจในการเรียนการสอนด้วยการซักถาม ทบทวนเนื้อหาที่เรียนเรื่องเรื่องสั้นจากคาบเรียนที่ผ่านมา 2.ขั้นกิจกรรมการสอน (ในห้องเรียน) 2.1 ครูแจกเรื่องสั้นให้นักเรียนอ่านคนละ 1 เรื่อง โดยเป็นเรื่องสั้นที่ครูกำหนดให้อ่านเหมือนกันทั้งห้อง 2.2 ครูแจกแบบบันทึกการอ่านจับใจความ ให้นักเรียนคนละ 1 ชุด 2.3 ครูอธิบายวิธีการบันทึก 2.4 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมอ่านจับใจความสำคัญตามเวลาที่ครูกำหนด 3. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนในห้องร่วมกันเฉลย ตรวจสอบแบบบันทึกการอ่านจับใจความจากข่าวที่ครูมอบหมายให้อ่าน สรุปเนื้อหาด้วยการซักถาม และตรวจเฉลยความถูกต้องว่าสอดคล้องกับหลัก 5W1H หรือไม่

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
4. ชั้นวางแผนการอ่าน ครูแจกแบบบันทึกการอ่านจับใจความให้แก่ นักเรียนเพื่อนำไปบันทึกความเข้าใจของเนื้อเรื่องของ เรื่องสั้นที่เลือกอ่าน โดยในแบบบันทึกการอ่านจับ ความจะเป็นหัวข้อให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่องตามหลัก 5W1H พร้อมเขียนเรียบเรียงเนื้อเรื่องโดยสรุปอีกครั้ง ตามรูปแบบใบงาน 5. ชั้นปฏิบัติตามแผน (นอกห้องเรียน) นักเรียนเลือกอ่านเรื่องสั้นที่ตนเองสนใจโดยใช้ ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการอ่านจับใจความ จับ ประเด็นสำคัญของเรื่อง และบันทึกลงในแบบบันทึก การอ่านจับใจความที่ครูแจกให้ บันทึกลงตามลำดับ ขั้นตอนของใบงาน โดยนักเรียนจะต้องถ่ายเอกสาร สำเนาเนื้อเรื่องของเรื่องสั้นที่อ่านแนบมากับแบบ บันทึกการอ่านจับใจความด้วย 6. ชั้นประเมินผลการปฏิบัติ ครูตรวจแบบบันทึกการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น ที่นักเรียนสรุปความเข้าใจว่ามีความตรงกับเนื้อเรื่อง ต้นฉบับที่แนบมาว่าสอดคล้องกับหลัก 5W1H หรือไม่ 7. ชั้นการรับรู้เสริมการอ่าน ครูแจกแบบบันทึกสะท้อนการเรียนรู้ให้นักเรียน บันทึกถึงปัญหาที่พบระหว่างการอ่านเพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนาการอ่านในครั้งต่อไป	

การวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. สังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. ตรวจสอบบันทึกการอ่าน

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. แบบประเมินการตรวจผลงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. การประเมินพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนรายบุคคล ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. ทำแบบบันทึกการอ่านจับใจความเรื่องที่ 1 - 2 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. เรื่องสั้นที่ครูกำหนดให้อ่านสำหรับวิธีการเรียนแบบปกติจำนวน 2 เรื่อง
2. แบบบันทึกการอ่านจับใจความเรื่องสั้น เรื่องที่ 1 – 2 สำหรับวิธีการเรียนแบบนำตนเอง
3. ห้องสมุดโรงเรียน / มหาวิทยาลัย

บันทึกผลหลังสอน

1. ผลการสอน

.....

.....

.....

2. บรรยายการเรียนการสอน

.....

.....

.....

3. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(.....)

ตำแหน่ง.....

สำหรับวิธีการเรียนแบบนำตนเอง

แบบบันทึกการอ่านจับใจความ (เรื่องสั้น)

เรื่อง

ที่มา(ชื่อหนังสือ / ผู้แต่ง / หน้า).....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

สำหรับวิธีการเรียนแบบนำตนเอง

แบบบันทึกการอ่านจับใจความ (เรื่องสั้น)

เรื่อง.....

ที่มา (ชื่อหนังสือ / ผู้แต่ง / หน้า).....

.....

ใคร (WHO) :

ทำอะไร (WHAT) :

ที่ไหน (WHERE) :

เมื่อไหร่ (WHEN) :

ทำไม (WHY) :

อย่างไร (HOW) :

สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน :

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

เรื่อง สิ้นเสียงสุดท้าย

ในเช้าแรกของการเปิดภาคเรียนแสงแดดเริ่มสาดส่องไปทั่วทุกพื้นหญ้าที่เขียวขจีและเหล่าหมู่มวลดอกไม้ที่กำลังเบ่งบานรอรับแสงแดดในยามเช้า

“ ตื่นๆ ตื่นมันสายแล้วนะ เดียวก็ไปเรียนไม่ทันหรอก ”

เสียงที่กำลังค่อยๆ แว่วดังเข้ามาในหูของตน ไม่ใช่เสียงใครอื่นที่ไหนแต่กลับเป็นเสียงแม่ของเขาที่กำลังรีบปลุกเขาให้ลุกขึ้นตื่นเพื่ออาบน้ำแต่งตัวไปเรียน ไม่ว่าจะภาคเรียนนี้หรือภาคเรียนที่เพิ่งผ่านมาก็ตามที ตนก็ยังชอบตื่นสายๆ อยู่อย่างนี้เป็นประจำ โรงเรียนที่ตนเรียนอยู่ไม่ไกลจากหมู่บ้านที่ตนพักอาศัยเท่าไรนักแต่ที่บ้านของตนอยู่เกือบนอกท้ายหมู่บ้านห่างออกไปแถวๆ ชายทุ่ง ตนจึงชอบคิดงายๆ เสมอว่า ตื่นสายๆ ก็ได้ไม่เห็นเป็นอะไรสักหน่อย บ้านกับโรงเรียนอยู่ห่างกันไม่กี่กิโลเมตรเอง เดียวก็ค่อยตื่นก็ได้ และแล้วเขาก็ผลอหลับไปอีกจนแม่ได้เดินมาปลุกให้ตื่นขึ้นอีกรอบ เพื่อไปโรงเรียน

“ ตื่นๆ ตื่นไปเรียนได้แล้วมันสายแล้วจะต้องให้แม่ปลุกอีกสักกี่ครั้งถึงจะตื่น ” ไม่ช้าตนก็ลุกจากที่นอนเดินเพื่อไปอาบน้ำแต่งตัว และพร้อมๆ กับพูดว่า

“นี่แม่ตื่นได้แล้วนะทำไมแม่ต้องทำเหมือนตนเป็นเด็กอยู่เรื่อยเลย ที่หลังแม่ไม่ต้องมายุ่งกับตนอีกแล้วนะ ตนโตแล้ว

.....” เสียงด้นปนพริ้มๆ พราวๆ ไม่พอใจที่แม่ของเขาปลุกให้ตื่น แต่ตนก็ต้องตื่นอยู่ดีเพราะเขานั้นต้องไปโรงเรียน ฝ่ายแม่ของเขาไม่รู้ว่าจะพูดอะไรได้แต่ยืนมองอยู่ห่างๆ พร้อมกับส่ายหัว แล้วเดินหันหลังไปทำกับข้าวอยู่ในครัวและเตรียมกระเป๋าไว้รอให้ตน นำมันไปโรงเรียนดังเช่นที่แม่ของเขาเคยทำไว้รอเขา แต่ตนไม่ค่อยสนใจกับสิ่งที่แม่ของเขาหยิบยื่นให้สักเท่าไรหรอกตนชอบคิดว่าเขาโตเป็นวัยรุ่นแล้วไม่ชอบให้แม่มาจับนั่นชนนี้ให้เขาเท่าไร แต่ไม่ว่าเขาจะทำอะไรก็ไม่เคยพ่น “แม่” เสียสักครั้ง ไม่นานนักเขาก็อาบน้ำแต่งตัวเสร็จ เสียงด้นเรียกหาแม่เสียงดัง

“ แม่ๆ แม่อยู่ไหนตื่นแต่งตัวเสร็จแล้วนะ ” เสียงแม่ตอบรับด้น “จ้าๆ แม่กำลังทำกับข้าวให้ตนกินอยู่นี่ไงลูก ” เมื่อตนกินข้าวเสร็จก็ขอตั้งค์แม่ เพื่อเป็นค่าขนมที่โรงเรียน

“แม่ตื่นขอตั้งค์ไปโรงเรียนหน่อยสิ จะไปโรงเรียนแล้ว” ด้นยื่นอมยิ้มรอรับค่าขนมประจำวัน

“เข้านี้ค่าขนมวันนี้อ่าทำหายเสียล่ะจู้มัย แล้วลิ้มอะไรมัยล่ะลูกเอาโทรศัพท์ยังล่ะแล้วก็ย่นำขึ้นมาเล่นจนครูยึดเหมือนเทอมที่แล้วนะ” ด้นตอบรับคำแม่และเดินไปหน้าปากซอยเพื่อ รอรถประจำโรงเรียนมารับไม่นานนัก รถประจำโรงเรียนก็มารับเขาตามปกติ เมื่อถึงโรงเรียน ด้นก็นั่งเรียนกับเพื่อนๆ ในห้องตามปกติ จนจวนเกือบจะเที่ยงเสียงโทรศัพท์ของเขาก็ค่อยๆ

ดังขึ้น “ ฮะโหล แม่ว่าไง.... มีอะไรโทรโทรมาหาตน ”

แม่ตื่นตอบต้น “ไม่มีอะไรหรอกลูกแม่แค่คิดถึงต้นนะ ไม่มีอะไรหรอกแล้วต้นกินข้าวรึยังล่ะลูก”

ต้นตอบกลับ “ยังเลยแม่เดี๋ยวครูก็ปล่อยไปกินข้าวพักเที่ยงแล้วแหละ

“แม่มีอะไรอีกมั้ยต้นกำลังเรียนอยู่นะเดี๋ยวครู ดูเอา”

แม่ตอบกลับต้น “งั้นแค่นี้ลูกตั้งใจเรียนนะ เดี่ยวแม่โทรหาต้นใหม่ล่ะลูก”

ต้นตอบกลับ “ไม่ต้องก็ได้แม่ ต้นอายุเพื่อนๆมัน ต้นโตแล้วนะ งั้นแค่นี้แหละ”

เมื่อคุยโทรศัพท์เสร็จต้นก็นั่งเรียนต่อจนถึงพักเที่ยง ครูก็สั่งให้ไปพักเที่ยง(หมดคาบสอน)

ต้นก็เดินไปกินข้าวพร้อมกับเพื่อนๆ จนเสร็จและเดินขึ้นมานชั้นเรียนในห้องเพื่อเล่นโทรศัพท์ ตามประสาเด็กวัยรุ่นไม่นานนัก โทรศัพท์ที่เขากำลังเล่นอยู่ก็มีคนโทรเข้าพร้อมกับค่อยๆดังขึ้นเรื่อยๆ (เบอร์ที่กำลังโทรเข้าพร้อมกับดังขึ้นเรื่อยๆคือเบอร์แม่ของเขานั่นเอง) แต่ต้นไม่ยอมรับสายโทรศัพท์แม่ แถมยังบ่นต่อไปอีกว่า

“แม่เรานี้ก็แปลกคนแะไม่มีอะไรทำแม่ๆเลย ถึงได้โทรหาเรา แม่คงพูดเหมือนเดิมอีกแน่ๆเชียว”

เมื่อเขาพูดจบก็ตัดสินใจที่จะไม่รับสายแม่ เพราะต้นคิดว่าหากเขารับสายไปแม่ก็คงพูดกับเขาเหมือนทุกครั้งที่เคยโทรมาหาแม่ๆ แต่แม่ของต้นก็ได้โทรเข้าหลายต่อหลายครั้งจนเสียงโทรศัพท์ของต้นเงียบไปในที่สุด เสียงต้นหัวเราะห่าๆๆ

ในที่สุดแม่เขาก็ว่างสายไป แต่แม่คงต้องโกรธเขาแน่ๆที่ไม่ยอมรับสาย แต่คงไม่เป็นไรหรอกมั้งเดี๋ยวพอเลิกเรียนเราค่อยไปขอโทษแม่ก็ได้หรอกมั้ง เรื่องแค่นี้เอง”

เวลาล่วงเลยมาจนถึงเวลาเลิกเรียน เสียงโทรศัพท์ของต้นก็ค่อยๆดังขึ้นมาอีกครั้ง แต่เบอร์ที่พยายามโทรเข้ามานั้นเป็นของญาติต้น เขาจึงตัดสินใจที่จะรับสาย

“อะโหล่น้ำว่าไม่มีอะไรหอรครบน้ำ ร้อยปีพันชาติไม่เห็นโทรเลย วันนี้ก็ยังไม่ถึงโทรหาผมละครับ”

เสียงน้ำของต้นพูดกับต้นพราวจะร้องไห้

“ต้นตั้งใจฟังน้ำให้ดีๆนะลูก คือว่าๆ.....เมื่อตอนที่ผ่านใจโรมันปล้นบ้านต้นและฆ่าแม่ต้นตายแล้วลูก”

ก่อนหน้าที่แม่ของต้นจะถูกใจแทงตาย ได้พูดส่าห้ต้นต้นคิดว่าหาโทรศัพท์เพื่อโทรหาลูกเป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่จะสิ้นไป แต่ก็ เป็นเพียงแค่การ สั่งลาครั้งสุดท้ายที่ไร้ค่า

เมื่อต้นได้ยินเช่นนั้นก็ร้องไห้ฟูมฟายด้วยความเสียอกเสียใจเป็นอย่างมากและได้แต่โทษตัวเองกับความผิดที่เขาทำขึ้นมา

“ถ้าเรารับโทรศัพท์แม่ตั้งแต่ตอนแรกที่แม่โทรมา แม่ก็คงไม่ตายจากเราไป”

เสียงลูกน้อยผู้โง่เขลาจำร้องไห้เศร้าโศกด้วยความอาลัยต่อผู้เป็นแม่...

พีพีรพัฒน์

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

เรื่อง สั้นเสียงสุดท้าย

ใคร (WHO) :

ทำอะไร (WHAT) :

ที่ไหน (WHERE) :

เมื่อไหร่ (WHEN) :

ทำไม (WHY) :

อย่างไร (HOW) :

สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน :

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ เลขที่ ชั้น

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

เรื่อง กาลครั้งหนึ่ง...ความรัก

ปลายปากกาของชายชราจรดลงบนหน้ากระดาษของไดอารี่เล่มหนา ภายใต้ความสว่างของแสงไฟที่ระจิวๆในห้องนอนของบ้านหลังใหญ่ พร้อมกับกลิ่นไอของสายฝนที่กำลังโปรยปลายลงมาปรอยๆ มันทำให้เขาหวนกลับไปคิดถึงเรื่องราวในอดีต ชายชราเล่าผ่านปลายปากกาของเขาว่า...

เรื่องราวมันได้เริ่มต้นขึ้นที่ ป้ายรถเมล์โทรมๆแห่งหนึ่ง ในยามราตรีที่เงียบเหงา มีเพียงเสียง ก๊อกแก๊ก ของลมที่พัดให้ข้าวของกระแทกกัน และเสียงรถยนต์ที่วิ่งผ่านไปมาเพียงไม่กี่คันเท่านั้น มันดูเหมือนจะเป็นวันที่แสนสุดจะโชคร้ายของไต้งเด็กหนุ่ม ชื่อบ๊อไปเสียแล้วที่รถเมล์คันสุดท้ายเพิ่งจะออกไปเพียงไม่กี่นาทีก่อนที่เขาจะมาถึงโดยที่เขาเองยังไม่รู้ตัวเลย แต่ก็คงเป็นเพราะแว่นสายตาที่มันล่องล่นลงพื้นในวินาทีนั้น ที่ทำให้วันที่เกือบจะโชคร้ายกลับกลายเป็นวันที่วิเศษสุด โดยที่เขาไม่เคยคิดมาก่อน...ในขณะที่ไต้งนั่งค้นหาแว่นตาที่ร่วงหล่นอยู่นั้น

หญิงสาวที่เพิ่งเดินผ่านมาก็ก้มลงเก็บแว่นตาขึ้นมาให้

"หานี้อยู่ใช่ไหม ?" เธอพูดพร้อมกลับยื่นแว่นที่ไต้งกำลังค้นหาอยู่มาให้

"อ้อ ใช่ๆ ขอขอบคุณครับ" ไต้งตอบกลับพร้อมกับรับแว่นจากมือเธอโดยที่เขาไม่รู้เลยว่าคนที่หยิบแว่นมาให้เป็นใคร เพราะความพล่ามั่วของสายตาที่มันทำให้เขามองได้ไม่ถนัดนัก แต่ทันทีที่ไต้งสวมใส่มัน ทำให้เขามองเห็นเธอชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสิ่งที่อยู่ตรงหน้านั้นก็คือเงิน เขาไม่อาจจะละสายตาไปจากเธอได้เลย

เธอช่างงดงามและมีเสน่ห์เกินกว่าผู้หญิงคนไหนๆที่ไต้งเคยเห็น เขามองแต่เพียงใบหน้าของเธอตาไม่กระพริบ จนไม่ทันได้สังเกตเห็นมือของเงินที่ยื่นส่งมาให้เพื่อหวังจะช่วยพะยุงให้ไต้งลุกขึ้น

"นาย นาย นินาย!! ลุกขึ้นซิ" เงินต้องร้องเรียก เพื่อให้สติของไต้งกลับคืนมา

"อ้อ!!" ไต้งสะดุ้งกับเสียงเรียกของเงิน

ไต้งยื่นมือไปให้เงินแล้วลุกขึ้นตามความหวังดี ทั้งสองคนลุกขึ้นมาพร้อมกัน เงินมองหน้าไต้งแล้วยิ้มให้กับท่าทีของไต้งที่กำลังเขินอายเธออยู่จนสังเกตได้

"สายตาสั้นเท่าไรหรือ" เงินหันไปถามอย่างยิ้มแย้ม ในขณะที่ไต้งได้แต่ก้มหน้าก้มตาตอบ

"450 ครับ"

สิ้นสุดคำตอบนั้นก็ทำให้ป้ายรถเมล์โทรมๆ แห่งนี้เงียบลงไปครู่ใหญ่ มีแต่เพียงเสียงของหัวใจไต้งเท่านั้น ที่เต้นดังไม่เป็นจังหวะ ก่อนที่ไต้งจะตัดสินใจหันไปถามเงินเพื่อกลับเกลื่อนความเจ็บปวดใจนั้น

"รอรถเมล์ อยู่หรือ"

"ป่าวชะหน่อย ดึกปานนี้แล้วไม่มีรถเมล์ให้รอแล้วละ" เงินหันมาตอบ

เมื่อได้ยินคำตอบก็ทำหน้าจงบกับคำตอบ ที่ไม่ค่อยชัดเจนนัก

"ก็หมายความว่า รถหมดแล้วไง" เจนอธิบาย

"รถหมด!"

ได้งัดใจกับคำตอบของเจน ทำให้เขาลืมตัวเงยหน้าขึ้นไปมองเจน โดยลืมความเขินอายเมื่อครู่ไปจนสนิทใจ

"ใช่สิ รถหมดแล้ว ไม่เห็นจะต้องตกใจเลย"

"ก็ถ้ารถหมด แล้วเราจะกลับบ้านยังไงล่ะ" ได้งัดถามด้วยท่าที่รุกราน

"ก็เดินกลับไง"

เจนตอบพร้อมกับเดินออกไปจากป้ายรถเมล์ ในขณะที่ได้งัดยังคงยืนอึ้งกับสิ่งที่ได้ยินเมื่อครู่

"นิ รออะไรล่ะ มานี่สิ" เจนพูดพร้อมเดินกลับไปจูงมือได้งัดให้เดินมาด้วยกัน

ทั้งสองคนเดินไปด้วยกันภายใต้แสงสีส้มนวลๆของไฟบนสะพานสูงที่กำลังส่องแสงสะท้อนลงไปบนแม่น้ำจนเป็นแสงระยิบระยับราวกับดาวบนท้องฟ้า มันทำให้ถนนในยามค่ำคืนสายนี้ดูสวยและผิดแปลกไปจากยามกลางวันราวกับคนละสถานที่ เจนเดินนำหน้าได้งัดมาด้วยท่าที่ร่าเริงประจักษ์ว่าที่แห่งนี้เป็นส่วนดอกไม้ที่เธอคุ้นเคยเป็นอย่างดี ไม่ต่างอะไรจากได้งัดที่กำลังเดินตามหลังมา ได้งัดมองดูและชื่นชมกับความงามยามค่ำคืน ณ ที่แห่งนี้จนลืมเรื่องราวอันแสนเลวร้ายในตลอดวันที่ผ่านมา

"สวยใช่ไหมล่ะ?" เสียงของเจนที่หันกลับมาถามได้งัดอย่างร่าเริง

"ใช่ สวย สวยมากเลยล่ะ อันที่จริงเราก็กลับทางนี้ทุกวันนะ แต่ไม่เคยเห็นวันไหนไม่สวยเท่าวันนี้เลย"

ได้งัดทำท่าจะพรวดต่อ แต่เจนที่เดินนำหน้าไป หันกลับมา จู๋ๆ ใส

"เจียบก่อน แล้วมาฟังอะไรนี่"

เจนพูดจบแล้วรีบวิ่งไปที่ขอบสะพาน เธอสูดลมหายใจเฮือกใหญ่ แล้วหลับตาพริ้ม เธอกำลังเคลิบเคลิ้มไปกลับบรรยากาศของแม่น้ำในยามค่ำคืน ก่อนที่ได้งัดจะมาขัดจังหวะแห่งความสุขนั้น

"ฟังอะไรหรอ ไม่เห็นจะได้ยินเสียงอะไรเลย" เจนถอนหายใจแล้วตอบคำถามของได้งัด

"ไม่ใช่เสียงแบบนั้น นายลองหลับตาลี "

ได้งัดทำหน้างุนงง เจนจึงเอามือไปปิดตาให้ได้งัดแล้วถามว่า

"ได้ยินไหม" ได้งัดลืมตาขึ้น แล้วตอบ

"ได้ยินสิ ปิดตานะไม่ได้ปิดหู จะไม่ได้ยินได้ยังไงล่ะ" ได้งัดตอบแบบซื่อๆ

"ไม่ใช่! หมายถึงว่า ได้ยินเสียงของความสุขไหม ในใจเจอนะ..." ได้งัดยังคงงกับคำพูดของเจน

เจนจึงอธิบายต่อ "ก็เวลาที่เรापิดหู ปิดปาก ปิดตา แล้ว...เปิดใจออกให้กว้างๆนะ" เจนพูดพร้อมกับจับไปที่หัวใจของได้งัด

แล้วพูดต่อ "เราก็จะได้ยินเสียงของข้างในเนี่ย ลองฟังเสียงของหัวใจนายดูสิ ว่ามันบอกนายว่า มีความสุขไหม"

ได้งหลับตาลงอีกครั้งแล้วตอบ

"สุข...สุขมากเลยละ"

สิ้นสุดกาลเวลาของดวงจันทร์ เช้าวันใหม่เริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง ณ โรงเรียนที่เต็มไปด้วยความวุ่นวายของผู้คน เอ็กซ์นั่งอยู่บนขอบหน้าต่างของห้องเรียน โดยมีไต้งนั่งอยู่บนเก้าอี้

"จากที่กูฟังมึงเล่าซะไฉ่ไฉ่ กูสันนิฐานว่าที่มึงเจอเมื่อคืนเนี่ย ไม่เป็นผีก็คนบ้าแล้วละ มึงลองคิดดูดี คนดีๆที่ไหนจะออกมาเดินกับคนแปลกหน้าตอนดึกๆดื่นๆ ใครที่ไหนเขาทำกัน"

เอ็กซ์พูดแสดงความคิดเห็นหลังจากได้ฟังเรื่องที่เกิดขึ้นกับไต้งเมื่อคืนที่ผ่านมา ก่อนที่ไต้งจะแย้ง

"ก็ถ้าเป็นเป็นผีอย่างมึงว่า เธอก็คงเป็นผีที่น่ารักที่สุดแล้วละ" ไต้งพูดพร้อมกับรอยยิ้ม

"อืม หน้าหมอนะมึงเนี่ย ว่าแต่...เธอคนนั้นของมึง เขาชื่ออะไรวะ" เอ็กซ์ถามพร้อมกับกระโดดจากขอบหน้าต่างมานั่งลงบนเก้าอี้ข้างๆไต้ง เพื่อหวังจะฟังคำตอบแบบชัดๆ

"เออ...คือ...กูก็ยังไม่รู้เลยวะ แต่! กูอยากเจอเขาอีกครั้ง มึงช่วยกูหน่อยนะ"

"เอออๆๆ มีทางเดียวอะ มึงต้องกลับไปในที่ที่มึงเจอเขา แต่ก็ไม่นะนะ เขาอาจจะไม่มาแล้วก็ได้"

ไต้งทำหน้าผิดหวังเมื่อได้ยินคำพูดของเอ็กซ์

"เห้ย! แต่ก็ไม่ได้หมายความว่ามึงจะไม่เจอนีหว่า มึงเคยได้ยินไหม do you believe in destiny? มึงต้องเชื่อมั่นเรื่องของพรหมลิขิตนะ"

เอ็กซ์พูดพร้อมกับบ่าไต้งเพื่อนรักเบาๆ

แสงเทียน

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

เรื่อง กาลครั้งหนึ่ง...ความรัก

ใคร (WHO) :

ทำอะไร (WHAT) :

ที่ไหน (WHERE) :

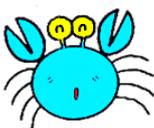
เมื่อไหร่ (WHEN) :

ทำไม (WHY) :

อย่างไร (HOW) :

สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน :

.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ เลขที่ ชั้น

แบบบันทึกสะท้อนการเรียนรู้จากการอ่านจับใจความ

ชื่อ.....ชั้น ม.2/.....เลขที่.....

วันที่รับเอกสาร ()

ตอนที่ 1: สำหรับนักเรียน

1. เรื่อง.....

หัวข้อ

ข่าว

เรื่องสั้น

บทความ

2. จุดมุ่งหมายในการอ่าน

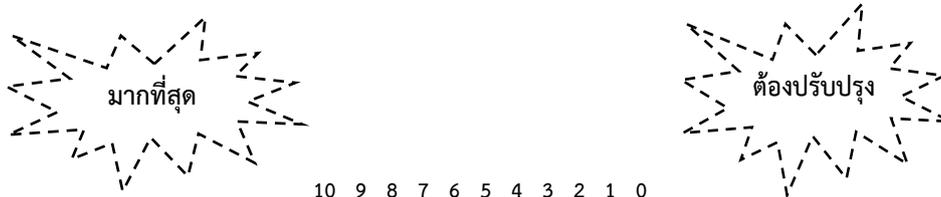
3. แหล่งเรียนรู้

4. ความรู้หรือข้อคิดที่ได้รับ

5. อุปสรรค / ปัญหาระหว่างทำกิจกรรม

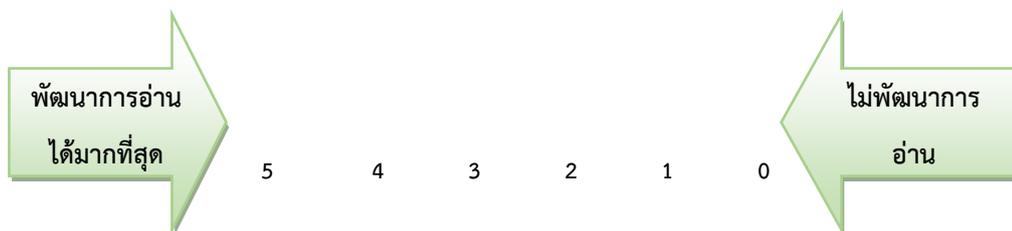
6. วิธีการแก้ไขปัญหา

7. ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนจากการอ่านจับใจความในครั้งนี้ *(วงกลมหมายเลข)*

เหตุผล

8. นักเรียนคิดว่าการเรียนโดยวิธีนี้ *(วงกลมหมายเลข)*

เหตุผล

9. สิ่งที่นักเรียนตั้งใจทำเป็นลำดับต่อไป

☐	ทำบันทึกสรุปย่อ	☐	เล่าต่อให้ผู้อื่นฟัง	☐	อ่านเพิ่มเติม
☐	สรุปเป็นผังความคิด	☐	อื่นๆ (โปรดระบุ).....		

เหตุผล

อ่านหนังสือวันละนิด พัฒนาความคิดและสติปัญญา

บันทึกจากใจผู้สอน (สำหรับครูผู้สอน)

.....

.....

.....

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
1.ขั้นสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่พอใจ ครูใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนนึกถึงบทความที่นักเรียนสนใจและอยากอ่าน 2. ขั้นวินิจฉัยความต้องการ นักเรียนแต่ละคนทราบความต้องการในการอ่านบทความของตนเองว่าจะเลือกอ่านบทความประเภทใด โดยนักเรียนจะมีอิสระในการเลือกเนื้อเรื่องที่จะอ่านได้ตามความต้องการ เพียงแต่ต้องอยู่ในกรอบหัวข้อที่ครูได้สำรวจเสียงส่วนมาก 3. ขั้นกำหนดเป้าหมายในการอ่าน 3.1 นักเรียนแต่ละคนเลือกบทความที่ตนเองสนใจอ่าน 3.2 ครูชี้แจงถึงแหล่งเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถไปแสวงหาความรู้ได้อย่างอิสระ 3.3 ครูอธิบายวิธีการ ขั้นตอนในการอ่าน และระยะเวลาในการทำกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนเข้าใจตรงกัน 4. ขั้นวางแผนการอ่าน ครูแจกแบบบันทึกการอ่านจับใจความให้แก่นักเรียนเพื่อนำไปบันทึกความเข้าใจของเนื้อเรื่องบทความที่เลือกอ่าน โดยในแบบบันทึกการอ่านจับใจความจะเป็นหัวข้อให้นักเรียนสรุปเนื้อเรื่องตามหลัก 5W1H พร้อมเขียนเรียบเรียงเนื้อเรื่องโดยสรุปอีกครั้งตามรูปแบบใบงาน	1.ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อม ความสนใจในการเรียนการสอนด้วยการซักถาม ทบทวนเนื้อหาที่เรียนเรื่องข่าวจากคาบเรียนที่ผ่านมา 2.ขั้นกิจกรรมการสอน (ในห้องเรียน) 2.1 ครูแจกบทความให้นักเรียนอ่านคนละ 1 เรื่อง โดยเป็นบทความที่ครูกำหนดให้อ่านเหมือนกันทั้งห้อง 2.2 ครูแจกแบบบันทึกการอ่านจับใจความให้นักเรียนคนละ 1 ชุด 2.3 ครูอธิบายวิธีการบันทึก 2.4 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมอ่านจับใจความสำคัญตามเวลาที่ครูกำหนด 3. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนในห้องร่วมกันเฉลย ตรวจสอบแบบบันทึกการอ่านจับใจความจากข่าวที่ครูมอบหมายให้อ่าน สรุปเนื้อหาด้วยการซักถาม และตรวจเฉลยความถูกต้องว่าสอดคล้องกับหลัก 5W1H หรือไม่

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนรู้แบบนำตนเอง	กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
5. ขั้นปฏิบัติตามแผน (นอกห้องเรียน) นักเรียนเลือกอ่านบทความที่ตนเองสนใจโดยใช้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการอ่านจับใจความ จับประเด็นสำคัญของเรื่อง และบันทึกลงในแบบบันทึกการอ่านจับใจความที่ครูแจกให้ บันทึกลงตามลำดับขั้นตอนของใบงาน โดยนักเรียน จะต้องถ่ายเอกสารสำเนาเนื้อเรื่องบทความที่อ่านแนบมากับแบบบันทึกการอ่านจับใจความด้วย 6. ขั้นประเมินผลการปฏิบัติ ครูตรวจแบบบันทึกการอ่านจับใจความจากบทความที่นักเรียนสรุปความเข้าใจว่ามีความตรงกับเนื้อเรื่องต้นฉบับที่แนบมาว่าสอดคล้องกับหลัก 5W1H หรือไม่ 7. ขั้นการรับรู้เสริมการอ่าน ครูแจกแบบบันทึกสะท้อนการเรียนรู้ให้นักเรียนบันทึกถึงปัญหาที่พบระหว่างการอ่านเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านในครั้งต่อไป	

การวัดและประเมินผล

วิธีวัด

1. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน
2. ตรวจแบบบันทึกการอ่าน

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน
2. แบบประเมินการตรวจผลงาน

เกณฑ์การประเมิน

1. การประเมินพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนรายบุคคล ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. ทำแบบบันทึกการอ่านจับใจความเรื่องที่ 1 - 2 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บทความที่ครูกำหนดให้อ่านสำหรับวิธีการเรียนแบบปกติจำนวน 2 เรื่อง
2. แบบบันทึกการอ่านจับใจความบทความ เรื่องที่ 1 – 2 สำหรับวิธีการเรียนแบบนำตนเอง
3. ห้องสมุดโรงเรียน / มหาวิทยาลัย

บันทึกผลหลังสอน

1. ผลการสอน

.....
.....
.....

2. บรรยากาศการเรียนการสอน

.....
.....
.....

3. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

4. ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(.....)
ตำแหน่ง.....

สำหรับวิธีการเรียนแบบนำตนเอง

แบบบันทึกการอ่านจับใจความ (บทความ)

เรื่อง

ที่มา(ชื่อหนังสือ / ผู้แต่ง / หน้า).....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบบันทึกการอ่านจับใจความ (บทความ)

เรื่อง.....

ที่มา (ชื่อหนังสือ / ผู้แต่ง / หน้า).....

.....

ใคร (WHO) :

ทำอะไร (WHAT) :

ที่ไหน (WHERE) :

เมื่อไหร่ (WHEN) :

ทำไม (WHY) :

อย่างไร (HOW) :

สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน :

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากบทความ

เรื่อง ข้าวกล้อง ป้องกันโรค

ข้าวกล้องเป็นหนึ่งในอาหารที่สำคัญที่สุดในโลก โดยเลี้ยงประชากร มากถึงครึ่งหนึ่งของโลก ข้าวเป็นแหล่ง ของเส้นใยอาหาร แมกกาเนิส ซีลีเนียม และแมกนีเซียม มีสรรพคุณในการช่วยเสริมสร้างพลังงาน ป้องกันสารต้านอนุมูลอิสระ ลดคอเลสเตอรอล บำรุงหัวใจและหลอดเลือดหัวใจ ลดความเสี่ยงต่อการเป็นเบาหวาน และหอบหืด เสริมสร้างกระดูกให้แข็งแรง ด้านมะเร็ง และป้องกันนิ่วในถุงน้ำดี

ทุกคนต่างรู้ว่าข้าวเป็นหนึ่งในอาหารที่เก่าแก่ที่มีการปลูก และบริโภคกันอย่างแพร่หลายตั้งแต่สมัยโบราณ เดิมที่มีการคาดกันว่าข้าวปลูกขึ้นเป็นครั้งแรกที่ประเทศจีน เมื่อประมาณ 6,000 ปีก่อน แต่หลังจากการค้นพบหลักฐานทางโบราณคดี กลับพบเมล็ดข้าวและอุปกรณ์ทางการเกษตรที่มีอายุย้อนหลังไปถึง 9,000 ปีเลยทีเดียว

ด้วยประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน เราพบว่ามีการปลูกข้าวเป็นอาหารในทวีปเอเชียเท่านั้น จนกระทั่งนักเดินทางชาวอาหรับได้นำข้าวไปเผยแพร่ยังประเทศกรีซโบราณ ก่อนที่อเล็กซานเดอร์มหาราชจะนำไปยังอินเดีย และแพร่ไปทั่วทุกมุมโลกในเวลาต่อมา ในศตวรรษที่ 8 ชาวมัวร์ ได้นำข้าวไปยังสเปน ในขณะที่ชาวจูเซต ได้นำมันไปยังฝรั่งเศส ในศตวรรษที่ 17 ข้าวถูกนำไปยังทวีปอเมริกา ได้เป็นครั้งแรก โดยชาวสเปน ในยุคที่มีการล่าอาณานิคม ข้าวส่วนใหญ่ของโลกจะปลูกที่ทวีปเอเชีย โดยมีไทย เวียดนาม และจีน เป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก

สรรพคุณในการป้องกันโรคของข้าวกล้อง

หนึ่งในสารอาหารที่มีอยู่อย่างมากมายในข้าวกล้อง คือ ลิกแนน ซึ่งมีสรรพคุณในการป้องกันโรคมะเร็งเต้านม รวมไปถึงโรคหัวใจด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ข้าวกล้องแล้ว ถั่ว เมล็ดพืช ผลไม้ตระกูลเบอร์รี่ต่าง ๆ ผัก ผลไม้ และเครื่องดื่มจำพวกชา กาแฟ และไวน์ก็มีสารลิกแนนอยู่ด้วยเช่นกัน ผู้หญิงที่กินข้าวกล้อง จะลดน้ำหนักลงได้ดีกว่าผู้หญิงที่ไม่ได้กิน

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในนิตยสาร American Journal of Clinical Nutrition ได้กล่าวถึงความสำคัญของการกินข้าวกล้อง รวมไปถึงธัญพืชที่ไม่ผ่านการขัดสีหรือแปรรูปอื่น ๆ ว่ามีส่วนช่วยคุมน้ำหนักได้ดีกว่าธัญพืชที่ผ่านการแปรรูปจำนวนข้าวขาวอย่างเห็นได้ชัด ที่ Harvard Medical School มีการรวบรวมข้อมูลของอาสาสมัครหญิง จำนวน 74,000 คน ที่มีอายุระหว่าง 38-63 ปี เป็นเวลามากกว่า 12 ปี พบว่าผู้หญิงที่บริโภคธัญพืชไม่แปรรูปจะมีน้ำหนักลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับผู้หญิง ที่กินอาหารดังกล่าวในปริมาณน้อย หรือไม่กินเลย ผู้ที่ได้รับเส้นใยอาหารมากที่สุดจากธัญพืชไม่ขัดสีจะลดน้ำหนักได้มากถึงร้อยละ 49 เมื่อเปรียบเทียบกับผู้หญิงที่กินอาหารซึ่งทำจากธัญพืชขัดสีร่างกายแข็งแรง อายุยืนนานด้วยข้าวกล้อง

ข้าวกล้องเป็นแหล่งของแมงกานีส ซีลีเนียม และแมกนีเซียม ข้าวกล้องมีสรรพคุณในการเสริมสร้างพลังงาน ด้านอนุมูลอิสระ ทำให้ระบบการเผาผลาญทำงานเป็นปกติ ช่วยลดน้ำหนัก ลดคอเลสเตอรอล ดีต่อหัวใจและหลอดเลือดหัวใจ ลดความเสี่ยงต่อการเป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ดีต่อกระดูกและฟัน ด้านมะเร็ง ลดความเสี่ยงต่อการเป็นนิ่วในถุงน้ำดี และโรคหอบหืด

ข้าวเป็นหนึ่งในอาหารที่สำคัญที่สุดของโลก เป็นอาหารของประชากรครึ่งก่อนโลก กระบวนการผลิตข้าวกล้องเป็นการกะเทาะผิวส่วนนอกสุดของเมล็ดข้าว หรือส่วนเปลือกของเมล็ดข้าวออกไป ทำให้ข้าวสูญเสียสารอาหารที่มีประโยชน์ออกไปน้อยที่สุด ข้าวยังคงรักษาสารอาหารที่มีประโยชน์ไว้เกือบทั้งหมด การนำข้าวไปผ่านกระบวนการสีจนได้เป็นข้าวขาว ทำให้ข้าวสูญเสียวิตามินบี 3 ไปถึงร้อยละ 64 วิตามินบี 1 ร้อยละ 80 วิตามินบี 6 ร้อยละ 90 เหล็กร้อยละ 60 แมงกานีสและฟอสฟอรัส ร้อยละ 50 ในขณะที่ยังสูญเสียเส้นใยอาหารและกรดไขมันที่เป็นประโยชน์ไปเกือบทั้งหมดด้วยเช่นกัน

โดย ปิฑูธี

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากบทความ

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากบทความ

เรื่อง ข้าวกล้อง ป้องกันโรค

ใคร (WHO) :

ทำอะไร (WHAT) :

ที่ไหน (WHERE) :

เมื่อไหร่ (WHEN) :

ทำไม (WHY) :

อย่างไร (HOW) :

สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน :

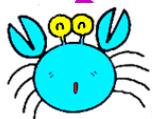
.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ เลขที่ ชั้น

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากบทความ

เรื่อง งดอาหารเช้าก็ทำให้คุณอ้วนได้

ผลวิจัยล่าสุดจากอังกฤษเปิดเผยว่า การไม่รับประทานอาหารเช้าอาจทำให้น้ำหนักตัวเพิ่มมากขึ้น เพราะสมองจะสั่งการให้มีการรับประทานอาหารเช้าที่มากขึ้นในมือถัดไป

นักวิจัยจาก Imperial College London ในประเทศอังกฤษ เผยผลวิจัยล่าสุด เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการรับประทานอาหารเช้า กับการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักตัว โดยระบุว่า คนที่ไม่รับประทานอาหารเช้า จะมีความเสี่ยงที่น้ำหนักตัวจะเพิ่มสูงขึ้น เพราะพวกเขาเลือกที่จะรับประทานอาหารเช้าที่มีแคลอรีสูงแทน ในมือต่อๆ มา

โดยการวิจัยดังกล่าว จัดทำขึ้นโดยการเก็บข้อมูลของผลการสแกนสมองของอาสาสมัครจำนวน 21 คน ที่มีทั้งกลุ่มที่รับประทานอาหารเช้า และกลุ่มที่ไม่รับประทานอาหารเช้า ซึ่งข้อมูลที่ได้รับระบุว่า อาสาสมัครคนใดที่ไม่ได้รับประทานอาหารเช้า สมองจะสั่งการให้รับประทานอาหารเช้ามากขึ้นในมือกลางวัน และอาหารประเภทที่มีแคลอรีสูง จะเป็นอาหารที่กลุ่มคนที่ไม่ได้รับประทานอาหารเช้า มีความต้องการมากเป็นพิเศษ ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ นักวิจัยไม่สามารถให้เหตุผลได้ว่าเหตุใดสมองจึงสั่งการเช่นนั้น และสมองมีส่วนเกี่ยวข้องในการเลือกรับประทานอาหารมากน้อยเพียงใด

สำหรับกลุ่มคนที่กำลัง ลดความอ้วน นั้น นักวิจัยได้แนะนำว่า ไม่ควรหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารเช้าเพราะจะส่งผลให้มีการรับประทานอาหารเช้าที่มีแคลอรีสูงในมือถัดไป และจะยิ่งทำให้การ ลดน้ำหนัก เป็นเรื่องที่ยากลำบากมากขึ้น และยังคนๆ นั้นมีความหิวมากขึ้นเท่าไร ก็ยังรับประทานอาหารเช้าที่ถัดไปมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งทั้งหมดนี้ เป็นผลมาจากการสั่งการของสมองที่จะตอบสนองได้อย่างรวดเร็วกว่าในเวลาที่ยิวจัด

นอกจากนี้ สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ อาหารเช้ามีผลโดยตรงที่ทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดคงที่ และช่วยให้การดำรงชีวิตในแต่ละวันเป็นไปตามปกติ ดังนั้นหากใครที่ต้องการให้ร่างกายทำงานตามปกติ ก็ควรรับประทานอาหารเช้าในทุกๆ วันนะคะ

โดย Jina

แบบบันทึกการอ่านจับใจความจากบทความ

เรื่อง งคอาหารเซ็กซ์ทำให้คุณอ้วนได้

ใคร (WHO) :

ทำอะไร (WHAT) :

ที่ไหน (WHERE) :

เมื่อไหร่ (WHEN) :

ทำไม (WHY) :

อย่างไร (HOW) :

สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน :

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ เลขที่ ชั้น

แบบบันทึกสะท้อนการเรียนรู้จากการอ่านจับใจความ

ชื่อ.....ชั้น ม.2/.....เลขที่.....

วันที่รับเอกสาร ()

ตอนที่ 1: สำหรับนักเรียน

1. เรื่อง.....

หัวข้อ

ข่าว

เรื่องสั้น

บทความ

2. จุดมุ่งหมายในการอ่าน

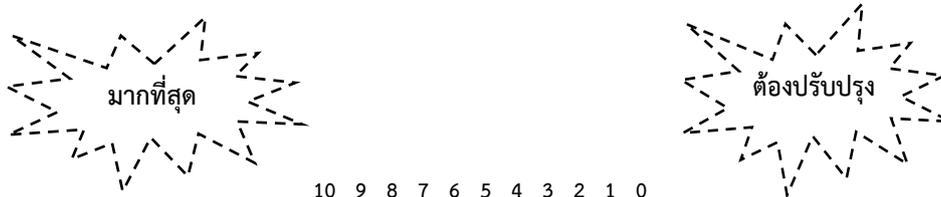
3. แหล่งเรียนรู้

4. ความรู้หรือข้อคิดที่ได้รับ

5. อุปสรรค / ปัญหาระหว่างทำกิจกรรม

6. วิธีการแก้ไขปัญหา

7. ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนจากการอ่านจับใจความในครั้งนี้ *(วงกลมหมายเลข)*

เหตุผล

8. นักเรียนคิดว่าการเรียนโดยวิธีนี้ *(วงกลมหมายเลข)*

เหตุผล

9. สิ่งที่นักเรียนตั้งใจทำเป็นลำดับต่อไป

☐	ทำบันทึกสรุปย่อ	☐	เล่าต่อให้ผู้อื่นฟัง	☐	อ่านเพิ่มเติม
☐	สรุปเป็นผังความคิด	☐	อื่นๆ (โปรดระบุ).....		

เหตุผล

อ่านหนังสือวันละนิด พัฒนาความคิดและสติปัญญา

บันทึกจากใจผู้สอน (สำหรับครูผู้สอน)

.....

.....

.....